ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนมีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด กรณีศึกษาสินค้าเครื่องเรือนบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด

THE DETERMINENT OF CONSUMERS' SOCIO-ECONOMIC ATTRIBUTES AND TASTE ON THEIR CHOICES OF FURNITURE TYPES AND STYLE : A CASE STUDY ON FURNITURE PRODUCT OF PODIUM HOME CENTER CO.,LTD.

กรุณา กว้างสวาท

KARUNA KWANGSAWAT

วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีนิติศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-222-162

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนมีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด กรณีศึกษาสินค้าเครื่องเรือนบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด

THE DETERMINENT OF CONSUMERS' SOCIO-ECONOMIC ATTRIBUTES AND TASTE ON THEIR CHOICES OF FURNITURE TYPES AND STYLE : A CASE STUDY ON FURNITURE PRODUCT OF PODIUM HOME CENTER CO.,LTD.

T105502

กรุณา กว้างสวาท

KARUNA KWANGSAWAT

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 105502
วัน,เดือน,ปี 24 พ.ค. 2552

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-222-162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE DETERMINENT OF CONSUMERS' SOCIO-ECONOMIC ATTRIBUTES AND TASTE ON THEIR CHOICES OF FURNITURE TYPES AND STYLE : A CASE STUDY ON FURNITURE PRODUCT OF PODIUM HOME CENTER CO.,LTD.

KARUNA KWANGSAWAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF MASTER
OF INDUSTRIAL EDUCATION IN INDUSTRIAL DESIGN TECHNOLOGY
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2009

KMITL-2009-ED-M-222-162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPY RIGHT 2009

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนมีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด กรณีศึกษาสินค้าเครื่องเรือน บริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด

The Determinent of Consumers' Socio-Economic Attributes and Taste on Their Choices of Furniture Types and Style : A Case Study on Furniture Product of Podium Home Center Co.Ltd.

นักศึกษา นางสาวกรุณา กว้างสวาท

รหัสประจำตัว 47065360

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.อุดมศักดิ์	สาริบุตร	
รศ.ดร.นพดล	สหชัยเสรี	
รศ.สถาพร	ดีบุญมี ณ ชุมแพ	
ดร.จตุรงค์	เลาหะเพ็ญแสง	
รศ.ประศาสน์	คุณะดิลก	

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

วัน / เดือน/ ปี ที่สอบ 14 ตุลาคม 2552 เวลา 09.00-10.00 น.

สถานที่สอบ ณ ห้อง ค 407 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่ 30 **เดือน** ตุลาคม **พ.ศ.** 2552

สำนักทะเบียนและประมวลผล สจล.
วันที่ส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
วันที่ 30 เดือน ต.ค. พ.ศ. 52
ลงชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนมีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด
นักศึกษา	นางสาวกรุณา กว้างสวาท
รหัสประจำตัว	47065360
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.	2552
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.นพดล สหชัยเสรี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ

บทคัดย่อ

ปัจจุบันธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องเรือนมีการขยายตลาดมากขึ้นส่งผลให้นักออกแบบและประกอบการ

ด้านเครื่องเรือนต้องมีกลยุทธ์การแข่งขันทางการตลาด เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งของตลาด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเศรษฐกิจสังคมผู้บริโภคในตลาดเครื่องเรือน ศึกษาลักษณะที่อยู่อาศัย และลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย วิถีชีวิต ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค ศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัย วิถีชีวิต และรสนิยม เสนอแนะรูปแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดและเป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

การวิจัยมุ่งศึกษา ปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการอยู่อาศัย รสนิยมของผู้บริโภค (กลุ่มตัวอย่าง) ที่มีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือน โดยผ่านประเด็นของรูปแบบของเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือน เทคโนโลยีในการผลิตเครื่องเรือน และโทนสีของเครื่องเรือน การวิจัยได้ตั้งสมมติฐานเบื้องต้นว่า ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม ลักษณะที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการอยู่อาศัย และรสนิยมที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการเครื่องเรือนที่ต่างกัน

โดยใช้กรอบทฤษฎีรูปแบบและประเภทเครื่องเรือน, วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน, เทคโนโลยีที่ใช้ผลิต, และสีที่ใช้ในเครื่องเรือน, ความต้องการด้านเครื่องเรือนของตลาด, ประเภทที่อยู่อาศัย, ที่ตั้ง, วิถีชีวิตของคนเมือง, รสนิยม และสภาพเศรษฐกิจสังคม นำมาซึ่งการออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ ใช้แบบสอบถามและรูปภาพ แบบสอบถามประกอบไปด้วย ลักษณะเศรษฐกิจสังคม ลักษณะที่อยู่อาศัย ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย วิถีชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รสนิยมของผู้ตอบ การใช้รูปภาพเพื่อให้ผู้ตอบสามารถเข้าใจประเด็นได้ง่าย และตอบได้อย่างชัดเจน ส่วนรูปภาพจะแยกด้านรูปแบบเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ผลิต สีของเครื่องเรือน ซึ่งแต่ละประเด็นจะแยกเป็น 2 ภาพ ให้เปรียบเทียบและให้คะแนนตามระดับความชอบของผู้ตอบแบบสอบถาม การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ จำนวน 300 คน จากบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด ที่ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้า ซีคอนสแควร์ ที่เป็นกรณีศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ผลจากการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่ และปริญญาโท รองลงมา มีรายได้ครัวเรือน 20,000-200,000 บาท/เดือน ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ครัวเรือนค่อนข้างสูง อายุระหว่าง 20-55 ปี จะเห็นได้ว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีการศึกษาดี มีรายได้และความมั่นคงในอาชีพ ซึ่งกลุ่มคนดังกล่าวจะมีกำลังในการซื้อมากกว่ากลุ่มคนอื่นๆ และกลุ่มเป้าหมายยังมีลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ คอนโด ตามลำดับ มีสถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งหมายถึงความสามารถในการตัดสินใจซื้อ และราคาที่อยู่อาศัยเฉลี่ย 3,788,400 บาท ถือว่าเป็นที่อยู่อาศัยราคาสูง กลุ่มเป้าหมายมีกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้ (สุขภาพ,อ่านหนังสือ,เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์) และมีระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (นิตยสาร Lips Elle Cleo บ้านและสวน Home&Deco Decoration Room GM หนังสือพิมพ์ ข่าวสด มติชน โพสต์ทูเดย์) ซึ่งบ่งบอกสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

ความต้องการด้านเครื่องเรือน ผู้บริโภคต้องการเครื่องเรือนในรูปแบบสมัยใหม่มากกว่ารูปแบบดั้งเดิม และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกมากกว่ารูปแบบตะวันออก โดยที่มีความต้องการใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิตมากกว่าใช้วัสดุสังเคราะห์ในการผลิต ต้องการใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงมากกว่าใช้เทคโนโลยีต่ำในการผลิต และสีที่ใช้เป็นสีโทนเย็นมากกว่าสีโทนร้อน โดยที่ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมที่ต่างกัน จะต้องการเครื่องเรือนที่ต่างกัน ซึ่งลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมสามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนได้ เช่นเดียวกันกับลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยสามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนได้ ระดับรสนิยมที่ต่างกันจะต้องการด้านเครื่องเรือนแตกต่างกัน และสามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนได้ แต่พฤติกรรมและวิถีชีวิตที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการต้องการด้านเครื่องเรือนต่างกันและไม่สามารถอธิบายความต้องการเครื่องเรือนได้

ผลการวิจัยสามารถเสนอแนะแนวทางด้านการออกแบบเครื่องเรือนสำหรับนักออกแบบและผู้ประกอบการด้านการผลิตเครื่องเรือนทั้งรายเดิมและรายใหม่แข่งขันกันให้เต็มที่ สามารถออกแบบและผลิตให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	The Determinant of Consumers' Socio-Economic Attributes and Taste on Their Choices of Furniture Types and Style
Student	Miss Karuna Kwangsawat
Student ID.	47065360
Degree	Master of Sciences in Industrial Education
Program	Industrial Design Technology
Year	2009
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Nopadon Sahachaisaeree
Thesis Co-Advisor	Assoc. Prof. Sataporn D-na-chumphae

ABSTRACT

Furniture market in Thailand has expanded rapidly during the years, as a results the furniture designer, and furniture market company have to adapt themselves in order to be able to competed in the market. The objective of this study is to determine whether following factors economic status of consumers, type of habitat, house ownership status , city life pattern and taste , have any effect are the preference of choice of furniture.

This research aims to study the effect on the demand of furniture. Whether it is depending on economic status, type of habitat, House ownership status and taste of the consumers. The demand of furniture can be described as pattern design of the furniture, materials, production technology, color shade of the furniture. The hypothesis of this research Primininaly assume that the fallowing factors, influence on the desire of furniture, Economic status, type of habitat living behavior and taste.

The design of method of the research, base on furniture design theory type of furniture, production technology, color shade of the furniture, demand of the furniture in the market, type of habitat, site of habitat, city life style, taste and economic status. The method of the study can be described as question and picture the question in dude the question about, economic status type of house ownership status , city life style and taste. The picture is selected to help the sample group to understand the question dearly and to be able to answer the question correctly. The pictures visual the design of furniture material , technology, and color shade of furniture. Each subject there are two picture, in order to compare and rank in accordance with the preference of the sample group. The sample group selected by systematize method and total 300 sample are

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

chooses from the consumer from the furniture stone Podium home center co at seacon square department stone.

The sample group's are private business employees, entrepreneur and officer. The levels of Education are bachelor , master degree. Family incurs rage frame 20,000-200,000 / mount which indicate a high level of incurs and age between 20-55 years old. The sample groups show high incurs level will high career security, and according, high purchasing power. The types habitat of the sample group are single house, townhouse and condominium respectively. The sample groups mostly is the owner of the habitat which means the authorization of purchasing power. The average value of habitat is 3,788,400 have a rather highs level. The hobby of the sample group are being support activates (health, ready, technology and computer) with high taste (high magazine, Home & Deco , Decoration, Room, GM, lip, Elle, Cleo)

That consumers prefer modern design pattern of furniture more than traditional design , and Western pattern furniture more than Eastern design. The preference of natural material is clearly indicated more than synthetic material, High production technology is also needed more than low technology. Cool color tone is chosen more than worm color tone. The deferent economic status indicate preference of different type of furniture. Deferent type of habitat and deferent taste show the deferent requirements of type of furniture. However, the consumer behavior and life style do not have any influence on preference of furniture design pattern.

This result of the study hopefully help to offer information for the furniture designer and furniture entrepreneur regarding furniture pattern preference of the consumers. In order to be able to serve the requirements and preference of furniture of deferent target groups of consumer and in deferent market and economic status.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.พนดล สหชัยเสรี อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รศ.สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และตรวจสอบข้อบกพร่องและการปรับปรุงจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ และพี่ชาย ที่สนับสนุนและช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน

ขอขอบพระคุณ คุณสมชาย อังสนั่น ที่สนับสนุนเรื่องเวลาในการมาเรียนและความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

ขอขอบพระคุณบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่างๆ มาโดยตลอด

กรุณา กว้างสวาท

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....III

กิตติกรรมประกาศ.....V

สารบัญ.....VI

สารบัญตาราง.....VIII

สารบัญภาพ.....X

บทที่ 1 บทนำ.....1

1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....3

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....3

1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....4

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....4

1.6 สมมติฐานการวิจัย.....5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....6

2.1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค.....7

2.2 เครื่องเรือนสำเร็จรูป ตลาดและความต้องการด้านเครื่องเรือน.....14

2.3 ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย.....25

2.4 วิถีชีวิตของคนกรุงเทพฯ.....32

2.5 ตัวชี้วัดรสนิยม.....45

2.6 สรุปกรอบแห่งทฤษฎีจากการศึกษา.....47

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....51

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....51

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....54

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ.....59

3.4 การกำหนดขนาดของประชากรตัวอย่างและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....59

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....61

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค.....61

4.2 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง...64

4.3 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย กิจกรรมงานอดิเรก วิถีชีวิตและรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง..... 75

4.4 สรุปการวิเคราะห์รูปแบบของเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดและเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....87

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....94

5.1 สรุปแนวทางการออกแบบเครื่องเรือนของกลุ่มเป้าหมาย.....94

5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....98

5.3 ความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อความต้องการด้านเครื่องเรือน.....98

5.4 ระเบียบวิธีในการศึกษา.....106

5.5 ข้อเสนอแนะ.....107

บรรณานุกรม.....108

ภาคผนวก.....110

ประวัติเขียน.....134

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

ตาราง 2.1 จำนวนประชากร จำนวนบ้าน ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปีพ.ศ. 2532-2537.....33

ตาราง 3.1 แสดงตัวแปรและการเก็บข้อมูล.....53

ตาราง 3.2 แสดงตัวแปรและตัวชี้วัดที่ใช้ในแบบสอบถาม.....55

ตาราง 4.1 ร้อยละและจำนวนของอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา.....62

ตาราง 4.2 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน จำแนกตามระดับการศึกษา.....63

ตาราง 4.3 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน จำแนกตามอาชีพ.....63

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามที่ตั้งที่อยู่อาศัย.....67

ตาราง 4.5 ร้อยละและจำนวนของประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษา.....68

ตาราง 4.6 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตามประเภทที่อยู่อาศัย.....69

ตาราง 4.7 กิจกรรมและงานอดิเรกของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....74

ตาราง 4.8 แสดงผลของการศึกษากับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง.....74

ตาราง 4.9 แสดงผลของอาชีพกับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง.....75

ตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์รายได้กับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง.....75

ตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์ลักษณะที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....80

ตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์สถานภาพการอยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....81

ตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์ราคาที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....81

ตาราง 4.14 ผลการวิเคราะห์ระดับกิจกรรมกับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....83

ตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยม (จากการอ่านนิตยสาร) กับความต้องการ
ด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....85

ตาราง 4.16 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยม (จากการอ่านหนังสือพิมพ์) กับความต้องการ
ด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยมกับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....87

ตาราง 4.18 ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความต้องการด้านเครื่องเรือน
ของกลุ่มตัวอย่าง.....90

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์อาชีพกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....92

ตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์รายได้กับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....93

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

ภาพที่ 2.1 แบบแปลนบ้านพักอาศัยขนาดกลาง.....27

ภาพที่ 2.2 แบบแปลนบ้านพักอาศัยขนาดใหญ่.....28

ภาพที่ 2.3 แบบแปลนอพาร์ตเมนท์.....29

ภาพที่ 2.4 แบบแปลนคอนโด.....30

ภาพที่ 2.5 แบบแปลนทาวน์เฮาส์.....30

ภาพที่ 3.1 แสดงการเชื่อมโยงตัวแปร.....52

ภาพที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษา อาชีพ กับรายได้เฉลี่ยครัวเรือน.....64

ภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ของระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยครัวเรือนกับลักษณะที่อยู่อาศัย.....71

ภาพที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....79

ภาพที่ 4.4 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีประเภทที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน.....80

ภาพที่ 4.5 ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน.....82

ภาพที่ 4.6 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีกิจกรรมงานอดิเรกแตกต่างกัน.....83

ภาพที่ 4.7 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรสนิยม (การอ่านนิตยสาร)แตกต่างกัน.....85

ภาพที่ 4.8 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรสนิยม (การอ่านหนังสือพิมพ์)แตกต่างกัน.....86

ภาพที่ 4.9 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน.....90

ภาพที่ 4.10 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่ต่างกัน.....91

ภาพที่ 5.1 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....99

ภาพที่ 5.2 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....100

ภาพที่ 5.3 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....101

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่ **หน้า**

ภาพที่ 5.4 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง
ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....102

ภาพที่ 5.5 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนสีโทนเย็น ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม.....103

ภาพที่ 5.6 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่
อันเป็นผลมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย.....104

ภาพที่ 5.7 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก
อันเป็นผลมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย.....105

ภาพที่ 5.8 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนอันเป็นผลมาจากอาชีพ
ของกลุ่มเป้าหมาย.....106

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้พื้นที่ของเมืองขยายตัวตามไปด้วย ธุรกิจการพัฒนาที่ดินเจริญเติบโตขึ้นอย่างมากมายในกรุงเทพมหานคร ช่วงตั้งแต่ปี 2530-2535 ทุกวงการล้วนหันมาให้ความสนใจกับ ธุรกิจพัฒนาที่ดิน เนื่องจากสามารถสร้างผลกำไรให้อย่างมหาศาล โดยปี 2535 นี้มีนักพัฒนาที่ดินหน้าใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาอย่างมากมายทีเดียวประกอบกับรัฐบาลได้หันมาสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจด้านนี้ และยังมีกระแสการหลั่งไหลเข้ามาของนักลงทุนชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นตามมาด้วยเช่นกัน (สมพงษ์ กิตติสรยุทธ. 2535 : 1-3)

ในส่วนของการพัฒนาของกรุงเทพมหานคร ก่อนที่จะมีประกาศใช้พระราชบัญญัติผังเมือง เมื่อปี 2535 กรุงเทพฯ นั้นถูกพัฒนาไปอย่างไม่มีขอบเขต ไปตามยถากรรมส่งผลทำให้ย่านที่อยู่อาศัยใจกลางเมืองถูกแปรเปลี่ยนเพื่อเพิ่มมูลค่าที่ดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด พื้นที่ที่เคยเป็นที่อยู่อาศัย ถูกปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจผลักดัน ให้ต้องย้ายออกไปอยู่เขตชานเมือง พื้นที่พักอาศัยใจกลางเมืองเดิม ถูกพัฒนาให้เป็นพื้นที่เพื่อธุรกิจการค้าเข้ามาแทนที่ (สุวัฒนา ธาดานิติ. 2519)

จะเห็นว่าพัฒนาการของที่อยู่อาศัย แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจากอาคารแถว ยาวขนานสองฝั่งถนน เป็นศูนย์การค้าที่ประกอบด้วยอาคารประเภทตึกแถว เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงการใช้และครอบครองพื้นที่ภายในให้ได้ประโยชน์สูงสุด ในลักษณะผสมทั้งแนวนอนและแนวตั้ง ที่รู้จักกันในนามของคอนโดมิเนียมหรืออาคารชุด การออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างศาสตร์ด้านการตลาด และเทคโนโลยีการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่สามารถผลิตได้ในจำนวนมากกว่า 1ชิ้นในสายงานการผลิตจึงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งการออกแบบจำเป็นต้องคำนึงความสมดุลทางศิลปะ ความต้องการของผู้บริโภคและวิธีการผลิต ดังนั้นการออกแบบผลิตภัณฑ์จึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้าน และการออกแบบเครื่องเรือนนับเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งซึ่งสร้างรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมาก และกว่าร้อยละ 70 ของเครื่องเรือนที่ผลิตได้ทั้งหมดของไทยเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งประเทศญี่ปุ่นนับเป็นตลาดส่งออกเครื่องเรือนอันดับหนึ่งของไทย โดยประเทศไทยครอบครองตลาดเป็นอันดับ 4 รองจากจีน ไต้หวันและสหรัฐอเมริกา เครื่องเรือนที่ตลาดญี่ปุ่นนิยมสั่งซื้อจากไทยมักเป็นเครื่องสำเร็จรูป กึ่งสำเร็จรูป เครื่องเรือนที่สั่งผลิตตามแบบกำหนด ซึ่งเป็นเครื่องเรือนที่มีคุณภาพดี และปลอดภัยในการใช้งานสูง มีขนาดกะทัดรัด การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องเรือนของชาวญี่ปุ่น (สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย. 2546 : 32)

อุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทยเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนทั้งภาครัฐและเอกชน เป็น 1 ใน 13 อุตสาหกรรมที่ภาครัฐมีแผนส่งเสริมและให้การสนับสนุนแม้ว่าปริมาณและคุณภาพในการส่งออกอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย จะขยายตัวมากขึ้นอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ก็ยังมีปัญหา เช่น ขาดการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในตลาดโลก เป็นปัญหาเนื่องจากเครื่องเรือนของไทยส่วนใหญ่เป็นการผลิตตามใบสั่งซื้อ ทำให้ผู้ผลิตไม่ให้ความสำคัญของการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังขาดการวิจัยและพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ใหม่ เนื่องจากการวิจัยและพัฒนาต้องใช้เงินทุนสูง แรงงานฝีมือและบุคคลากรเฉพาะด้านที่มีคุณภาพมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะนักออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตลาดต่างประเทศที่มีรูปแบบการใช้วัสดุและกระบวนการผลิตที่เหมาะสมเป็นปัญหาสืบเนื่องจากการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะและบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่นนักออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ทางด้านศิลปะอุตสาหกรรม (Industrial Design) และความสามารถด้านการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ เช่น เหล็ก ไม้ และอื่น ๆ มาผลิตเป็นเครื่องเรือนตามความนิยมของแต่ละยุคสมัย การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทยยังจำเป็นต้องปรับปรุงทางด้านต่าง ๆ แม้ประสบความสำเร็จในการขยายตัวแต่ยังประสบปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี การขาดแคลนกำลังแรงงานที่มีฝีมือ และมีระดับเทคโนโลยีการผลิตที่ต่ำ นับเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการอยู่รอดและการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมนี้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาทางด้านการออกแบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ศิระ จันทร์สวาดิ์. 2544 : 4)

เครื่องเรือนที่ผลิตเองในไทย กระแสความต้องการที่อยู่อาศัยและอาคารสำนักงาน ที่มีแนวโน้มขยายต่อเนื่อง ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเห็นว่า น่าจะส่งผลให้ผู้ประกอบการทั้งรายเดิมรายใหม่แข่งขันการเต็มที่เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งตลาด

ปัจจุบันเครื่องเรือนสำเร็จรูปที่วางขายในท้องตลาดมีมากมาย หลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ผลิต, รูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน, การใช้งาน, ประโยชน์ใช้สอย ซึ่งจะส่งผลถึงราคาขาย และความแตกต่างของผู้บริโภคในการเลือกซื้อ โดยเฉพาะสภาพทางกายภาพหรือลักษณะประเภทของที่อยู่อาศัย เช่น บ้านเดี่ยว, บ้านแฝด, อาคารพาณิชย์, คอนโดมิเนียม, ทาวน์เฮาส์ ซึ่งก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดการออกแบบรูปแบบเครื่องเรือนให้เหมาะสมกับการใช้งาน ผู้วิจัยจึงเสนอที่จะศึกษาสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้ซื้อเครื่องเรือนนั้นมีผลกระทบต่อการออกแบบรูปแบบเครื่องเรือนอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคในตลาดเครื่องเรือนสำเร็จรูป

1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค

1.3.3 เพื่อศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากสภาพทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยม และวิถีชีวิต

1.3.4 เสนอแนะลักษณะรูปแบบเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจของสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

1.3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการออกแบบเครื่องเรือนนั้นสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้ซื้อเครื่องเรือนเป็นเงื่อนไขของรูปแบบเครื่องเรือนสำเร็จรูป โดยมุ่งเน้นการผลิตเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดผู้บริโภค

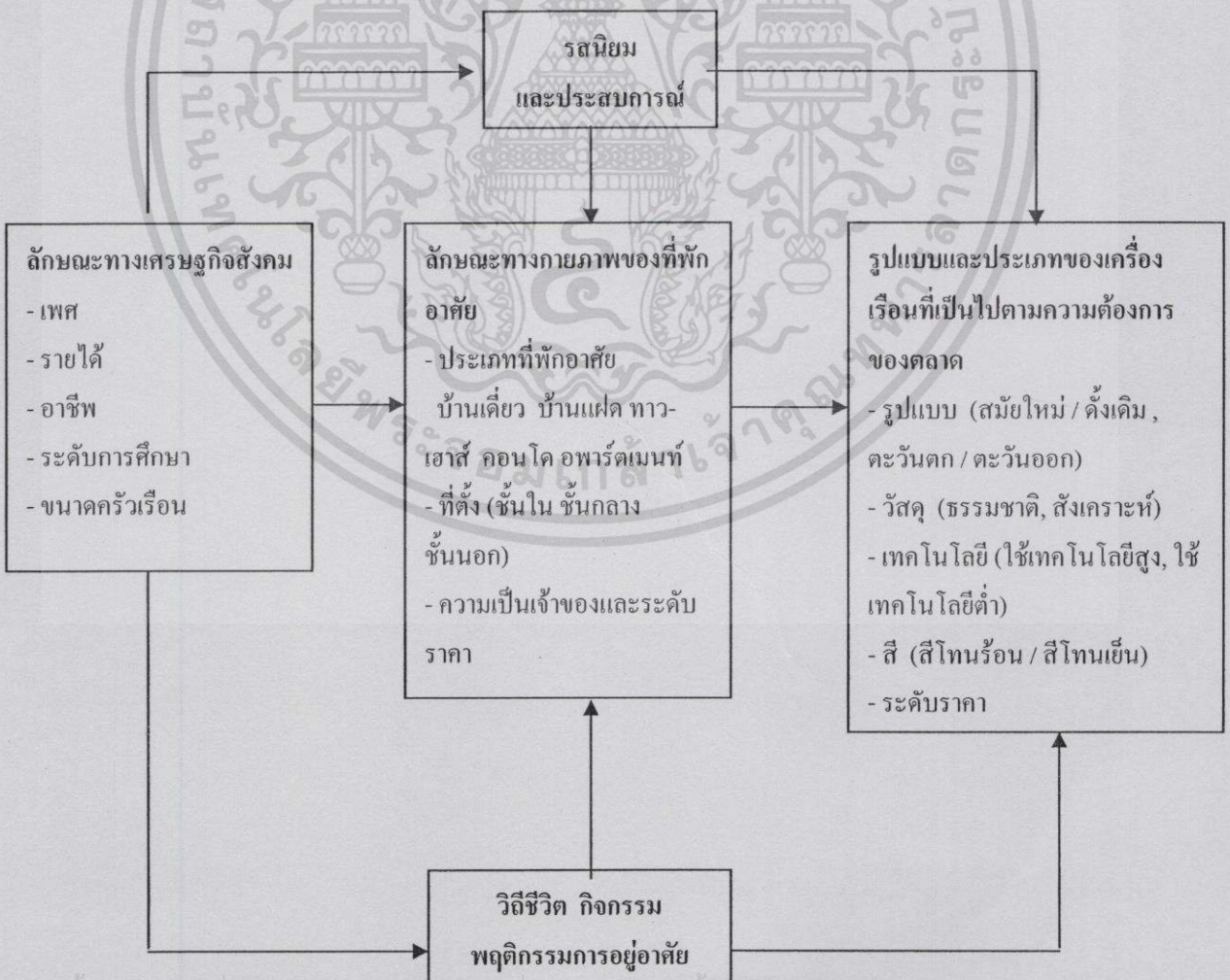

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เป็นกลุ่มประชากรที่มีที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพ และปริมณฑล ที่มาเลือกซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ และที่บริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 300 คน โดยใช้แบบสอบถาม โดยที่แบบสอบถาม และรูปภาพแสดงเครื่องเรือนในรูปแบบต่าง ๆ

1.4.2. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

1. ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค รวมถึง เพศ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ขนาดของครัวเรือน

2. ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย หมายถึง ที่ตั้ง ในเขตกรุงเทพชั้นใน ชั้นกลาง ชั้นนอก และต่างจังหวัด ประเภทของที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเมนท์ รสนิยม ความเป็นเจ้าของ ระดับราคา และวิถีชีวิต

3. รูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการเครื่องเรือนมีอะไรบ้าง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.5.1 สภาพเศรษฐกิจสังคม หมายถึง สถานะภาพทางรายรับและรายจ่ายของผู้ซื้อเฟอร์นิเจอร์ในสถานการณ์ปัจจุบัน

1.5.2 ประเภทและลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย หมายถึง บ้านเดี่ยว บ้านแฝด เทาเฮาส์ คอนโด อพาตร์เมนท์ ทำเลที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ของคนที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ ใช้เป็นที่อาศัย

1.5.3 รูปแบบของเครื่องเรือน หมายถึง รูปแบบดั้งเดิม สมัยใหม่ ตะวันออก ตะวันตก วัสดุที่ใช้ในการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต และสีของเครื่องเรือน

1.5.4 รูปแบบดั้งเดิม หมายถึง เครื่องเรือนที่มีรูปแบบตามธรรมเนียมประเพณี นิยมใช้ไม้สีเข้ม มีการแกะสลักอย่างหรูร่าให้ความรู้สึกสง่างาม

1.5.5 รูปแบบสมัยใหม่ หมายถึง เครื่องเรือนที่เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 ต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยมีมากขึ้น มีการผสมผสานวัสดุหลายชนิด เช่น มีพลาสติกสีสด เหล็ก Formica อลูมิเนียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.6 ประเภทของเครื่องเรือน หมายถึง เครื่องเรือนลอยตัว ถอดประกอบได้ สำเร็จรูป สั่งทำตามขนาดพื้นที่ Modular ฯลฯ เครื่องเรือนที่ใช้ในบ้านและเป็นแบบที่ผู้ซื้อเครื่องเรือนต้องการ

1.5.7 รสนิยม หมายถึง ความรู้จักชอบของแต่ละบุคคล รวมถึงการเลือกอ่านหนังสือและนิตยสารด้วย

1.5.8 รสนิยมสูง หมายถึง ความชอบสิ่งของหรือสิ่งต่างๆ เช่น ชอบเครื่องประดับที่เป็นเพชร ทอง ชอบเสื้อผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ฯลฯ

1.5.9 รสนิยมต่ำ หมายถึง ความชอบสิ่งของหรือสิ่งต่างๆ เช่น ชอบเครื่องสำอางที่ราคาถูก ชอบอ่านนิตยสารเกี่ยวกับดาราและบันเทิง ฯลฯ

1.5.10 เทคโนโลยีในการผลิตสูง หมายถึง การนำเครื่องจักรต่างๆ เข้ามาช่วยในการผลิตแทนการผลิตด้วยกำลังคน

1.5.11 เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ หมายถึง การผลิตสิ่งของต่างๆ ที่ผลิตด้วยกำลังคนไม่ใช้เครื่องจักรเข้ามาช่วย

1.6 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคมและลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการอยู่อาศัย รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนในตลาดต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม รสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนมีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด เป็นการศึกษาที่ผู้วิจัยต้องการหาความต้องการด้านเครื่องเรือนที่มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน และเครื่องเรือนที่เหมาะสมกับลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ซื้อเครื่องเรือน เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบของเครื่องเรือนให้เหมาะสมกับตลาด ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย ได้แก่ ศึกษาด้านลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค ศึกษาเครื่องเรือนสำเร็จรูป ตลาดและความต้องการด้านเครื่องเรือน ศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย ศึกษาวิถีชีวิตของคนกรุงเทพฯ ศึกษาผลกระทบจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่มีต่อครัวเรือน ศึกษารสนิยมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้รสนิยมจากการเลือกอ่านหนังสือและการใช้สีในการแต่งกาย และสุดท้ายได้สรุปกรอบแห่งทฤษฎีจากการศึกษา กรณีศึกษาสินค้าเครื่องเรือนบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด โดยมีทฤษฎีที่ได้ทำการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

2.1.1 สภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

2.1.2 วิธีแยกกลุ่มทางเศรษฐกิจสังคมผู้บริโภค

2.1.3 กลุ่มแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจสังคม

2.2 เครื่องเรือนสำเร็จรูป ตลาดและความต้องการด้านเครื่องเรือน

2.2.1 กลุ่มรูปแบบของเครื่องเรือน

2.2.2 ประเภทของเครื่องเรือนตามการใช้สอย

2.2.3 ตลาดและความต้องการด้านเครื่องเรือน

2.3 ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย

2.3.1 ประเภทของที่อยู่อาศัย

2.3.2 การแยกกลุ่มที่อยู่อาศัยตามระดับราคา

2.3.3 ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยและการแบ่งเขต

2.4 วิถีชีวิตของคนกรุงเทพ ฯ

2.4.1 ความหมายของวิถีชีวิต

2.4.2 วิถีชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ

2.4.3 ผลกระทบจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่มีต่อครัวเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ตัวชี้วัดรสนิยม

2.6 สรุปกรอบแห่งทฤษฎีจากการศึกษา

2.1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

การใช้สอยของอาคารปะเภทเดียวกัน แต่อยู่ในสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมีมาตรฐานความเป็นอยู่แตกต่างกันออกไป หรืออยู่ในยุคสมัยที่แตกต่างกันก็ย่อมมีความต้องการเนื้อที่ใช้สอย และลักษณะของการใช้สอยที่แตกต่างกัน ผุสดี ทิพทัส (2541 : 28)

ครอบครัวไทยมีการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามข้อเท็จจริง แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ ในลักษณะค่อยเป็นค่อนไป โดยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในขนาดครัวครอบ อาชีพ ตลอดจนพฤติกรมต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยภายนอก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532 : 10)

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตของครอบครัวไทยในเมืองได้เปลี่ยนแปลง เมื่อเริ่มติดต่อกับชาวตะวันตก โดยเฉพาะตั้งแต่รัชกาลสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และปัจจุบันการดำเนินชีวิตในเมืองเริ่มเปลี่ยนแปลงไปใกล้เคียงกับครอบครัวของชาวตะวันตกมากขึ้นกล่าวคือ มีการอยู่อาศัยโดยมีจำนวนสมาชิกมาก และแยกตัวออกไปจากครอบครัวเดิม (Nucleus Family) เมื่อแต่งงานแบะสร้างครอบครัวใหม่ครอบครัวที่มีฐานะอยู่ในระดับปานกลางและปานกลางค่อนข้างสูงนิยมซื้อผ่อนบ้านจัดสรรที่ดำเนินการโดยบริษัทเอกชนในแถบชานเมืองมีความจำเป็นต้องจัดหารถยนต์เป็นยานพาหนะส่วนตัวเพื่อเดินทางเข้ามาทำงานในใจกลางเมือง นอกจากนั้นครอบครัวใหม่ในเขตเมืองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง

การทำงานเพิ่มหารายได้ให้เพียงพอกันรายจ่ายที่จำเป็นจึงสามารถทำได้ทั้งสามี ภรรยา ส่วนการทำความสะอาดบ้าน ปรุงอาหาร ตลอดจนงานบ้านอื่นก็ช่วยกันทำหลังจากเลิกงาน ลักษณะการดำเนินชีวิตทำให้ครอบครัวสมัยใหม่นิยมใช้เครื่องทุ่นแรงเพิ่มมากขึ้น เช่น เครื่องซักผ้า เตาแก๊ส เป็นต้น

ลักษณะเช่นนี้ทำให้ความต้องการเนื้อที่ใช้สอยในบ้านพักอาศัยเป็นสัดส่วนขึ้น มีขนาดเนื้อที่พอดี ไม่ฟุ่มเฟือย ซึ่งนอกจากจะสะดวกในการดูแลรักษาแล้ว ยังช่วยให้ลดราคาค่าก่อสร้างบ้านพักอาศัยดังกล่าวจนถึงระดับราคาที่เหมาะสมกับฐานะของตนอีกด้วย

2.1.1.1 โครงสร้างทางสังคมของชุมชนเมือง

การพัฒนาที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครมีการเปลี่ยนแปลงและปรากฏเป็นลักษณะที่อยู่อาศัยที่เห็นได้ชัดเจนกว่าเขตเมืองอื่น ๆ จากที่กล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยมีการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยอิทธิพลจากผลกระทบทางเศรษฐกิจเป็นหลัก กล่าวคือ ได้ยึดเอาต้นทุนการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเปลี่ยนรูปแบบการอยู่อาศัย เช่น เมื่อที่ดินแพงขึ้น แปลงที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็เล็กลงเอย ๆ ตัวอาคารก็เล็กลง ผลการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการอยู่อาศัยดังกล่าว มีอิทธิพลทางด้านสังคมมาก หากผู้อยู่อาศัยปรับตัวได้ก็ไม่มีปัญหา หากปรับตัวไม่ได้ก็จะมีการกระทบกระทั่ง การอยู่อาศัยจะต้องมีการประนีประนอม มีความร่วมมือร่วมใจกัน จึงจะอยู่กันอย่างมีความสุขและเป็นก้าวต่อไปสำหรับการพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532 : 123-124)

ความต้องการในการ ใช้พื้นที่เพื่ออยู่อาศัยมาจากการมีความเป็นอยู่ทางสังคม ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมในการกินอยู่ หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันของผู้อาศัย ซึ่งจะสะท้อนออกมาในเรื่องของขนาด พื้นที่ใช้สอย และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ตามมา

มนุษย์มีความต้องการการอยู่อาศัยในครัวเรือนเป็น 2 ระดับ คือ ระดับส่วนบุคคลและระดับกลุ่มกิจกรรม อื่น ๆ ดังนี้

1. ระดับส่วนบุคคล คือ มีความต้องการความปลอดภัย ความมิดชิด เป็นสัดส่วน เป็นอิสระซึ่งมีการจัดพื้นที่ทางกายภาพเป็นห้องนอน และห้องน้ำ เป็นต้น

2. ระดับกลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างคนในครอบครัว อาจจะใช้เวลาเดียวกันหรือแยกกันบ้างก็ได้ เป็นพื้นที่ที่ไม่ต้องการความเป็นส่วนตัว เช่น บริเวณที่ใช้รับประทานอาหาร พักผ่อน ทำงาน อ่านหนังสือ รวมไปถึงบริเวณที่ปรุงอาหารด้วย

นอกจากความต้องการพื้นที่ซึ่งเป็นความต้องการทางกายแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการทางจิตวิทยา คือ มีความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความงดงาม ความโอ่โถง ซึ่งขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ รสนิยม และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย ดังนั้นพื้นที่ส่วนบุคคล พื้นที่อเนกประสงค์ หรือห้องต่าง ๆ รวมทั้งรูปลักษณ์ภายนอกของอาคารจึงแตกต่างกันไป

นอกจากครัวเรือนที่พักอาศัยของตนแล้ว มนุษย์ยังมีความสัมพันธ์ต่อชุมชน มีความต้องการด้านสังคม ต้องการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้าน คนไทยเราจึงนิยมมีหน้าบ้านเป็นสนามแยกตัวบ้าน ซึ่งนอกจากจะต้องการความเป็นส่วนตัวเฉพาะในครอบครัวแล้ว สนามหน้าบ้านยังเป็นที่ออกมาทักทายสนทนากับเพื่อนบ้านด้วย แต่ก็ยังต้องการความปลอดภัยจึงต้องกั้นรั้วไว้ แต่มักเป็นรั้วโปร่งมองเห็นกันได้

2.1.1.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจของผู้บริโภค

เศรษฐกิจของชุมชนเมืองกับที่อยู่อาศัยเกี่ยวข้องกับความต้องการที่อยู่อาศัยและความสามารถในการมีที่อยู่อาศัยของประชาชนเอง ซึ่งวัดได้จากรายได้ต่อเดือนของประชากรในเขตเมือง ความต้องการในเรื่องที่อยู่อาศัยมีสูงอยู่แล้ว เพราะนอกจากจะใช้ที่ดินสนองความต้องการด้านที่อยู่อาศัยแล้ว ยังต้องการที่ดินเพื่อการพาณิชยกรรม และกิจกรรมอื่น ๆ ของเมืองด้วย แต่ผู้ที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยในกลุ่มที่ขาดความสามารถในการจ่ายเพื่อที่จะจัดให้มีที่อยู่อาศัยของตนเอง เนื่องจากค่าก่อสร้างและที่ดินมีราคาสูง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532 : 122)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 วิธีแยกกลุ่มทางเศรษฐกิจสังคมผู้บริโภค

2.1.2.1 กลุ่มแตกต่างทางด้านสังคม

2.1.2.1.1 ชั้นสังคมและอำนาจซื้อ

แต่ละชั้นสังคมจะมีพฤติกรรมค่านิยม (Value) หรือรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ที่แตกต่างกัน ชั้นสังคมจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาดในการที่จะทำความเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคและกลยุทธ์การตลาด เพราะชั้นของสังคมจะเป็นตัวกำหนดอำนาจซื้อของผู้บริโภคด้วย เนื่องมาจากชนชั้นนั้นจะกำหนดด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น อาชีพ การศึกษา รายได้ ตลอดจนค่านิยม ความสนใจ และรูปแบบการดำรงชีวิตของบุคคลด้วย

2.1.2.1.2 กระบวนการและลักษณะการจัดประเภทชั้นสังคม

ชั้นสังคม (Social class) หมายถึง การแบ่งกลุ่มภายในสังคมออกตามค่านิยม (Values) ความสนใจ (Interests) และพฤติกรรม (Behavior) ที่แตกต่างกัน กลุ่มบุคคลที่มีตำแหน่งเท่ากันในสังคม การจัดแบ่งสมาชิกของสังคมออกเป็นระดับชั้นที่แตกต่างกัน สมาชิกของแต่ละชั้นจะมีความสัมพันธ์กันทั้งในชั้นเดียวกันและสมาชิกของชั้นสังคมอื่นๆที่สูงกว่าหรือต่ำกว่า ลักษณะชั้นสังคมมีดังนี้

1.ชั้นสังคมแสดงสถานะในสังคม (Social classes exhibit status) สมาชิกของแต่ละชั้นสังคมจะมีลักษณะเฉพาะอย่าง เช่น ความร่ำรวยด้านทรัพย์สิน ความมีอำนาจ (Power) ความภูมิใจ และระดับการยกย่องจากสังคม ชั้นสังคมจะกำหนดได้ตามตัวแปรต่างๆ เช่น รายได้ครอบครัว (Family income), สถานภาพทางด้านอาชีพ (occupational status), การได้รับการศึกษา (Educational attentment) ตัวแปรทั้ง 3 ประการนี้เรียกว่า ตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคม (Socioeconomic variables) ซึ่งนักการตลาดใช้เป็นเกณฑ์จัดชั้นของสังคม

แต่ละสังคมจะกำหนดค่านิยม (Values) ค่านิยมเหล่านี้จะสะท้อนถึงลักษณะของบุคคลในสังคมที่เป็นอุดมคติ ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสถานภาพอาจจะถือเกณฑ์อำนาจเหนือบุคคลอื่น (Authority over others) อำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ และทหาร (Political, economic and military power) กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน (Ownership property) รายได้ (Income) รูปแบบการบริโภคและรูปแบบการดำรงชีวิต (Consumption pattern and lifestyle) อาชีพ (Occupation) การศึกษา (Education) การบริการชุมชน (Public services) การมีพรรคพวกหรือมีกิจกรรม แต่ละชั้นสังคมจะมีสัญลักษณ์ของสถานภาพและความต้องการที่แตกต่างกัน

1.1 สัญลักษณ์ของสถานภาพ (Symbol of status) บุคคลซื้อผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อประโยชน์ใช้สอยส่วนตัวและเพื่อแสดงสถานภาพทางสังคม เช่น การใช้บริการของโรงแรม การใช้รถยนต์ การใช้เครื่องประดับ เป็นต้น

นักการตลาดจะต้องศึกษาว่าผู้บริโภคต้องการอะไรบ้าง หรือผู้บริโภคต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญลักษณ์ด้านสถานภาพอะไรบ้าง สัญลักษณ์กำหนดขึ้นโดยถือเกณฑ์ความต้องการด้านสังคม และทำให้เกิดความต้องการเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์

1.2 ความไม่ชัดเจนของสัญลักษณ์ (Blurring of symbolism) ในปัจจุบัน สัญลักษณ์ของสถานภาพมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และการติดต่อสื่อสารทำให้เกิดความต้องการสินค้าต่างๆ นักการตลาดกำหนดสัญลักษณ์และตราสินค้าไม่ว่าจะเป็นรองเท้า เสื้อผ้า เครื่องประดับ ทรงผม ฯลฯ

1.3 ความมีชื่อเสียง (Prestige) คนเราพอใจที่จะได้รับความพึงพอใจ คำชมเชย ความทึ่ง และการยอมรับจากบุคคลอื่น นักการตลาดจะต้องระลึกว่าการจูงใจด้านความภูมิใจหรือความต้องการการยกย่อง (Self-esteem) ความเป็นสากล (Universal)

2. ชั้นทางสังคมมีหลายทัศนะด้วยกัน (Social classes are multidimensional) การจัดประเภทชั้นสังคมจะถือเกณฑ์ต่างๆ คือ อาชีพ การศึกษา รายได้ ค่านิยม รูปแบบการดำรงชีวิต ความสนใจ

3. ชั้นสังคมจะกำหนดพฤติกรรม (Social classes restrict behavior) แต่ละชั้นสังคมจะมีค่านิยมและพฤติกรรม (Value and behavior) ที่แตกต่างกัน สมาชิกของชั้นสังคมเดียวกันมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับสมาชิกชั้นสังคมอื่น

4. ชั้นของสังคมเดียวกันจะมีความต้องการคล้ายคลึงกัน (Social classes Are homogenous) บุคคลภายในชั้นสังคมเดียวกันจะมีความคล้ายคลึงเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitudes) กิจกรรม, (Activities), ความสนใจ (Interests), และรูปแบบพฤติกรรมอื่น (Other behavior patterns) ซึ่งในประเด็นนี้ กลุ่มบุคคลใช้ผลิตภัณฑ์และบริการที่คล้ายคลึงกันตอบรับต่อสื่อและเลือกซื้อจากร้านค้าที่คล้ายคลึงกัน ความคล้ายคลึงกันเหล่านี้ ช่วยให้นักการตลาดพัฒนาส่วนผสมทางการตลาดเพื่อจูงใจส่วนตลาดในแต่ละชั้นของสังคมได้อย่างมีประสิทธิผล

5. ชั้นสังคมมีการเปลี่ยนแปลง (Social classes are dynamics) ระบบชั้นสังคมมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นหรือต่ำลง การเปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมนั้น ตัวอย่าง สถาปนิก ทันตแพทย์ วิศวกร นักธุรกิจ เจ้าของกิจการ เป็นอาชีพ ที่ถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมสูง เพราะพลวัตรของชนชั้นนี้เองที่ทำให้สงครามชนชั้นไม่มีวันที่จะจบสิ้น เนื่องจากชนชั้นล่างพยายามจะไล่ให้ทันคนชั้นบน ในขณะที่คนชั้นบนก็พยายามจะหนีชั้นสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภค

2.1.2.1.3 ชั้นสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภค

แต่ละชั้นสังคมจะมีพฤติกรรมผู้บริโภคที่แตกต่างกัน เช่น การซื้อผลิตภัณฑ์ ร้านค้าที่ซื้อราคาสินค้า และการส่งเสริมการตลาด แต่ละชนชั้นจะมีค่านิยม ทัศนคติ รสนิยม รูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ผลิตภัณฑ์และบริการที่จะบริโภค (Product and services consumed)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละชั้นสังคมจะมีการเลือกและใช้ผลิตภัณฑ์จะแตกต่างกัน มีผลิตภัณฑ์ที่บริโภคเฉพาะชั้นสังคมระดับสูง เช่น หุ้น การซื้อบ้าน ที่ดิน รถยนต์ เป็นต้น

2.พฤติกรรมการเลือกซื้อ (Shopping behavior) แต่ละชั้นสังคมจะมีพฤติกรรมการเลือกซื้อที่แตกต่างกัน ตัวอย่าง การเลือกร้านค้า การเลือกผลิตภัณฑ์ ราคาผลิตภัณฑ์ที่ซื้อ และการส่งเสริมการตลาดที่พึงพอใจแตกต่างกัน ฯลฯ รูปแบบการตอบสนองการส่งเสริมการตลาด (Promotional response patterns) ในแต่ละชั้นสังคมจะมีการตอบสนองการโฆษณา การส่งเสริมการขาย และเครื่องมือส่งเสริมการตลาดต่างๆที่แตกต่างกัน การเลือกสื่อและรูปแบบการใช้สื่อที่แตกต่างกัน เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร การชมโทรทัศน์ การฟังวิทยุ เป็นต้น

3.รูปแบบการตอบสนองการส่งเสริมการตลาด (Promotional response patterns) ในแต่ละชั้นสังคมจะมีการตอบสนองการโฆษณา การส่งเสริมการขาย และเครื่องมือส่งเสริมการตลาดต่างๆที่แตกต่างกัน การเลือกสื่อและรูปแบบการใช้สื่อที่แตกต่างกัน เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร การชมโทรทัศน์ การฟังวิทยุ เป็นต้น

4.พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับราคา (Price-related behavior) กลุ่มชั้นสังคมระดับสูงจะคำนึงคุณภาพมากกว่าราคา ส่วนกลุ่มชั้นสังคมระดับต่ำจะสนใจราคามากกว่าคุณภาพ

2.1.3 กลุ่มแตกต่างทางเศรษฐกิจสังคมผู้บริโภค

2.1.3.1 กลุ่มแตกต่างทางด้านสังคม

การจัดประเภทชั้นสังคม (Social classes classification) ชั้นสังคมมีการจัดประเภท ดังนี้

• ระดับสูงอย่างสูง (Upper-upper class) รวย การศึกษาดี ชาติตระกูลดี

• ระดับสูงอย่างกลาง (Middle-upper class) รวย การศึกษาดี ชาติตระกูลปานกลาง

• ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower-upper class) รวย การศึกษาปานกลาง ชาติตระกูลดี

• ระดับกลางอย่างสูง (Upper-middle class) รายได้ปานกลาง การศึกษาดี ชาติตระกูลดี

• ระดับกลางอย่างกลาง (Middle-middle class)) รายได้ปานกลาง การศึกษาดี ชาติตระกูลปานกลาง

• ระดับกลางอย่างต่ำ (Lower-middle class) รายได้ปานกลาง การศึกษาปานกลาง ชาติตระกูลปานกลาง

• ระดับต่ำอย่างสูง (Upper-lower class) รายได้ต่ำ การศึกษาปานกลาง ชาติตระกูลปานกลาง

• ระดับต่ำอย่างกลาง (Middle-lower class) รายได้ต่ำ การศึกษาปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาติตระกูลต่ำ

• ระดับต่ำอย่างต่ำ (Lower-lower class) รายได้ต่ำ การศึกษาต่ำ ชาติตระกูลต่ำ

2.1.3.2 กลุ่มแตกต่างทางด้านรายได้

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเป็นประจำทุก 2 ปี ซึ่งในการสำรวจปี 2543 พบว่ารายได้เฉลี่ยในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 24,690 บาทต่อครัวเรือน มากกว่าภาคอื่น ๆ ในประเทศ แต่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยก็สูงกว่าภาคอื่น ๆ เช่นกัน คือ เดือนละประมาณ 19,178 บาทต่อครัวเรือน และเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ในบ้านสูงถึง 4,551 บาท ต่อครัวเรือน (24 % ค่าใช้จ่ายทั้งหมด)

ซึ่งเมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ตามกลุ่มสถานะทางเศรษฐกิจสังคม (กำหนดตามอาชีพและสถานภาพการทำงานของผู้มีรายได้สูงสุดในครัวเรือน) พบว่า ครัวเรือนเกือบทุกกลุ่มมีรายได้และรายได้และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนลดลง เมื่อเทียบกับปี 2541 อันเนื่องมาจากผลกระทบของวิกฤติทางเศรษฐกิจในช่วงเวลาขณะนั้น

อาชีพและสถานภาพการทำงานของผู้มีรายได้ในแต่ละครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งต่อการเลือกซื้อบ้าน ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า เมื่อประชากรมีรายได้มากขึ้น ประชากรนั้น ๆ ก็มีแนวโน้มที่ต้องการขนาดของที่อยู่อาศัยที่ใหญ่กว่า และอยู่ในแหล่งอาศัยที่ดีกว่า (ทวี ธรรมกุลกระจ่าง อ้างใน Richard Muth. 2536) โดยบ้านเดี่ยวที่มีบริเวณโดยรอบ จัดเป็นที่อยู่อาศัยที่เป็นสุดยอดของความปรารถนาของคนทุกคน เนื่องด้วยการตอบสนองความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย และสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมอันดีให้เกิดขึ้นได้ในบริเวณบ้านนั่นเอง ซึ่งยืนยันได้จากตารางสถิติประเภทของที่อยู่อาศัย ในปี 2543 ชี้ให้เห็นว่า จำนวนของบ้านเดี่ยวเฉพาะในกรุงเทพฯ ปริมาณของบ้านเดี่ยวมีมากถึง 1 ใน 3 ของบ้านทุกประเภทรวมกัน มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดังต่อไปนี้

1."รายได้ในอดีต" เกี่ยวกับการใช้จ่ายในปัจจุบันยังไง ครอบครัวที่มีมรดกตกทอดมาถึงลูกถึงหลานกับครอบครัวที่ไม่มีมรดกตกทอดมาเลย จะจับจ่ายใช้สอยต่างกัน นั่นแหละเพราะรายได้ในอดีตนั่นเอง

2."รายได้ในปัจจุบัน" ครอบครัวหนึ่งมีเงินเดือนรวมกัน 100,000 บาท กับอีกครอบครัวมีเงินเดือนรวมกัน 10,000 บาท สองครอบครัวนี้จะใช้จ่ายไม่เท่ากัน อันนี้ก็เพราะรายได้ในปัจจุบัน

3."รายได้ในอนาคต" สมมติว่ากำลังจะเปลี่ยนงานสิ้นเดือนนี้จากเดิมที่เคยได้ค่าตัวนาทีจะ 1 บาทตลอดเวลาทั้งหลับและตื่น เป็นนาทีละ 2 บาททั้งหลับและตื่น คิดว่าการใช้จ่ายทั้ง 2 แบบว่าวันนี้จะใช้จ่ายยังไง เปรียบกับคนอื่นที่มีรายได้ตอนนี้นาทีละ 1 บาทเหมือนกัน แต่เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าจะลาออกจากงานไปอยู่เป็นเพื่อนบิดา มารดาที่ชราแล้ว และไปทำการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ยังไงก็รายได้สู้ที่เปลี่ยนงานใหม่ไม่ได้ อิทธิพลของรายได้ในอนาคตที่มีต่อการบริโภคในปัจจุบันนอกจาก "รายได้" แล้วมีอะไรอีก

4. "เครดิตเพื่อการบริโภค" ครอบครัวเครดิตมาก สมาชิกในครอบครัวมีบัตรกันคนละหลาย ๆ ใบ แต่ละใบวงเงินเยอะ ๆ ก็คงบริโภคกันสนุกสนานกว่าครอบครัวที่ไม่มีเครดิต

5. "หนี้สิน" รวมหนี้ปัจจุบันและหนี้ในอนาคต ครอบครัวที่ก่อหนี้ไว้มาก เช่น ซื้อที่อยู่อาศัย (ซึ่งอาจจะมองว่าเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน) และมีภาระผ่อนส่งในปัจจุบันและอนาคตอีกนานมาก การใช้จ่ายในปัจจุบันก็จะน้อยลง เมื่อเทียบกับครอบครัวที่มีรายได้เท่ากันแต่ไม่มีหนี้สินทั้งปัจจุบันและอนาคต

6. "รสนิยม" ในการบริโภค อันนี้ก็เป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่ายของแต่ละครอบครัวเหมือนกันครอบครัวหนึ่งนิยมไทย ใช้สินค้าไทย ทีวีไทย เครื่องเสียงไทย เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้าไทย กินอาหารไทย กินผลไม้ไทย กับอีกครอบครัวนิยมแต่ของนอก อะไรก็ต้องแบรนด์เนม ข้าวของเครื่องใช้ทุกอย่างไม่ยุโรปก็อเมริกา นั่นแหละคือ รสนิยมต่างกัน ทำให้ค่าใช้จ่ายของแต่ละครอบครัวต่างกันได้เหมือนกัน

7. โครงสร้างของครอบครัว "จำนวนสมาชิก" ในครอบครัวครับ ครอบครัวที่มีสมาชิกจำนวนมาก ตั้งแต่ พ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ กับครอบครัวที่มีกันแค่ 3 คน พ่อ แม่ ลูก ค่าใช้จ่ายก็ต่างกัน "อายุ" ของสมาชิกในครอบครัว ก็เป็นอีกตัวที่น่าจะมีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ครอบครัวหนึ่งยังส่งลูกเรียนต่างประเทศ กับอีกครอบครัวลูกเรียนสำเร็จแล้ว ค่าใช้จ่ายก็ต่างกัน

8. "ชนิดและจำนวนสินค้าที่มีอยู่" เป็นอีกตัวที่ทำให้ค่าใช้จ่ายของแต่ละครอบครัวต่างกัน อย่างเช่นครอบครัวหนึ่งมีเครื่องอำนวยความสะดวก ข้าวของเครื่องใช้ครบครัน มีทั้งรถยนต์ ทีวี ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องเสียง คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่นี้ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่าบำรุงรักษา ฯลฯ ก็ต้องมากกว่าครอบครัวที่ไม่มีไอ้พรรค์อย่างว่าเลย

9. "การคาดคะเนเกี่ยวกับอนาคต" อันนี้ก็มีผลให้แต่ละครอบครัวใช้จ่ายต่างกัน บางคนคาดคะเนอนาคตไว้ในทางลบ เช่น เศรษฐกิจจะไม่ดี การเมืองจะไม่นิ่ง ความปลอดภัยจะไม่มี สงครามคงจะเกิด แต่ตนเองต้องอยู่ไปอีกนาน ครอบครัวประเภทนี้จะใช้จ่ายน้อย ๆ เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉินหรือใช้ในอนาคต ต่างกับครอบครัวสุขสันต์ที่มองโลกในแง่ดี เช่น เศรษฐกิจก็จะดีขึ้น การเมืองแจ๋วอยู่แล้ว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสูง สงครามไม่มีทางเกิด พวกนี้ก็จะมีพฤติกรรมใช้จ่ายในทางตรงกันข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. "ความมั่นคงในอาชีพ" เป็นอีกตัวหนึ่งที่ทำให้แต่ละครอบครัวใช้จ่ายไม่เท่ากัน ครอบครัวที่มีอาชีพการงานมั่นคง กับครอบครัวที่หาเช้ากินค่ำ ถึงแม้ว่ารายได้แต่ละเดือนจะเท่ากัน ก็คงมีพฤติกรรมการใช้จ่ายไม่เหมือนกัน

11. ยังมีปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายตัวที่เป็นเหตุให้แต่ละครอบครัวใช้จ่ายต่างกัน เช่น แหล่งที่อยู่อาศัย ครอบครัวที่อยู่ในเขตเมืองกับครอบครัวที่อยู่ในชนบท, ระดับการศึกษา ครอบครัวที่มีการศึกษาสูงกับครอบครัวที่มีการศึกษาต่ำ, รูปแบบการใช้ชีวิตของแต่ละครอบครัว เป็นต้น

2.2 เครื่องเรือนสำเร็จรูป ตลาดและความต้องการด้านเครื่องเรือน

2.2.1 รูปแบบของเครื่องเรือน

รูปแบบหรือแบบนั้นบ่งบอกถึงลักษณะที่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า สามารถจับต้องได้ และเมื่อลองใช้ไปแล้วเป็นไปตามความต้องการเช่นเมื่อเห็นเก้าอี้ตัวหนึ่งสวยถูกใจ เมื่อนั่งแล้วรู้สึกถูกใจและอยากได้เป็นเจ้าของนั่นหมายความว่าได้ถึงจุดสุดท้ายตรงตามเป้าหมายของนักออกแบบแล้ว ดังนั้น นักออกแบบจึงพยายามค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อการออกแบบรูปแบบของเครื่องเรือนชนิดต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค

รูปแบบของเครื่องเรือนแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. เครื่องเรือนรูปแบบทางการ (Formal Style Furniture) เป็นเครื่องเรือนที่เกิดขึ้นจากความนิยมมาตั้งแต่สมัยโบราณ เครื่องเรือนเหล่านี้มีใช้เฉพาะปราสาทราชวังเท่านั้น การสืบทอดจึงถือเป็นประเพณีต่อ ๆ มาเป็นเครื่องเรือนรูปแบบนี้สามารถหาทั้งช่องออกแบบ ช่างผลิต ช่างตกแต่ง ทั้งหมด จึงมีรูปแบบที่วิจิตรและใช้ชื่อเรียกทั้งหมดเหล่านี้ใช้ชื่อกษัตริย์

2. เครื่องเรือนท้องถิ่น (Provincial Style Furniture) หรือเครื่องเรือนแบบไม่เป็นทางการ (Informal style) คือเครื่องเรือนที่ลอกเลียนแบบมาจากเครื่องเรือนแบบเป็นทางการ เนื่องจากผู้ใช้เป็นชาวชนบทเมื่อเกิดความต้องการทางด้านประโยชน์ใช้สอยจึงนำมาเป็นต้นแบบ และไม่ยึดกฎเกณฑ์ในการออกแบบรวมทั้งการใช้วัสดุ บางส่วนถูกตัดทอน บางส่วนอาจถูกเพิ่มเติม ทั้งนี้ขึ้นกับความต้องการของผู้ออกแบบ วัสดุอุปกรณ์มีสำหรับเพื่อประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น และนอกจากนี้ยังมีข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือความชำนาญ ความประณีตและเครื่องเรือนที่ใช้ไม่ทันสมัย และมักจะจารึกชื่อของเครื่องเรือนเหมือนผู้ออกแบบด้วย

3. เครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ (Modern Style Furniture) เครื่องเรือนแบบนี้เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้เอง หลักการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ ยังมีเค้าโครงของแบบทั้งสองข้างต้นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแต่ก็ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้แปลกออกไป เพราะความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยมีมากขึ้น จึงได้มีการริเริ่มการผลิตแบบอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นคว้าหาความต้องการของผู้ใช้ มีการติชม แก้ไขจึงทำให้เกิดมีรูปแบบใหม่ออกมามาก ยุคนี้จัดว่าเป็นยุคแรกเริ่มของวงการเครื่องเรือนสมัยใหม่นักออกแบบในยุคนี้ได้พัฒนาความคิดและสร้างสรรค์รูปแบบของเครื่องเรือน เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคอยู่ตลอดเวลา

2.2.2 กลุ่มรูปแบบของเครื่องเรือนสามารถแบ่ง ได้ดังนี้

1. มิติตามเวลาของรูปแบบเครื่องเรือน

1.1 Traditional (ดั้งเดิม)

รูปแบบเครื่องเรือนตามธรรมเนียมประเพณี นิยมใช้ไม้สีเข้ม มีการแกะสลักอย่างหรูหร่าให้ความรู้สึกสง่างาม แนวโน้มทางการตกแต่งจะไปทางการจัดวางเครื่องเรือนให้เต็มพื้นที่ ซึ่งผสมผสานการมองจากส่วนประกอบเครื่องเรือนสามารถแยกได้ดังนี้

1.1.1 ศตวรรษที่ 18

ตามความเป็นจริงแล้วแนวทางจากรูปแบบที่เกิดขึ้นในระหว่างยุคเวลา บ่อยครั้งที่ตลาดเครื่องเรือนจะใช้ชื่อหรือการสัมผัสทุกส่วนในเวลานั้นได้มีการหยุดชะงักและลดลงไปสู่ยุค Queen Ann Chippendale Hepplewhite Sheraton และ Federal Style คนส่วนใหญ่ใช้มือจับและประตูทองเหลือง ในศตวรรษที่ 18 เครื่องเรือนส่วนมากใช้ไม้ Mahogany มีลายเส้นโค้งงดงาม ยุค Queen Ann และยุค Chippendale มีการแปรผันมาใช้การแกะสลักที่หรูหราและการออกแบบเส้นโดยรายละเอียดของงานใช้เส้นแสงเงา

ยุค Federal และ Sheraton Style จะมีองค์ประกอบที่สำคัญจากรูปทรงและเครื่องประดับ สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นการรวมตัวกัน จากเทพเจ้ากรีก สัตว์ในนวนิยาม โกศโทและเหรียญ รูปแบบของอเมริกาได้มีการยกระดับขึ้นเพื่อไปถึงจุดยืน รูปแบบนี้จะเป็นแผ่นเรียบมีลวดลายจากการฝังเข้าไปในเนื้องาน

1.1.2 ยุค Queen Ann

เครื่องเรือนรูปแบบ Queen Ann มักใช้ไม้ Walnut แม้ว่าช่างบางคนใช้ไม้ Maple และไม้ Cherry แทน โดยมีขาแบนและใช้ลูกบอลในกรงเล็บเหยียบลูกบอล ประดับด้วยการแกะสลัก ส่วนใหญ่อาศัยการแกะสลักเป็นแบบเส้นตัว S ด้วยการขูด แบบขาดตอน เป็นรูปแบบหมวกปิด รูปหอยเป็นลายหลัก มือจับเป็นทองเหลือง

1.1.3 ยุค Louis Philippe

เป็นรูปแบบง่าย ๆ เป็นรูปเส้นวงกลมเป็นหลัก มีการแกะสลักเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนมากใช้ไม้สีเข้มโดยเฉพาะไม้ Walnut โต๊ะที่เป็นหน้าเรียบบางครั้งมีการใช้หินอ่อนแทน แกะสลักที่ขอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.4 ยุค Neo Classic

ยุคหลักมาจากเรื่องเล่านิยายของ Greco-Romano สง่างามเรียบง่ายกว่ายุคของ Queen Ann หรือ Chippendale

1.1.5 ยุค Colonial (อาณานิคม)

เครื่องเรือนเป็นการจำลองแบบยุโรปทำให้เรียบง่ายขึ้น เอารูปแบบมาจาก Queen Ann เป็นลายท่อน ๆ ส่วนพนักพิงมีการออกแบบประดับประดานิดหน่อย

1.1.6 ยุค Victorian / French Provincial (ชนบทของฝรั่งเศส)

ส่วนใหญ่เครื่องเรือนจะหยาบกว่าศตวรรษที่ 18 เก้าอี้ที่เป็นแท่งไม้เป็นท่อน ๆ แทนการบุนวม สีค่อนข้างเข้มมีประกาย รวมถึงสีของอิฐดินเผา วัสดุธรรมชาติที่ใช้ร่วมทั้งดินเผา หินอ่อน ลวด เหล็กเส้น

1.2. ยุค Contemporary (ร่วมสมัย)

ใช้ไม้เบาขึ้น ลายเส้นแบบเรียบง่ายสะอาด พื้นจะดูแข็งแรง ใช้โลหะ ไม้ พลาสติกกับหิน ห้องจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่เป็นกลาง ร่วมทั้งสีที่โดดเด่น จุดศูนย์รวมมักจะเป็นที่รูปทรง รูปแบบที่ย่อยลงไปดังต่อไปนี้

1.3 .ยุค Modern (สมัยใหม่)

ผิวหน้าจะขัดเงา เพรียวเป็นรูปทรงเรขาคณิต ร่วมทั้งไม่สมมาตรกันด้วย การจัดตกแต่งภายในกับภายนอกมีความสอดคล้องกันโดยที่หน้าต่างไม่มีการตกแต่ง แสงจะจัดจ้า มาจากพื้น โดยมีที่บังทำจากเงิน หรือของที่มีสีฉูดฉาด เส้นชัดเจน เอาไม้อัดทำให้เกิดส่วนโค้งในเก้าอี้และโซฟา มักจะได้เห็นพลาสติกสีสด ๆ vinyl melamine และ Formica เหล็ก อลูมิเนียม เหล็กชุบ

1.3.1 Nostalgic

เป็นเครื่องเรือนที่ใกล้กับ Cottage มาก ให้ความรู้สึกสบาย และมีสีสัน และการตกแต่งแบบเดียวกันกับ Cottage แต่ก็มีความแตกต่าง โดยการให้เสน่ห์ของบ้านของคุณปู่คุณย่า

1.4 Transitional

มีเส้นลายที่เรียบง่ายกว่า Traditional แต่ก็ดูว่าจะไม้เรียบง่ายจนคล้าย Contemporary Transitional จะแสดงออกให้เห็นถึงการรวมตัวของความเบาสบายและเรียบง่าย แต่สง่างามของ Traditional

1.4.1 Eclectic (แบบผสมผสาน)

รูปแบบ Eclectic เรียบง่าย เป็นการสะท้อนถึงความรัก การออกแบบรูปร่างหน้าตาจะแตกต่างกันตามแต่ละเวลา รวมถึงการออกแบบห้องที่เป็นการใช้สี รูปทรงและพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

2. มิติกิจกรรมของรูปแบบเครื่องเรือน

2.1 ยุค Urban (ในเมือง)

เป็นแบบที่อยู่ในเมือง โดยทั่วไปจะเป็นแบบที่เล็กกระทัดรัด เท่าที่จำเป็น ส่วนมากจะใช้อยู่ในอพาร์ตเม้น ไม้ย้อมสีดำ หรือใช้อลูมิเนียมทาและกระจกที่ให้สีไม้สีทอง

2.2 ยุค Lodge (ในป่า,วัสดุ)

ดูแล้วใหญ่ ๆ วัสดุธรรมชาติ ไม้ที่ทากเอาหยาบ ๆ สีหนังธรรมชาติ ขนสัตว์ มาประกอบ

2.3 ยุค Country (ชนบท)

เป็นเครื่องเรือนสีขาวขุ่น (คล้ายสีนมสด) โดยทั่ว ๆ ไป เป็นโทนสีด้านมีลายเส้นที่เรียบง่าย ให้ความรู้สึกสบาย หากมีการวาง Lay Out ของพื้นที่ค่อนข้างแน่น มีแนวโน้มให้บรรยากาศเก่า ๆ รวมถึงสายน้ำแบบโบราณ

2.4 ยุค Cottage (กระท่อม)

เป็นเครื่องเรือนที่ให้ความรู้สึกที่มีสีสัน แต่นุ่มสบายมีการใช้สีและการตกแต่งลวดลาย เส้นลายจะเรียบง่ายแต่สง่างาม นอกจากนั้นยังเน้นเครื่องทอ เช่นการทำตะกร้า ผ้าแขวนผนัง พรม ผ้าม่านทอ การใช้สีสัน เป็นสีสดใสของดอกไม้ในสวน

2.5 ยุค Shaker

เส้นลายที่เรียบง่ายดูสะอาดตา ทำให้ดูคล้ายกับ Mission Style ถึงแม้ว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่แตกต่างกัน ในอเมริกา Shaker จะมีสีอ่อนกว่า และดูเบากว่า Mission

2.6 ยุค Mission (เผยแพร่ศาสนา)

เส้นลายที่ดูสบายตา เรียบเป็นเหลี่ยม ใช้สีค่อนข้างเข้ม การออกแบบส่วนใหญ่รวมการต่อไม้ที่เห็นชัดเจนก็ดูเหมือนการเสริมแต่งให้สวยงาม แต่ก็มีการใช้งานที่ดีด้วย

2.7 ยุค Casual (ลำลอง)

เป็นเครื่องเรือนที่แสดงออกถึงความรัก ความผูกพันธ์ กับรายละเอียด Classic Style แต่ในขณะเดียวกันก็เชื่อมั่นว่าจะให้ความสบายกับผู้ใช้มากกว่าจะเป็นแต่ความทันสมัย ห้องจะตกแต่งอย่างไม่เป็นทางการมากนัก คนที่ชอบรูปแบบนี้อยากจะให้ห้องของเขาสามารถเป็นตัวแทนของ Life Style ของชีวิตที่กระดื้อรือร้นของพวกเขา

3. สถานที่ทางภูมิศาสตร์ของรูปแบบเครื่องเรือน

3.1 Southwestern

ส่วนใหญ่เป็นผ้าห่มที่เป็นลายอินเดียนแดง อุปกรณ์มาจากตะวันตกเฉียงใต้ ทำด้วยมือง่าย ๆ ประดับด้วยเงิน มีสีอิฐดินเผา

3.2 French Country

มีคราบคล้ายคลึงกับ รูปแบบ French Provincial แต่ French Country ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

105502

ความหมายที่หรูหราขึ้นมาบ้าง แต่ให้ความรู้สึกที่หยาบขึ้นมาอีกนิดและที่นั่งเป็นไม้ที่ตกแต่งสีสัน เครื่องประดับรวมทั้ง Ceramic วัสดุธรรมชาติหลายชนิดไม่ถูกนำมาใช้ รวมทั้งเหล็กเส้นด้วย

3.3 Coastal (ริมทะเล)

ใช้ไม้ไผ่และหวาย ลายเส้นเรียบ ๆ ให้ความรู้สึกสบาย ใช้ไม้จากต่างประเทศ ไม้สมุนไพร เฟอร์นิเจอร์จะทำให้มีความรู้สึกเหมือนสิ่งแวดล้อมในเขตร้อน จาก Caribbean

3.4 Asian

ไม้ที่มีการเคลือบเงาสีดำ ลายเส้นเรียบง่าย ตกแต่งหรูหรา ในการวางพื้นที่ยิ่งเรียบง่าย ใช้ใยธรรมชาติ เช่นไม้ไผ่ และสีจากธรรมชาติ

4. รูปร่างหน้าตาของรูปแบบเครื่องเรือน

4.1 Art Deco

เป็นรูปทรงเรขาคณิตและลายเส้นให้ความรู้สึกถึงภาพยนต์เรื่อง Miami Beach มีสีสด เส้นแนวตั้งจะเด่นชัด มุมโค้ง มักจะปิดด้วย Formica และ Bakelite มักใช้ไม้ที่มาจากแดนไกล เก้าอี้เตี้ยแสดงถึงความไม่เป็นทางการ โต๊ะ Cocktail ตู้วิทยุ ได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในยุคนี้ การวางของที่ขัดแย้งกันแต่ตั้งอยู่ในแนวเดียวกัน เช่นหยกที่หายากและแพงวางอยู่กับแผ่นที่มีราคาถูก

4.2 Retro (ย้อนยุค)

อยู่ในแนวความคิดมากกว่าเป็นรูปแบบ แสดงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจ แสดงถึงศิลปะเป็นชั่วครั้งชั่วคราว

4.3 Rustic (บ้านนอก)

มักจะมีส่วนไม้ที่เป็นหยาบ ๆ มีเส้นที่เรียบง่ายใช้งานได้ดี กำแพงที่เปลือย เห็นคาน จังทัน ไม้ที่เป็นแผ่น ๆ หิน เครื่องเรือนสำหรับใช้งานหนัก อุปกรณ์มักจะเป็นของยุคดึกดำบรรพ มีอุปกรณ์น้อย สีก็ธรรมชาติหรือกัดสี

4.4 Adirondack

เก้าอี้ Dect ของ Adirondack ได้รับความนิยมมาก รูปแบบเฟอร์นิเจอร์จะมีความเป็น Rustic แต่มองเหมือน Lodge เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถใช้นอกบ้านหรือกลางแจ้งได้ และมีพนักพิงเก้าอี้ที่สูงและใหญ่ โดยใช้ไม้แผ่นเรียบที่มีพื้นที่มาก (http://www.design/ service)

2.2.3 ประเภทของเครื่องเรือนตามการใช้สอย

ตามสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เครื่องเรือนสามารถแบ่งแยกประเภทได้หลายลักษณะ ซึ่งอาจเรียกชื่อให้สอดคล้องกับการใช้สอยหรืออาจเรียกให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานที่ เช่น ถ้าเป็นเตียงก็อาจเรียกว่า เตียง (เฉย ๆ) นั้นหมายถึงเตียงที่นอนในห้องนอนแต่ถ้ากล่าวถึงเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พักผ่อนก็จะเป็นอีกประการหนึ่งหรือตู้จะเรียกตามสภาพใช้งานได้หลายประเภท เช่น ตู้เสื้อผ้า ตู้กับข้าว ตู้อุปกรณ์ ตู้โชว์ ฯลฯ เราอาจแบ่งเครื่องเรือนตามสภาพดินฟ้าอากาศได้ ดังนี้

2.2.3.1 เครื่องเรือนภายในอาคาร (Indoor Furniture) เป็นเครื่องเรือนที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ทุก ๆ อิริยาบถ นับตั้งแต่ยามตื่นจนกระทั่งยามหลับ เครื่องเรือนประเภทนี้มีความสำคัญ และมีขอบเขตของห้องเป็นเครื่องกำหนดที่จะบอกให้ทราบว่าเครื่องเรือนประเภทใด และผู้ที่ใช้เครื่องเรือนก็จะเป็นผู้กำหนดเนื้อที่ว่าง (Space) ทิศทาง (Circulation) เพื่อลดความกลมกลืนกันระหว่างสิ่งแวดล้อมภายในห้องจึงอาจกล่าวได้ว่าขนากสัดส่วน โครงสร้าง ข้อต่อของเครื่องเรือนมีอิทธิพลต่อการใช้งานและระยะเวลาของการใช้งานเป็นอย่างยิ่ง นักออกแบบซึ่งเป็นผู้กำหนดการประสานงานส่วนต่าง ๆ ให้เข้ากันโดยให้เกิดการใช้สอยอย่างสะดวกสบาย จำเป็นต้องพิจารณาถี่ถ้วน สำหรับการจัดเครื่องเรือนให้กับสภาพแวดล้อมได้

เคื่องเรือนภายในบ้านอาจจำแนกได้จากห้องภายในดังนี้

ห้องนอน (Bed room)

1. เตียง (Bed)
2. ตู้เสื้อผ้า (Wardrobes)
3. โต๊ะหัวเตียง (Night Table)
4. ตู้ (Closets)
5. โต๊ะแต่งตัว (Dressing Table)
6. เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน (Small Chair or stool)

ห้องพักผ่อน (Living Room)

1. เก้าอี้ยาว (Sofa)
2. เก้าอี้เท้าแขน (Arm Chair)
3. โต๊ะกลาง (Coffee Table)
4. โต๊ะข้าง (Side Table)
5. เก้าอี้พักผ่อน (Easy Chair)
6. เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน (Small Chair or Stool)
7. ตู้ข้าง (Cabinet)
8. เก้าอี้โยก (Rocking Chairs)

ห้องอาหาร (Dining Room)

1. โต๊ะอาหาร (Dining Table)
2. เก้าอี้รับประทานอาหาร (Dining Chair)
3. โต๊ะเตรียมเสริมอาหาร (Serving Table)
4. ตู้ใส่ถ้วยชาม (Cupboard)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. โต๊ะเลื่อน (Serving Wagons)

6. เก้าอี้ทรงสูง (High Chair)

ห้องครัว (Kitchen Room)

1. ตู้เก็บของ (Storage Cabinets)

2. อ่างล้างจาน (Sinks)

3. เตาหุงต้ม (Ranges)

4. ตู้เย็น (Refrigerators)

5. โต๊ะเตรียมอาหาร (Cabineting Tables)

6. ตู้เก็บถ้วยชาม (Cupboard)

7. ชั้นลอย (Hanging & Shelves)

8. ที่เตรียมอาหาร (Disposers)

ห้องทำงาน (Study Room)

1. โต๊ะทำงาน (Desks)

2. เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน (Small Chair)

3. เก้าอี้หมุน (Revolving Chair)

4. โต๊ะพิมพ์งดีด (Typewriter Table)

5. โต๊ะข้าง (Side Table)

6. ที่วางโทรศัพท์ (Telephone Stands)

7. ตู้เก็บเอกสาร (Filling Cabinet)

8. ชั้นวางหนังสือ (Book Shelf)

9. ม้านั่ง (Stools)

ห้องเด็ก (Children Room)

1. เตียง (Beds)

2. ตู้เสื้อผ้า (Wardrobes)

3. ตู้ลิ้นชัก (Chest of Drawers)

4. โต๊ะหัวเตียง (Night Tables)

5. เก้าอี้ (Chairs)

6. ตู้หนังสือ (Book Cases)

7. โต๊ะเขียนหนังสือ (Desks)

8. กระดานผิวเคลือบเหล็ก (White board)

9. ตู้ข้าง (Cabinets)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.2 เครื่องเรือนภายนอกอาคาร (Out door Furniture) คือ เครื่องเรือนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ อาคารและสิ่งแวดล้อมภายนอก มนุษย์เวลาอยู่กับเครื่องเรือนประเภทนี้ไม่มากนัก เพียงชั่วครั้งชั่วคราว เช่น เครื่องเรือนชุดมีเก้าอี้สนามในสวนทั่วไป คุณสมบัติต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศดังนั้นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมอาคารเป็นสำคัญ

2.2.3 ตลาดและความต้องการเครื่องเรือน

อุตสาหกรรมเครื่องเรือนเข้ามามีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งอุตสาหกรรมที่ผลิตเครื่องเรือนมีโรงงานที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศรวมทั้งสิ้น 2,768 โรงงาน เงินทุนจดทะเบียน 15,192 ล้านบาท จำนวนคนงาน 74,917 คน และในจำนวนโรงงานผลิตของโรงงานเครื่องเรือนไม้ จำนวน 2,000 โรงงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 80 ของโรงงานเครื่องเรือนไม้ ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็กที่กระจายอยู่ตามแหล่งวัตถุดิบ ได้แก่ บริเวณภาคเหนือ ภาคกลาง กรุงเทพฯ และปริมณฑลซึ่งได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ โดยการผลิตส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเครื่องเรือนจากไม้พารา ประมาณ 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเครื่องเรือนที่ทำจากไม้อัด และไม้วีเนียร์ เป็นต้น

สินค้าเครื่องเรือน (Furniture and Parts) สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. เครื่องเรือนไม้
2. เครื่องเรือนโลหะ
3. ที่นอนหมอนฟูก
4. เครื่องเรือนอื่น ๆ
5. ชิ้นส่วนเครื่องเรือน

สำหรับเครื่องที่ทำการผลิตนั้น มีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ คือ เครื่องเรือนไม้ชนิดที่ถอดประกอบไม่ได้ (Stable Furniture of Furnished Furniture) ซึ่งเป็นเครื่องสำเร็จรูปและส่วนใหญ่ผลิตเพื่อเป็นสินค้าจำหน่ายในประเทศ และเครื่องเรือนไม้ชนิดถอดได้ (Knockdown Furniture) เป็นเครื่องเรือนถอดประกอบได้มักผลิตเพื่อการส่งออก ตลาดส่งออกเครื่องเรือนของไทยกว่าร้อยละ 70 ของเครื่องเรือนและชิ้นส่วนที่ผลิตได้ทั้งหมดของไทยเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกในปี 2544 ไทยส่งออกเครื่องเรือนและชิ้นส่วนเป็นมูลค่า 870 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งผู้ผลิตเครื่องเรือนทั้งหมดประกอบด้วยสินค้าเครื่องเรือนจากไม้ และแผ่นไม้วิทยาศาสตร์มีผู้ผลิตทั้งสิ้นร้อยละ 70 ของผู้ผลิตทั้งหมด ผู้ผลิตเครื่องเรือนจากโลหะมีจำนวนประมาณร้อยละ 12 และผู้ผลิตเครื่องเรือนจากวัสดุอื่น ๆ มีจำนวนประมาณร้อยละ 18 ของผู้ผลิตทั้งหมด โดยตลาดส่งออกเครื่องเรือนที่สำคัญของไทย ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ญี่ปุ่น เป็นตลาดส่งออกเครื่องเรือนสำคัญอันดับ 1 ของไทย ปัจจุบันมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 10 ของมูลค่าเครื่องเรือนและชิ้นส่วนที่ญี่ปุ่นนำเข้าทั้งหมด โดยไทยครองส่วนแบ่งมากเป็นอันดับ 4 ในตลาดญี่ปุ่น รองจากจีน ไต้หวัน และสหรัฐฯ เครื่องเรือนที่ญี่ปุ่นสั่งซื้อจากไทยมีทั้งเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูป เฟอร์นิเจอร์กึ่งสำเร็จรูป และเครื่องเรือนที่สั่งผลิตตามแบบที่กำหนด เครื่องเรือน ซึ่งเป็นที่นิยมในตลาดญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นเครื่องเรือนคุณภาพดี มีความปลอดภัยในการใช้งานสูง มีขนาดกะทัดรัด และสามารถดัดแปลงประโยชน์ใช้สอยได้ตามต้องการในพื้นที่อยู่อาศัยค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้ การออกแบบก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องเรือนของชาวญี่ปุ่น

2. สหรัฐอเมริกา เป็นตลาดส่งออกเครื่องเรือนไทยสำคัญเป็นอันดับ 2 ของไทยแต่ไทยมีตลาดส่วนแบ่งเครื่องเรือนในสหรัฐฯเพียงร้อยละ 2 ผู้ครองตลาดเครื่องเรือนรายสำคัญได้แก่ จีน แคนนาดา อิตาลี ไต้หวัน แม็กซิโก และอินโดนีเซีย เครื่องเรือนที่ซื้อขายกันในสหรัฐฯกว่าร้อยละ 50 เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ในครัวเรือน เช่นในห้องรับประทานอาหาร ห้องนอน เครื่องใช้สำนักงานสำหรับใช้ภายในบ้าน เป็นต้น

3. สหภาพยุโรป (EU) เป็นตลาดส่งออกเครื่องเรือนสำคัญอันดับ 3 ของไทยโดยมีสหราชอาณาจักร เยอรมนี และฝรั่งเศส เป็นตลาดสำคัญ ผู้บริโภคในตลาดสหภาพยุโรป ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับคุณภาพสินค้าเป็นหลัก เครื่องเรือนที่ได้รับความนิยมมากในสหภาพยุโรปในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา คือ เครื่องเรือนประเภทเครื่องใช้สำนักงานสำหรับใช้ภายในบ้าน ซึ่งได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ของครัวเรือน อย่างไรก็ตามปัจจุบันเครื่องเรือนไทยยังไม่สามารถเจาะตลาดสหภาพยุโรปได้มาหนักเนื่องจากประเทศในสหภาพยุโรปนิยมนำเข้าเครื่องเรือนจากประเทศสมาชิกในกลุ่มสหภาพยุโรปด้วยกันเอง อาทิเบลเยียม ฝรั่งเศส และอิตาลี (เครื่องเรือนจาก 3 ประเทศสัดส่วนกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่านำเข้าเครื่องเรือนและชิ้นส่วนทั้งหมดของกลุ่มสหภาพยุโรป) นอกจากนี้กระแสอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงขึ้นในปัจจุบันส่งผลให้สหภาพยุโรปหันมาใช้มาตรการเข้มงวด ด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการห้ามใช้ไม้จากป่าธรรมชาติในการผลิตทำให้เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกเครื่องเรือนและชิ้นส่วนของหลาย ๆ ประเทศรวมทั้งไทยด้วย (สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย.2546 : 32)

2.2.3.1 ตลาดเฟอร์นิเจอร์ไทย

ตลาดเฟอร์นิเจอร์ไทยประกอบด้วย 2 ตลาดหลัก คือตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ โดยสถานการณ์ตลาดในประเทศที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 20-30 ของปริมาณผลผลิตทั้งหมดในช่วงครึ่งหลังปี 2547 ตกอยู่ในภาวะทรงตัวตาวภาวะของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ทั้งในส่วนของธุรกิจที่อยู่อาศัยและอาคารสำนักงานที่มีแนวโน้มไม่สดใสมากนักภายหลังจากที่เคยได้รับการสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐจนทำให้ตลาดคึกคักมากในช่วงปลายปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2546 ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามเนื่องจากภาวการณ์แข่งขันที่สูงมากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการปรับเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันที่ส่งผลต่อเนื่องให้กำลังซื้อของผู้บริโภคมีโอกาสชะลอตัวลงบ้างเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2546 ดังนั้นภาวะตลาดเฟอร์นิเจอร์ภายในประเทศในช่วงครึ่งปีหลังจึงมีทิศทางไม่แจ่มใสนักเมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสสุดท้ายปี 2546 ต่อเนื่องถึงไตรมาสแรกปี 2547 ขณะที่ภาวการณ์แข่งขันจะรุนแรงโดยผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนไทยจะต้องเผชิญศึกหนักทั้ง 2 ด้านคือทั้งผู้ประกอบการภายในประเทศเองและผู้นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

2.3.2.2 การส่งออกเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนของไทยไปตลาดโลก

เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับ 21 ของไทย ในปี 2547 มีสัดส่วนร้อยละ 1.24 ของมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น หรือมูลค่า 1,212.40 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.65

ตลาดส่งออกเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนที่สำคัญ 10 อันดับแรก คือ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส อิตาลี และมาเลเซีย มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ 85 ของมูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน รวมทั้งสิ้นหรือมูลค่า 1,030.55 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.68 และตลาดส่งออกทั้ง 10 อันดับ เพิ่มขึ้นทุกตลาด โดยเฉพาะสหราชอาณาจักรและมาเลเซีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.32 และ 32.45 ตามลำดับ

2.3.2.3 แนวโน้มการส่งออกเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนในปี 2548

ปี 2548 มีการตั้งเป้าหมายการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนที่มูลค่า 1,394.26 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ทั้งนี้คาดว่าจะสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะผู้ผลิตส่งออกของไทยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในด้านรูปแบบและคุณภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์การใช้สอยสูงสุด รวมทั้งการสร้างความแตกต่างของสินค้าให้มีจุดเด่นสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

สำนักงานพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก สังกัดกรมส่งเสริมการส่งออก มีหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเพื่อการส่งออกในลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย การประกวดออกแบบผลิตภัณฑ์ การสัมมนา การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การให้คำแนะนำด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การให้ความรู้ด้านแนวโน้มการออกแบบ การให้บริการข้อมูลตลาดต่างประเทศในห้องสมุดการออกแบบ ประเภทสินค้าที่ดูแล และส่งเสริมจะเป็นไปตามสินค้าเป้าหมายการส่งออก อาทิ ของใช้ของตกแต่งบ้าน แฟชั่นเสื้อผ้า เครื่องประดับ เฟอร์นิเจอร์ ของเล่น บรรจุภัณฑ์ สินค้าอาหาร สุขภาพความงาม หรือสินค้าอื่น ๆ ตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติงานพิเศษ หรือนโยบายเฉพาะกิจ

สินค้าเฟอร์นิเจอร์เป็นสินค้าที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมามักจะให้ความสำคัญกับการประกวดออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพื่อค้นหาแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ จริงงงแต่ก็มีปัญหาในเรื่องการผลิตต้นแบบเพราะบางรูปแบบเมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำเข้าสู่การผลิตตามขั้นตอนการผลิตของโรงงานผลผลิตที่ออกมาต่อหน่วยต้นทุนสูงมาก หรือบางครั้งออกแบบไม่มีความเข้าใจในระบบหรือลำดับของการปฏิบัติการในโรงงาน หรือแม้แต่ปัญหาเรื่องการใช้วัตถุดิบ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ สำนักฯ ก็ได้นำมาคิดพิจารณาและหาเทคนิควิธีการที่จะนำเสนอกิจกรรม เพื่อพัฒนารูปแบบเฟอร์นิเจอร์ให้เหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและการผลิตโดยร่วมมือกับภาคเอกชน คือสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย และสภาอุสาหกรรมแห่งประเทศไทย กำหนดเส้นทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไว้อย่างต่อเนื่อง

เส้นทางแรกเป็นการประกวดการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประเภทโซฟา (SOFA SET) และประกวดเก้าอี้ (DINNING SET) เพื่อค้นหานักออกแบบที่มีศักยภาพ

การพัฒนาในเส้นทางสี่ก็ประสบปัญหาเรื่องการผลิตต้นแบบเหมือนกันคือ ผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรมแต่ต้นทุนการผลิตสูง อย่างไรก็ดี แม้จะประสบปัญหาบ้างแต่ก็ได้ค้นพบนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์รุ่นใหม่ ที่จะนำมาพัฒนาเสริมสร้างประสบการณ์เพื่อต่อยอดให้กับภาคอุตสาหกรรม

จากเส้นทางแรกสู่เส้นทางที่สอง คือการพัฒนาศักยภาพของนักออกแบบควบคู่กับผู้ผลิตในเรื่องขั้นตอนการผลิตในโรงงานและการออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นตอนการผลิต โดยนำกลุ่มนักออกแบบที่ได้ผ่านกิจกรรมในเส้นทางแรกมาเข้าร่วมโครงการ “จัดคู่ผู้ผลิตและนักออกแบบ” โดยเป็นการจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องแนวโน้มการออกแบบสินค้าเพื่อนำไปใช้ออกแบบพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งการพัฒนาในครั้งนี้นักออกแบบจะออกแบบภายใต้เงื่อนไขการผลิตของโรงงานหรือผู้ผลิตที่ตนเองจับคู่ ดังนั้น สินค้าเฟอร์นิเจอร์ที่ได้ก็จะมีรูปแบบแปลกใหม่และเข้าสู่การผลิตได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งราคาขายจะอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และดำเนินการด้านการตลาดได้ โดยการดำเนินการด้านตลาดได้ โดยการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมคือนำเฟอร์นิเจอร์ไปจัดแสดงในงานแสดงสินค้าในงานแสดงสินค้าเฟอร์นิเจอร์ในส่วนกิจกรรม Design in Thailand หรือการร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ

การจัดนิทรรศการ Design in Thailand เป็นช่องทางการนำเสนอสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ได้อย่างดี และผลตอบรับด้านธุรกิจคือการสั่งซื้อสินค้าก็เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาผลิตภัณฑ์นี้ ก็อาจจะไม่ได้คำสั่งซื้อทันทีทุกตัวสินค้า แต่ก็เป็นทิศทางในการค้นหารูปแบบของสินค้าที่สามารถจะนำไปพัฒนาต่อได้อีกให้เป็นรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ได้อีกมากมาย

เส้นทางที่สาม เป็นการพัฒนาศักยภาพของการออกแบบและผลิตสินค้าในกลุ่มบริษัทที่ผลิตตามคำสั่งซื้อของต่างประเทศ หรือกลุ่ม SME คือการลงสู่พื้นที่แหล่งผลิตเฟอร์นิเจอร์ในภูมิภาค เลือกพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดใกล้เคียงโดยให้กลุ่มนักออกแบบ ผู้เชี่ยวชาญเดินทางไปเยือนโรงงานผู้ผลิตที่เป็น OEM หรือ SME ที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา เพื่อศึกษาศักยภาพการผลผลิตและจับคู่นักออกแบบกับโรงงานผู้ผลิตเพื่อสร้างชุดเฟอร์นิเจอร์ เช่น ห้องนอน เก้าอี้รับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้การจับคู่นักออกแบบกับภาคธุรกิจในการผลิตเฟอร์นิเจอร์นั้น ยังมีการนำวัสดุอื่น ๆ ที่ได้รับการพัฒนา โดยกิจกรรมของสำนักฯ ไปร่วมประกอบพัฒนาคือการนำผ้าผืนสำหรับตกแต่งภายในมาประกอบการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เช่น บุโซฟา หรือเก้าอี้ หรือแม้แต่การประกอบกับออกแบบผลิตสินค้าของใช้ของตกแต่งบ้าน

จากทิศทางและการจับคู่ความร่วมมือระหว่างนักออกแบบและผู้ประกอบการก่อให้เกิดผลผลิตที่มีศักยภาพด้านการตลาด กล่าวคือได้รูปแบบเฟอร์นิเจอร์เหมาะสมกับความต้องการราคา หรือขั้นตอนการผลิตเหมาะสม ทำให้ราคาขายของสินค้ามีความเป็นไปได้ในด้านการตลาดทั้งตลาดขายจำนวนมาก (MASS PRODUCT) หรือการขายสินค้าที่มีการออกแบบก่อให้เกิดการสร้างนักออกแบบรุ่นใหม่เพิ่มให้กับอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นนักออกแบบที่มีคุณภาพกว่าเดิม เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการผลิตสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม่เพียงแต่ออกแบบสวยหรือเพ้อฝันอย่างเดียว

เส้นทางสุดท้ายของทิศทางการดำเนินงานพัฒนาสินค้าเฟอร์นิเจอร์ในปี 2548 นี้ มีโครงการที่จะนำนักออกแบบไทยที่มีศักยภาพในสังกัดในบริษัทผู้ผลิตหรือนักออกแบบอิสระร่วมเดินทางไปศึกษาตลาด รูปแบบสินค้าเทคโนโลยีการผลิตเฟอร์นิเจอร์ในตลาดอิตาลี ซึ่งเป็นตลาดเฟอร์นิเจอร์ที่มีชื่อเสียง เพื่อเพิ่มศักยภาพและศึกษาความต้องการของผู้บริโภคหรือความเป็นผู้นำตลาดเฟอร์นิเจอร์ของอิตาลีอย่างใกล้ชิด ดังจะกล่าวได้ว่าทิศทางที่กำหนดไว้สำหรับการพัฒนาสินค้าเฟอร์นิเจอร์เป็นการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ภายใต้เงื่อนไขการผลิตของโรงงานหรือพัฒนาภายใต้ศักยภาพของตนเองให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเป้าหมาย เพื่อยกระดับสินค้าไทยและนักออกแบบไทยให้มีความพร้อมที่จะก้าวสู่ตลาดอย่างองอาจและเป็นหนึ่งในผู้นำการผลิตสินค้าเฟอร์นิเจอร์ที่มีการออกแบบของตนเอง

2.3 ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย

2.3.1 ประเภทของที่อยู่อาศัย

อาคารในทศวรรษที่ผ่านมานั้น จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชนชาติเป็นเอกลักษณ์แทรกอยู่ แต่ปัจจุบันเนื่องจากการสื่อสารได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการติดต่ออย่างใกล้ชิดด้านสังคม ธุรกิจ งานออกแบบจึงค่อย ๆ ปรับเป็นสากลขึ้นทุกทีออและเอกลักษณ์ประจำชาติก็ค่อย ๆ ลดลง รูปแบบการใช้ชีวิตได้กลายเป็นรูปแบบสากล จะพบว่าอาคารในกรุงเทพ ฯ ก็สร้างได้สูง และมีรูปลักษณ์คล้ายคลึงกับอาคารในอีกซีกโลกหนึ่ง วิถีชีวิตของคนไทยที่เคยใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กลางแจ้ง ได้ปรับสู่เศรษฐกิจสังคมของโลก มีการใช้ชีวิตในอาคารมากกว่าภายนอกอาคาร มีชีวิตที่แข่งขันและรีบเร่ง เมื่อต้องปรับเข้ากับสังคมของโลก การงานและธุรกิจจึงพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว การสร้างสภาพของที่ทำงานและความเป็นอยู่ในเชิงที่สนับสนุนสถานภาพเอกบุคคลจึงกลายเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความจำเป็น งานออกแบบตกแต่งภายในเพื่อเสริมสถานภาพ จึงได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นทุกที มีการค้นหาร่องรอยของอารยธรรมในอดีต เพื่อนำรูปลักษณ์มาใช้ในปัจจุบันในบางส่วน

อาคารจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ คือ

1.อาคารที่พักอาศัย

2.อาคารสาธารณะ

ในงานวิจัยครั้งนี้จะพูดถึงอาคารที่พักอาศัยอย่างเดียว จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ อาคารประเภทพักอาศัยเฉพาะ ได้แก่

1.1บ้านพักอาศัย จะเรียกตามขนาด และจำนวนของห้องนอน เช่น บ้านชั้นเดียว บ้านชั้นครึ่ง บ้านสองชั้น หรือบ้าน 1 ห้องนอน บ้าน 2 ห้องนอน และบ้าน 3 ห้องนอน เป็นต้น

อาคารบ้านพักอาศัย จะแบ่งประโยชน์ใช้สอยออกเป็น 3 หน่วย ได้แก่

- หน่วยที่ใช้สอยร่วมกัน
- หน่วยส่วนตัว
- หน่วยบริการ

หน่วยที่ใช้สอยร่วมกัน จะประกอบด้วย

พื้นที่รับแขก

พื้นที่พักผ่อน

พื้นที่รับประทานอาหาร

พื้นที่เตรียมอาหาร

หน่วยส่วนตัว จะประกอบด้วย

ห้องนอน

ห้องน้ำ – ส้วม

หน่วยบริการ จะประกอบด้วย

ห้องครัว

ห้องคนใช้

ห้องเก็บของ

ที่จอดรถ

การติดต่อระหว่างหน่วยต่าง ๆ จะใช้ทางเดินหรือบันไดเป็นตัวเชื่อมขนาดของแต่ละหน่วยขึ้นอยู่กับพื้นที่ขนาดของอาคาร และงบประมาณที่มี

สำหรับอาคารบ้านพักอาศัยขนาดเล็ก จะรวม 3 หน่วยเข้าด้วยกัน คือ ทุกอย่างอยู่ในพื้นที่เดียวกัน การตกแต่งก็จะไม่มีอะไรมาก เช่น บ้านในชนบทห้องกินข้าว ห้องพักผ่อน ห้องนอน และห้องครัว จะอยู่ในบริเวณเดียวกันแต่ถ้าเป็นชีวิตในปัจจุบันก็จะแยกเป็นหน่วยตามที่ได้ระบุไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 บ้านพักอาศัยขนาดเล็ก

จะรวม 3 หน่วยเข้าด้วยกัน คือ ทุกอย่างอยู่ในพื้นที่เดียวกัน การตกแต่งก็จะไม่มีอะไรมาก เช่น บ้านในชนบทห้องกินข้าว ห้องพักผ่อน ห้องนอน และห้องครัว จะอยู่ในบริเวณเดียวกันแต่ถ้าเป็นชีวิตปัจจุบันก็จะแยกเป็นหน่วยตามที่ได้ระบุไว้

1.1.3บ้านพักอาศัยขนาดกลาง

แยกทั้ง 3 หน่วยออกอย่างเด็ดขาด โดยจะมีการระบุจำนวนห้องนอน เป็น 2 หรือ 3 ห้องนอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกและเพศของสมาชิกในครอบครัว เช่น มีลูกชาย หญิงก็จำเป็นที่จะต้องเตรียมเป็นบ้าน 3 ห้องนอน ไว้ล่วงหน้า

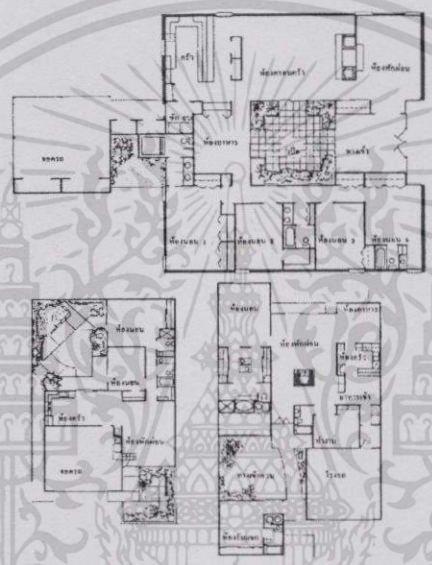

ภาพที่ 2.1 แบบแปลนบ้านพักอาศัยขนาดกลาง

1.1.4บ้านพักอาศัยขนาดใหญ่

หรือคฤหาสน์ ในหน่วยต่างๆ ก็จะมีการแยกรายละเอียด เพื่อเพิ่มความสุขสบาย ดังนี้ หน่วยที่ใช้สอยร่วมกัน จะเพิ่ม

- ห้องรับแขก มากกว่า 1 ห้อง เพื่อรับแขกในแต่ละระดับ แต่ละกลุ่ม
- ห้องครอบครัว หน่วยส่วนตัว จะเพิ่ม
- ห้องดนตรี หรือห้องเกมส์ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับงานอดิเรกของเจ้าของบ้าน
- ห้องนอน ที่มีห้องแต่งตัว ห้องเก็บเสื้อผ้าที่เดินเข้าไปได้
- ห้องน้ำ ที่มีที่ออกกำลังกาย อ่างน้ำวน ห้องอบไอน้ำเพื่อผ่อนคลายความเครียด

หน่วยบริการ จะเพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องซักผ้า และอบผ้า
- เรือนเก็บของ หรือเรือนจอดรถ ทั้งนี้ เพราะมีจำนวนรถมากกว่าที่จะอยู่ติดกับอาคารได้

พื้นฐานของการใช้ชีวิตนั้นเหมือนกัน แต่ความฟุ่มเฟือยในฐานะความเป็นอยู่นั้นแตกต่างกัน ทำให้วิถีของชีวิตนั้นต่างกัน การตกแต่งบ้านและคฤหาสน์จึงมีความแตกต่างกันอย่างมาก

อาคารประเภทพักอาศัยมากกว่า 1 ครอบครัว ได้แก่ อาพาร์ตเมนท์ คอนโดมิเนียม ทาวน์เฮ้าส์ และบ้านพักคนชรา เป็นต้น

เนื่องจากปัจจุบันประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น และการพัฒนาในชนบทยังไม่ได้มาตรฐาน คนจึงเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงอย่างหนาแน่น ทำให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีบ้านพักอาศัยในลักษณะที่ประหยัดที่ดี จำทำให้เกิด บ้านแฝด เรือนแถว อพาร์ตเมนท์ คอนโดมิเนียม และทาวน์เฮาส์ขึ้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงอาคารบางประเภทที่เป็นที่นิยมและจำเป็นต้องมีการตกแต่งอย่างดี

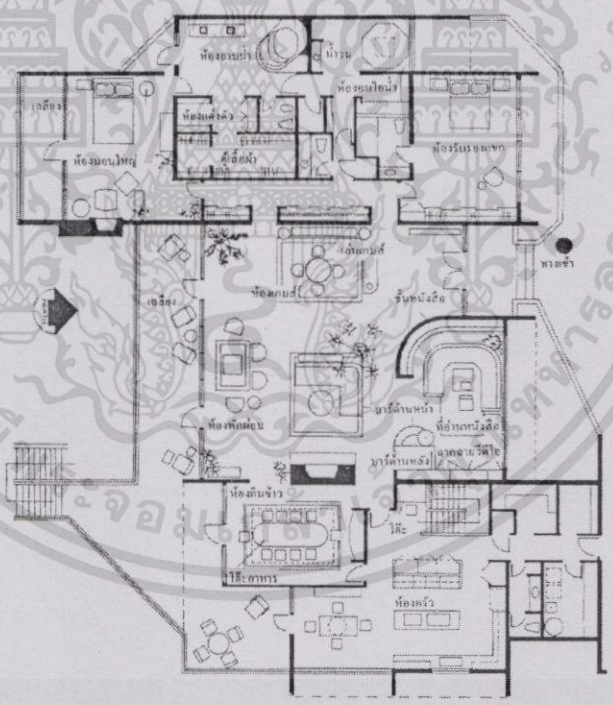

ภาพที่ 2.2 แบบแปลนบ้านพักอาศัยขนาดใหญ่

1.2 อพาร์ตเมนท์

คือ อาคารที่มีเจ้าของเดียวเป็นผู้เช่าบริการ เป็นอาคารสูง ส่วนจำนวนชั้นของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารนั้น แล้วแต่เทศบัญญัติระบุไว้ตามที่ตั้งของตัวอาคาร และงบประมาณของเจ้าของอาคาร การให้ช่าจะคิดเป็นราคาขอพื้นที่ของอาคาร ขนาดของพื้นที่แต่ละหน่วย และการตกแต่ง เช่น มีเครื่องเรือนครบหรือมีบางส่วน ส่วนการแยกพื้นที่ใช้สอยก็เหมือนกับบ้านพักอาศัย เพียงแต่มารวมซ้อนกันในทางสูง

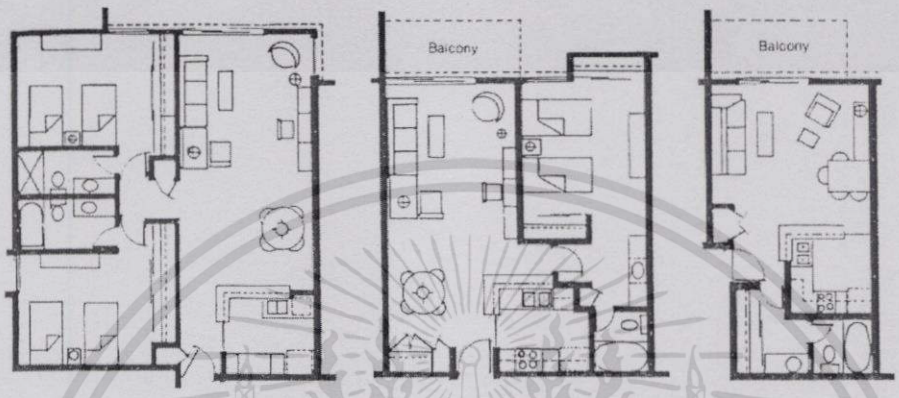

อพาร์ตเมนท์ 2 ห้องนอน อพาร์ตเมนท์ 1 ห้องนอน แบบประหยัด

ภาพที่ 2.3 แบบแปลนอพาร์ตเมนท์

1.3 คอนโดมิเนียม

คือ อาคารสูง แบ่งขายเป็นหน่วย โดยมีกฎหมายรองรับให้ผู้ซื้อมีสิทธิในพื้นที่ที่ไม่ติดดิน เมื่อทศวรรษก่อนคอนโดมิเนียมยังไม่ได้รับความนิยม ทั้งนี้ เพราะเทศบัญญัติและกฎหมายยังคุ้มครองผู้บริโภคไม่เพียงพอ แต่ในปัจจุบันได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นมาก มีการจำหน่ายในราคาสูงมาก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับที่ตั้งของอาคาร

การจัดในลักษณะที่มีพื้นที่น้อย ย่อมต้องคำนึงถึงจำนวนของเครื่องเรือนที่นำมาวางว่า ไม่ควรจะให้มากจนแน่น จะทำให้อยู่ไม่สบายการมีตู้ติดผนังมากจะช่วยให้ภายในมีระเบียบมากขึ้นการตกแต่งห้องรับแขก ห้องพักผ่อนควรจะมีเครื่องเรือนอย่างน้อย คือ สำหรับยูนิตห้องนอนเดียว เก้าอี้พักผ่อน 2 ตัว โซฟาร์ ทีวี โต๊ะอาหารและเก้าอี้ 2 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

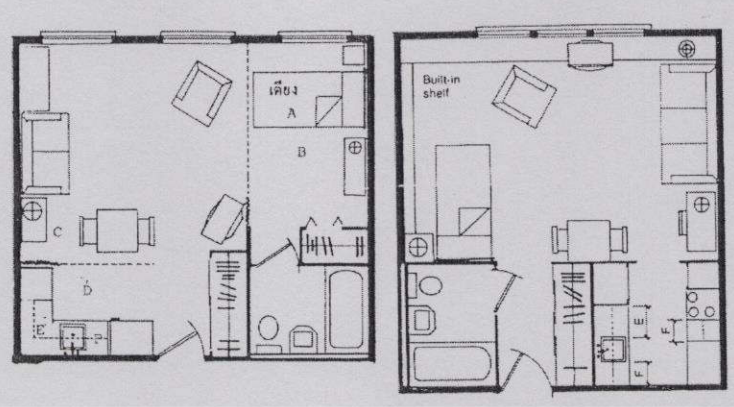

ห้องพักผ่อน ห้องนอน ห้องครัว กั้นด้วยฉาก ห้องพักผ่อน และห้องนอนรวมกัน

ภาพที่ 2.4 แบบแปลนคอนโด

1.4 ทาวน์เฮาส์

เนื่องจากผู้บริโภคยังไม่แน่ใจในระบบคอนโดมิเนียมจึงเกิดอาคารประเภททาวน์เฮาส์ ซึ่งเป็นบ้านพักอาศัยในเมืองที่มีพื้นที่ปลูกสร้างติดดิน มีบริเวณเล็กๆ เป็นของตนเอง แต่จะมีราคาสูงมาก มีการตกแต่งที่มีประโยชน์ใช้สอยดี และมีการตกแต่งที่ค่อนข้างหรูหรา เป็นชีวิตของคนสมัยใหม่ที่มีค่านิยมในรูปแบบชีวิตเดิมติดอยู่ (เสาวนิตย์ แสงวิเชียร,2535 : 22-29)

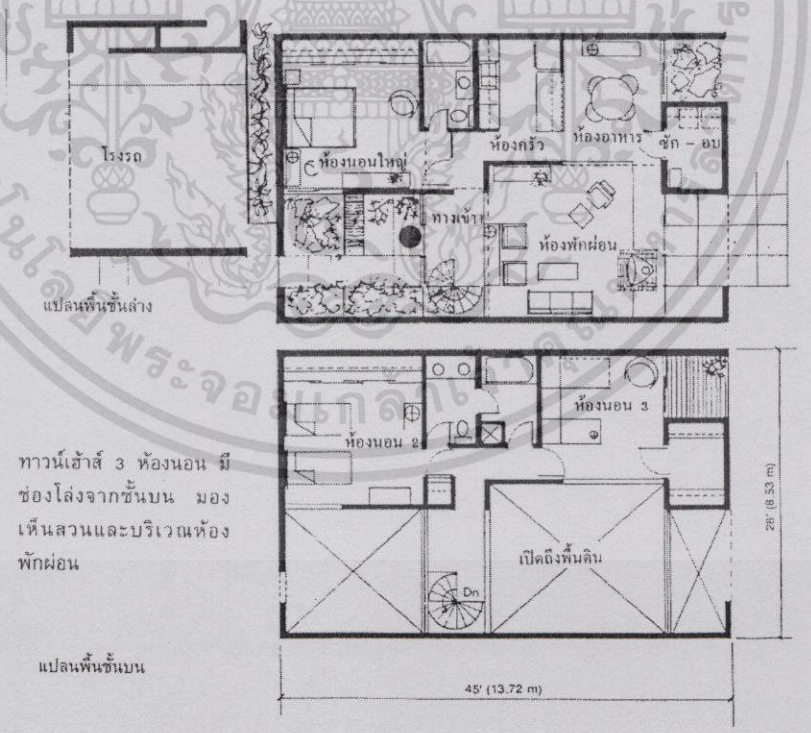

ทาวน์เฮ้าส์ 3 ห้องนอน มีช่องโล่งจากชั้นบน มองเห็นสวนและบริเวณห้องพักผ่อน

ภาพที่ 2.5 แบบแปลนทาวน์เฮาส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การแยกกลุ่มที่อยู่อาศัยตามระดับราคา

จะเห็นว่าพัฒนาการของที่อยู่อาศัย แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจากอาคารแถว ยาวขนานสองฝั่งถนน เป็นศูนย์การค้าที่ประกอบด้วยอาคารประเภทตึกแถว เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงการใช้และครอบครองพื้นที่ภายในให้ได้ประโยชน์สูงสุด ในลักษณะผสมผสานทั้งแนวตั้งและแนวนอน

อาคารพักอาศัยในปัจจุบัน ได้จัดแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม มีดังนี้

2.3.2.1ระดับราคาสูง จำนวนห้องไม่มากนัก พื้นที่ใช้สอยห้องตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในทำเลที่ที่ดินราคาแพง เช่น บริเวณกรุงเทพชั้นใน โดยเฉพาะย่านริมแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นต้น

2.3.2.2ระดับราคาปานกลาง มีจำนวนของห้องประมาณ 100 ยูนิต ขนาดของห้องประมาณ 80-120 ตารางเมตร ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในทำเลที่มีราคาที่ดินไม่สูงมาก บริเวณกรุงเทพชั้นกลางและชั้นนอก

2.3.2.3ระดับสตูดิโอ มีจำนวนห้องประมาณ 200-400 ยูนิต ขนาดห้องประมาณ 30-80 ตารางเมตร ตั้งอยู่กระจัดกระจายทั่วไป เพราะมีราคาต่อหน่วยไม่สูงมากนัก

2.3.2.4ระดับราคาประหยัด เป็นโครงการสำหรับผู้มีรายได้น้อย ขนาดของห้องประมาณ 24 ตารางเมตร ตั้งอยู่ในย่านชานเมืองเป็นส่วนใหญ่

2.3.3 ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยและการแบ่งเขต

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นศูนย์กลางความเจริญในทุก ๆ ด้าน มีพื้นที่ประมาณ 1,568.737 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่เขตการปกครองในปัจจุบัน 50 เขต

พื้นที่ของกรุงเทพฯสามารถแบ่งได้เป็น 3 พื้นที่หลักด้วยกัน ได้แก่

1.เขตเมืองชั้นใน (Inner City) ประกอบด้วยศูนย์กลางเมืองเดิมและเขตต่าง ๆ รวม 22 เขต แบ่งเป็น เขตศูนย์กลางเมืองเดิม 12 เขต ได้แก่ เขตพระนคร ป้อมปรามศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ คลองสาน ธนบุรี บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย บางพลัด ดุสิต ราชเทวี ปทุมวัน และเขตบางรัก และเขตอื่น ๆ อีก 10 เขต ได้แก่ เขตพญาไท สาธร ยานนาวา บางคอแหลม บางซื่อ จตุจักร ห้วยขวาง ดินแดง คลองเตย และเขตวัฒนา เป็นพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานชุมชนในระยะเริ่มแรกและพื้นที่อนุรักษ์ทางประวัติศาสตร์ สถานที่ราชการ สถานศึกษา ย่านธุรกิจการค้าหนาแน่น จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรมีแนวโน้มลดลง แต่ความหนาแน่นประชากรในเขตต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกินกว่า 10,000 คนต่อตารางกิโลเมตร

2. เขตชั้นกลางหรือเขตต่อเมือง (Urban Fringe) เป็นเขตที่มีการขยายตัวของประชากร กิจการทางการค้าและที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง ตั้งอยู่ในรัศมีระหว่าง 10-20 กิโลเมตร จากศูนย์กลางเมืองเดิม ซึ่งในปัจจุบันเป็นบริเวณที่มีการพัฒนาเมืองอย่างกระจัดกระจาย (Urban

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sprawl) ประกอบด้วยพื้นที่ฝั่งตะวันออก 14 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง หลักสี่ บางเขน สายใหม่ ลาดพร้าว บางกะปิ พระโขนง บางนา ประเวศ สวนหลวง บึงกุ่ม วังทองหลาง คันนายาว และสะพานสูง และฝั่งตะวันตก 8 เขต ได้แก่ เขตตลิ่งชัน ทวีวัฒนา ภาษีเจริญ บางแค หนองแขม ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ และเขตจอมทอง

3. เขตชั้นนอกหรือเขตชานเมือง (Suburb) เป็นพื้นที่ชั้นนอกของกรุงเทพฯ ซึ่งยังมีพื้นที่ว่างและพื้นที่เกษตรกรรมอยู่เป็นส่วนใหญ่ และมีสัดส่วนสูงกว่าพื้นที่พัฒนาแบบเมืองโดยมีลักษณะผสมระหว่างเมืองและชนบท เป็นเขตที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางเมืองเกินกว่า 20 กิโลเมตร ทางฝั่งตะวันออก ประกอบด้วย เขตมีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง และฝั่งตะวันตก ได้แก่ เขตบางบอน และเขตบางขุนเทียน

2.4 วิถีชีวิตของคนกรุงเทพ ฯ

2.4.1 ความหมายของ คำว่า วิถีชีวิต เมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียว คือ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2535 โดยอิงกับความหมายคำว่าวัฒนาธรรม (น.) หมายถึง สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ, วิถีชีวิตของหมู่คณะ, ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรม พ.ศ.2485 หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน ในทางวิทยาการ หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

วิถีชีวิตในสังคมเมืองจะแตกต่างจากวิถีชีวิตของคนในสังคมชนบท โดยทั่วไป ชาวเมืองจะมีวิถีชีวิตที่เป็นไปตามแบบแผนที่ได้จัดไว้ให้ยึดถือ มีการจัดระเบียบของการดำเนินชีวิตของตนออกเป็นส่วน ๆ ทั้งนี้เพราะมีข้อจำกัดเรื่องของเวลาเป็นสำคัญ การติดต่อกันในสังคมเมืองจะมีวงกว้างกว่าคนในสังคมชนบท ความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมเมืองตลอดจนความสนิทสนมกันมีน้อย แม้แต่ระหว่างคนในครอบครัวเดียวกัน การพบปะสังสรรค์ หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนในเมืองจะมีหลักเกณฑ์มากกว่าคนในชนบท การที่คนในเมืองต่างมีวิถีชีวิตหรือมีพฤติกรรมเป็นเช่นนี้เพราะคนในสังคมเมืองต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสน และท่ามกลางผู้คนที่มีความแตกต่างกันของอาชีพต่าง ๆ ที่หลากหลายมากกว่าในชนบทซึ่งมีอาชีพหลักทางด้านเกษตรกรรม (จุมพล หนิมพานิช. 2538)

เมื่อพิจารณาสังคมกรุงเทพในปัจจุบันตามแนวคิดของเบอร์เกอร์ สังคมไทยเราเป็นสังคมทันสมัย โดยเฉพาะในสังคมกรุงเทพนั้นอยู่ในระดับของสังคมที่ก้าวหน้าทันสมัยเหมือนนานาประเทศอื่น เบอร์เกอร์กล่าวถึง “สังคมสมัยใหม่” ว่า เป็นสังคมที่มีต้นกำเนิด มีวิวัฒนาการ และมีการก่อตัวมาบนระบบเศรษฐกิจที่ใช้หลักเหตุผลและใช้เทคโนโลยีเป็นหลัก (Rationalized & Technological Economy) รวมทั้งสถาบันอื่นๆ ของสังคมก็พัฒนาไปในลักษณะเดียวกัน สังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างนี้ก่อผลกระทบอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งต่อสำนึกของบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสังคมนั้น ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตประจำวัน สำนึกต่อเรื่องเวลา รวมทั้งธรรมชาติของการเมืองอย่างไรก็ตาม วิถีชีวิตของคนกรุงเทพดังกล่าวมิได้หมายความว่าจะก่อให้เกิดการแบ่งแยกคนกรุงเทพออกเป็นคนที่เจริญแล้วกับคนที่ยังไม่เจริญโดยเด่นชัด ตรงกันข้ามคนกรุงเทพร่วม 8-9 ล้านคนรวมทั้งแรงงานที่ไม่มีหลักแหล่งอยู่ในกรุงเทพอย่างถาวรนั้นแต่ละคนจะมีลักษณะและระดับของการปะปนกันของชีวิตเจริญหรือไม่เจริญได้หลายระดับและสลับซับซ้อนแตกต่างกันไป ผู้คนเหล่านั้นมีส่วนผสมของความเจริญต่าง ๆ กันเข้ามาร่วมใช้เมือง ร่วมทำมาหากิน พบปะกันในชีวิตประจำวันนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละบุคคล และกลุ่มคนเหล่านั้นที่มีความต่างชั้นกันทั้งเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (กาญจนา แก้วเทพ. 2539 : 37)

จากการศึกษาวิจัยเอกสารพบว่า การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาในรอบ 35 ปี นับตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาประเทศอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมาได้ส่งผลกระทบต่อการปลี่ยนแปลงของสถาบันครอบครัว ทั้งในด้านโครงสร้างและระบบความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของคนกรุงเทพ กล่าวคือ จากข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลสถิติของสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร์กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย พบว่า ครัวเรือนของคนกรุงเทพได้มีการเปลี่ยนแปลงขนาดจากครัวเรือนขนาดใหญ่เป็นครัวเรือนขนาดเล็ก แม้ว่าในปี พ.ศ. 2503, 2513 และ 2523 ขนาดครัวเรือนไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก คือ ยังมีสมาชิกจำนวน 5-6 คน แต่มาเปลี่ยนอย่างรวดเร็วในปี 2532-2537 กล่าวคือ ขนาดของสมาชิกเริ่มลดลงจาก 5 คน ในปี 2532 มาเป็น 3 คน ในปี 2537 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากร จำนวนบ้าน ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปีพ.ศ. 2532-2537

	2532	2533	2534	2535	2536	2537
จำนวนประชากร	5832843	5546937	560591	5562141	5572712	5584226
จำนวนบ้าน	1101955	1151936	1214915	1356429	1472621	1562110
จำนวนสมาชิก:บ้าน	5.29	4.82	4.63	4.10	3.78	3.57

แหล่งข้อมูล : สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

การที่ครอบครัวในกรุงเทพฯ เริ่มมีขนาดเล็กลงมาเรื่อย ๆ นั้นมีมูลเหตุมาจากการที่สังคมกรุงเทพได้เปลี่ยนจากสังคมเกษตรสู่สังคมอุตสาหกรรม ครอบครัวมิได้มีบทบาทเป็นผู้ผลิตแบบเดิมแต่สมาชิกในครอบครัวต้องออกไปทำงานเพื่อหารายได้นอกบ้านในรูปของเงินเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าจ้าง ฯลฯ ทำให้ครอบครัวของสังคมสมัยใหม่จะมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) คือเป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นคน 2 รุ่น คือ พ่อ แม่ และลูก มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่จากการสัมภาษณ์กรณีศึกษา พบว่า ขนาดของสมาชิกในครอบครัวของผู้ที่ตั้งครอบครัวในช่วงก่อน 35-40 ปี (ราวปี พ.ศ. 2505-2499) ที่ผ่านมามีขนาดครอบครัวใหญ่แต่เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก จำนวนบุตรของแต่ละครอบครัวจะมีจำนวนสูงกว่า 5 คนขึ้นไป ไม่ว่ากรณีศึกษานั้นจะอยู่ในกลุ่มวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม แบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ หรือแบบเศรษฐกิจนอกระบบก็ตาม ดังเช่นครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 11 อาชีพนักหนังสือพิมพ์ มีบุตรธิดารวมกันถึง 6 คน ครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 5 อาชีพเกษตรกรรม มีบุตรธิดารวม 5 คน และครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 9 อาชีพขับรถแท็กซี่ มีบุตรธิดารวม 6 คนเช่นกัน

ต่อมาขนาดสมาชิกในครอบครัวของกรณีศึกษาที่เริ่มตั้งครอบครัวในช่วง 10-20 ปี (ราวปี พ.ศ. 2530-2519) เริ่มลดลงน้อยลงตามลำดับ อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย 2-3 คน อันเป็นผลเนื่องมาจากวิทยาการการวางแผนครอบครัว และความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคม ดังเช่นครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 8 เป็นสมุห์บัญชีธนาคารที่เริ่มตั้งครอบครัวเมื่ออายุ 28 ปี หรือประมาณ 10 ปีมาแล้ว มีบุตรธิดารวม 3 คนเช่นเดียวกับครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นนักธุรกิจที่ต่างมีบุตรธิดาเพียง 2 และ 3 คนตามลำดับ และจากข้อมูลที่ศึกษาพบว่า ทุกครอบครัวมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวทั้งสิ้นในปัจจุบัน

2.4.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง หญิง-ชาย เชิงเศรษฐกิจในครัวเรือน

สภาพความเปลี่ยนแปลงในเชิงเศรษฐกิจและสังคมทำให้สามี-ภรยาต่างมีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น การยอมรับซึ่งกันและกันก็มากขึ้น ตามลำดับ จากการศึกษาวิจัยเอกสารพบว่าในการศึกษาผู้หญิงแรงงานนอกระบบของนภัส พบว่า หญิงที่แต่งงานแล้วต่างสามารถประกอบกิจกรรมในเชิงเศรษฐกิจได้คล่องตัว และประสบความสำเร็จทั้งนี้ เพราะได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากสามีของตน ทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ ทั้งในแง่ของการช่วยเหลือทางด้านการเงิน งานในบ้าน และการดูแลลูก(ในความหมายของการดูแลเป็นกิจวัตรประจำวัน มิใช่การดูแลในยามเจ็บป่วยหรือในกรณีพิเศษอื่น ๆ) เพื่อแบ่งเบาภาระของผู้หญิงในการประกอบอาชีพของเธอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณี หาบเร่ขายผลไม้ ซึ่งสามีเลิกทำธุรกิจของตนเองเพื่อมาช่วยภรรยาขายผลไม้ ข้อมูลที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งก็คือผู้หญิงเหล่านี้ ต่างก็พอใจกับอิสรภาพและความเป็นตัวของตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรื่องการเงินในครอบครัว ตลอดจนการจัดสรรความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครัวเรือนที่เป็นเรื่องหลัก ๆ เช่น ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น (นภัส. 2537 : 82)

เหตุผลสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างหญิง-ชาย ในครัวเรือนมีลักษณะดังกล่าวก็คือ การที่ผู้หญิงเหล่านี้มีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจสูงและอยู่ในฐานะผู้หาเลี้ยงครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคียงบ่าเคียงไหล่ในครอบครัวของตน กิจกรรมทางเศรษฐกิจของเธอสร้างรายได้จำนวนมากพอสมควรให้แก่ครัวเรือน ซึ่งเป็นการช่วยลดภาระของสามีในการเป็นผู้หาเลี้ยงแต่ผู้เดียว จากการศึกษาของผาสุก พงษ์ไพจิตร และประดิษฐ์ ชาสมบัติ พบว่ารายได้จากการประกอบกิจการส่วนตัวในภาคเศรษฐกิจนอกระบบของตัวอย่างการศึกษาคิดเป็นอัตราส่วนประมาณร้อยละ 60 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน (Pasuk and Pradit. 1988 : 52)

2.4.1.2 บ้านที่อยู่อาศัย ละแวกบ้าน และความสัมพันธ์ทางสังคม

(1) ลักษณะที่อยู่อาศัย

บ้านเรือนที่อยู่อาศัยของคนกรุงเทพโดยนับเนื่องหลังจากหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2489-พ.ศ. 2539) รวมเป็นระยะเวลาผ่านมา 50 ปีนั้น มีรูปทรงที่หลากหลายเป็นผลมาจากการรับอิทธิพลด้านสถาปัตยกรรมภายนอก นับตั้งแต่มีการติดต่อทางการค้า และการพัฒนาตามอารยะธรรมตะวันตก ตามที่กล่าวไว้ในผลการวิจัยของผุสดี ทิพทัส และมานพ พงศทัต (2525) ในเรื่องบ้านในกรุงเทพฯ:รูปแบบ และการเปลี่ยนแปลงในรอบ 200 ปี (พ.ศ.2325-พ.ศ.2525) ดังนี้ "...สภาพความเป็นอยู่ การตั้งหลักแหล่งที่พักอาศัย และลักษณะอาคารที่พักอาศัยทั่วๆ ไปในยุคสมัยต่างๆตั้งแต่ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ เมื่อแรกสร้างพระนครซึ่งยังอาศัยเค้าโครงของรู้แบบจากกรุงศรีอยุธยาเป็นหลัก และในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งมีการติดต่อค้าขายกับจีนมากและ ได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมจีน ส่วนลักษณะทางสถาปัตยกรรมของบ้านพักอาศัยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีการค้าขายติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้นจึงได้รับอิทธิพลจากจีนจากตะวันตกเข้ามาร่วมกับดั้งเดิมของไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีการพัฒนาประเทศตามอารยธรรมตะวันตก มีช่างชาวตะวันตกเข้ามาทำการออกแบบและก่อสร้างบ้านเรือนในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก ทำให้รูปแบบของบ้านผู้มีฐานะดีในเวลานั้นได้รับอิทธิพลทางตะวันตกอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งด้านรูปร่างภายนอกและการจัดเนื้อที่ใช้สอย ส่วนในช่วงหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระยะที่มีช่างสถาปนิกไทยที่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศกลับเข้ามาทำการออกแบบอาคารที่พักอาศัย โดยได้รับอิทธิพลจากแนวสถาปัตยกรรมแผนใหม่ (Modern Architecture) ของต่างประเทศและนำมาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพดินฟ้าอากาศของไทย ในช่วงที่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2503 เป็นต้นมา เป็นช่วงที่มีการพัฒนาประเทศทางด้านอุตสาหกรรมและได้รับความเจริญทางเทคโนโลยีจากต่างประเทศอาคารพักอาศัยในช่วงนี้มีความแตกต่างกันหลายระดับตามฐานะทางเศรษฐกิจนอกจากนั้นจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น และราคาที่ดินในเมืองมีส่วนทำให้เกิดการแปรสภาพของอาคารที่พักอาศัยเดี่ยวมาเป็นอาคารที่พักอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม หรืออยู่ร่วมกันในอาคารใหญ่ เช่น หมู่บ้านจัดสรรชานเมือง อาคารเคหะสงเคราะห์ของรัฐบาล อาคารแถวในเมือง และอาคารชุดในปัจจุบันด้วย..."

ในช่วงปี พ.ศ. 2525 หมู่บ้านจัดสรรขนาดกลางจะอยู่ห่างจากศูนย์กลางของเมืองออกไปในแถบที่ว่างทางเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือแถบทุ่งบางเขน บางซื่อ และแถบตะวันออกของตัวเมือง ซึ่งขยายตัวออกไปมากจนถึงบริเวณพระโขนง และลาดกระบัง ในบริเวณเนื้อที่ฝั่งธนบุรี บริเวณที่พักอาศัยได้ขยายออกไปจนถึงบริเวณตลิ่งชัน หนองแขม และบางขุนเทียน (ผุสดี ทิพทัส และมานพ พงศทัต. 2525 : 408) กลายเป็นที่พักอาศัยของคนชั้นกลาง หรือมีฐานะอยู่ในระดับปานกลาง มีหลากหลายรูปแบบนับตั้งแต่บ้านแฝด หรือบ้านแถว (Town House) บ้านเดี่ยว ในหมู่บ้านจัดสรรขนาดกลาง และตึกแถวห้องแถว ซึ่งจะมีทั้งที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทำกิจการค้าไปด้วย

ในช่วงที่ทั่วโลกประสบกับปัญหาน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาแพงขึ้น ประกอบกับธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์กำลังเฟื่องฟูราวปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นมา จึงทำให้เริ่มมีอาคารที่พักอาศัยร่วมประกอบด้วยหน่วยห้องพักจำนวนมากหน่วยในอาคารเดียวกัน ในบริเวณใกล้แหล่งชุมชนในตัวเมืองเพื่อประหยัดการเดินทางจากที่พักอาศัยมายังแหล่งงาน เป็นอาคารที่มีเนื้อที่ใช้สอยซ้อนกันสูงหลายชั้นโดยใช้ที่ดินน้อยกว่าบ้านเชิงเดี่ยวแบบเดิมจึงเกิดรูปแบบของบ้านแถวในเมือง (Town house) อาคารเช่าชุด (Flat, Apartment) และอาคารชุด (Condominium) ขึ้น

ในขณะเดียวกันในบริเวณกลางเมืองกรุงเทพฯ ก็ยังมีผู้คนที่เข้าสู่สมัยใหม่ คือมีชีวิตแบบสังคมอุตสาหกรรมทุนนิยมเต็มตัวครอบครัวเหล่านี้อาจจะซื้อบริการของเอกชนด้านที่อยู่อาศัย คือเข้าอยู่ในอาคารชุด "คอนโดมิเนียม" (Condominium) ทันสมัยกลางกรุง คอนโดมิเนียมเหล่านี้จะมีการค้าการขายบริการอยู่รอบ ๆ ตัว เช่น "บริการความปลอดภัย" คือมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ล้ำยุคไม่ต้องการบริการของแขกยาม มี "บริการพักผ่อนหย่อนใจ" คือมีสระว่ายน้ำ สนามเทนนิส โรงยิม พร้อมห้องอบไอน้ำซาวน่า มี "บริการงานบ้าน" เช่น บริการการทำความสะอาด การบริการรับซักรีดโดยเครื่องซักผ้า (เกียรติ จิวะกุล และคนอื่น ๆ . 2525 : 332)

อย่างไรก็ตาม การจำแนกลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีความแตกต่างกันไปตามยุคตามสมัย และตามฐานะของผู้อาศัยในเชิงสถาปัตยกรรม แต่ในส่วนวิถีชีวิตของผู้คนที่อาศัยในบ้านรูปแบบต่าง ๆ และละแวกบ้านที่บ้านนั้นตั้งอยู่ย่อมมีความแตกต่างกันไปแม้ว่าจะอยู่อาศัยภายใต้อาคารสิ่งปลูกสร้างแบบเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้เป็นผลมาจากการสังคมเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนมีค่านิยมเชิงวัตถุมากขึ้น การใช้วัตถุเพื่อแสดงถึงความแตกต่าง แต่สภาพชีวิตความเป็นอยู่ยังคงมีลักษณะแบบดั้งเดิม ดังจะเห็นได้จากรูปภาพที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตในบ้านแบบสมัยใหม่ แต่ลักษณะของบริโภคนิสัยอาจไม่แตกต่างกันไปจากบุคคลที่อาศัยในย่านอื่น รูปทรงบ้านแบบอื่น เช่น ชุมชนแออัด อาหารรถเข็น หรืออาหารข้างถนนจึงขายได้ตลอดเวลา และทุกสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาที่อยู่อาศัยของคนกรุงเทพที่มีความหลากหลาย กลุ่มคนกรุงเทพอีกกลุ่มหนึ่งที่ขอนำเสนอในรายงานส่วนนี้คือ ได้แก่ กลุ่มคนยากจน หรือผู้มีที่มีรายได้น้อยที่ได้รับการกล่าวขานกันว่า "สลัม" หรือชุมชนแออัด ซึ่งมีอยู่หลายประเภท คือ สลัมประเภทบุกรุก สลัมยกระดับมาตรฐาน บ้านสร้างบางส่วนแฟลต หรืออาคารสงเคราะห์ชนิดอาคารสูงหลายชั้น ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีที่อยู่อาศัยอีกแบบหนึ่งที่พึ่งเกิดขึ้นมาไม่นานนัก ราวปี พ.ศ. 2534 คือ บ้านใต้ทางด่วน

คนจนมักเลือกที่อยู่อาศัยในเมือง โดยการขอแบ่งเช่าที่ดินปลูกบ้าน การเช่าบ้านราคาถูก หรือการบุกรุกปลูกสร้างน้านอนนพออยู่พอได้ ที่เรียกกันว่า "พอซุกหัวนอน" บนที่ดินว่างเปล่า ฯลฯ ความสามารถที่จำกัดในการจัดหาที่อยู่อาศัยนี้ ทำให้เกิดบ้านราคาถูก ที่มีลักษณะต่ำกว่ามาตรฐานและไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระจายอยู่กันเป็นหย่อม ๆ เมื่อมีผู้อยู่อาศัยเพิ่มจำนวนมากขึ้น ก็จะเกิดความแออัดและกลายสภาพเป็นสลัมไปในที่สุด

จากการสำรวจของการเคหะแห่งชาติในปี 2535 พบว่า คนจนเมืองที่อาศัยในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร มีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพฯ ร้อยละ 22.3 ขณะที่ร้อยละ 76 เป็นผู้อพยพมาจากชนบท โดยส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 31.6 รองลงมาคือภาคกลาง ร้อยละ 24.2 และภาคเหนือร้อยละ 9.3 ตามลำดับ (ศูนย์วิชาการการเคหะแห่งชาติ อ้างในสังศิต. 2539 : 13-16)

การที่ชาวสลัมส่วนใหญ่เป็นคนจากภาคชนบท ทำให้มีรากฐานของวิถีชีวิตแบบอย่างชนบท แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมเมืองก็จำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับระบบเศรษฐกิจ และวิถีชีวิตของสังคมเมืองทำให้รากฐานทางวัฒนธรรม พฤติกรรมและวิถีชีวิตของคนกลุ่มนี้บางส่วนเปลี่ยนไปด้วย ดูเหมือนว่าสังคมวัฒนธรรมของสลัมจึงเป็นลักษณะผสมผสานของวิถีการดำรงชีวิตแบบกึ่งเมืองกึ่งชนบท

ชาวสลัมตามชุมชนต่าง ๆ มักมีญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่เคยรู้จักกันมาก่อนมีความผูกพันพึ่งพาอาศัย อยู่กันอย่างอบอุ่น มีการช่วยเหลือกันแบบเครือญาติหรือเพื่อนบ้านกันอยู่เสมอ ในขณะเดียวกันก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวจากปัญหาความยากจน ปัญหารายได้เพียงพอ มีการกระทบกระทั่งกันระหว่างเพื่อนบ้านด้วยกันในชุมชน อันเกิดจากสภาพกายภาพของชุมชนและปัญหาความตึงเครียดในการใช้ชีวิต

ในการดำเนินชีวิตของชาวสลัม แต่เดิมพวกเขาอยู่ในระบบเศรษฐกิจแบบชนบทเรียบง่าย ไม่ต้องพึ่งพากลไกการตลาดมากนัก สิ่งของหรืออาหารประจำวันได้มากจากผลผลิตของตนเองเป็นส่วนใหญ่ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจและการอยู่ร่วมกันเป็นเหมือนญาติสนิท แต่ละครัวเรือนรู้จักมักคุ้นกันสามารถหยิบสิ่งต่าง ๆ กันได้ โดยไม่ต้องพะวงถึงการชำระคืนอย่างเร่งรีบหรือการคิดดอกเบี้ย แต่เมื่ออพยพมาอยู่ในเมือง ความกดดันทางด้านเศรษฐกิจการครองชีพทำให้ชาวสลัมต้องปรับตัว เปลี่ยนวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจตามอย่างสังคมเมือง ประกอบกับพวกเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบอาชีพไม่แน่นอน และมีรายได้ต่ำ ทำให้ทุกคนคิดถึงการพึ่งพาตนเองสูงกว่าการคิดพึ่งคนอื่น การดำเนินชีวิตจึงค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นลักษณะตัวใครตัวมันมากยิ่งขึ้น แต่ละครอบครัวต้องตระหนี่ถี่เหนียวเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในยามต้องตกงาน การพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือหยิบยืมกันได้ง่ายค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นการให้เพื่อหวังผลตอบแทน เช่น การให้กู้ยืมเงินดอกเบี้ยสูง การตั้งวงแชร์แทนการที่ให้ยืมเมื่อเดือดร้อนฉุกเฉิน เป็นต้น

คนจนเมืองอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งพึ่งมีการกล่าวถึงในช่วงเวลา 1-2 ปี ที่ผ่านมาคือ คนจนเมืองใต้สะพาน จากการสำรวจขององค์กรพัฒนาเอกชน 10 องค์กร เมื่อปลายปี 2536 พบว่า ในพื้นที่ปกครองของกรุงเทพมหานครจำนวน 36 เขต 2 เขตสาขา มีผู้อาศัยอยู่บริเวณใต้สะพาน (ข้ามคลองทางด่วน) ทั่วไปถึง 65 แห่ง ในท้องที่ 21 เขตโดยคิดเป็นจำนวนครัวเรือนได้ 620 ครอบครัวมีการปลูกสร้างบ้านอาศัย 581 หลัง และจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ 2,162 คน

ส่วนสาเหตุของการต้องไปอาศัยอยู่ใต้สะพานนั้น อาจเนื่องจากในระยะช่วงหลังการเข้าไปเช่าบ้านหรือบุกรุกอยู่ในชุมชนแออัดค่อนข้างยากขึ้น เพราะความหนาแน่นของพื้นที่ และที่สำคัญคือแหล่งพำนักใต้สะพานในเขตเมืองชั้นในสัมพันธ์กับแหล่งงานที่แต่ละคนเลือก

สำหรับกลุ่มคนจนเมืองใต้สะพานนี้ พวกเขามีคุณภาพชีวิตในเกณฑ์ต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคนจนในชุมชนแออัดโดยทั่วไปด้วยเหตุคนจนในชุมชนแออัดเมื่อลงหลักปักฐานได้แล้วก็สามารถพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ได้ แต่คนจนใต้สะพานพวกเขาอยู่ด้วย “การดิ้นรนรายวัน” โดยแทบจะไม่ได้รับการดูแลและการบริการใด ๆ จากหน่วยของสังคม (สังศิต และสมชาย.2539 : 13-16)

2.4.2 วิถีชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ

วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจ จากที่ได้กล่าวไว้ในบทก่อนถึงวิถีชีวิตของคนกรุงเทพในมิติทางสังคม ซึ่งจะเห็นภาพเชิงซ้อนของสังคม 3 รูปแบบ ทั้งที่เป็นสังคมแบบดั้งเดิม คือสังคมเมื่อก่อนปีพุทธศักราช 2500 สังคมแบบเปลี่ยนผ่าน หรือกึ่งเมืองกึ่งชนบท ในช่วงปี พ.3ศ. 2500 มาจนถึงราวปี พ.ศ. 2529 และสังคมแบบทันสมัยนับเนื่องจากปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา วิถีชีวิตในมิติทางเศรษฐกิจก็ย่อมจะมีลักษณะเป็นในทำนองเดียวกัน แม้ว่าในสภาพปัจจุบันจะพบว่า วัฒนธรรมเศรษฐกิจที่เป็นศูนย์กลางการดำเนินชีวิตและจิตใจของคนกรุงเทพจะเป็นแบบแผนของวัฒนธรรม “อุตสาหกรรมนิยม” อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ของโลก และสังคมไทยได้รับเอาแนวทางนี้มาเป็นแนวทางการพัฒนากระแสหลักต่อเนื่องกันมานานนับเป็นเวลากว่า 30 ปี (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. 2536) และส่งผลกระทบให้ผู้คนในสังคมไทย รวมทั้งสังคมกรุงเทพฯ ตกอยู่ในกระแสของวัฒนธรรมการบริโภค

การศึกษาวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจในบทนี้จะใช้แนวคิดที่นักวิชาการด้านกรุงเทพศึกษาได้วางแนวทางไว้เช่นกันกับที่อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์และคณะ (2538) ได้ใช้แนวคิดนี้ในการวิจัยเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำให้การของคนกรุงเทพ กล่าวคือ วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจของคนกรุงเทพสามารถจำแนกออกเป็น 3 ชนิด หรือ 3 แบบ ได้แก่ ชีวิตเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม (Traditional sector) ชีวิตเศรษฐกิจในภาคสมัยใหม่ (Modern or Formal sector) และชีวิตเศรษฐกิจนอกระบบ (Informal sector) ภาพวิถีชีวิตของคนกรุงเทพจะปรากฏให้เห็นทั้ง 3 แบบที่ปะปนกันไปในสังคมของคนกรุงเทพในปัจจุบัน

2.4.2.1 วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม

วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจดั้งเดิมของคนกรุงเทพ เมื่อย้อนกลับไปดูในช่วงเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมาในราวปี พ.ศ. 2489 จนถึงในยุคปัจจุบันคือปี พ.ศ.2539 จะพบว่าภาพชีวิตทางเศรษฐกิจของผู้คนในยุคนั้นยังมีให้เห็นได้ในยุคปัจจุบันได้แก่ ภาคการผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ สวน ไร่นา รอบ ๆ ชานเมืองกรุงเทพฯ สวนผัก สวนผลไม้ที่ยังเป็นพื้นที่ที่ความเจริญของเมืองยังเข้าไปไม่ถึง แถบมีนบุรี หนองจอกและตลิ่งชันบางส่วน ในท้องที่ที่ยังเป็นบ้านสวนริมคลอง อาทิ คลองบางกอกน้อย คลองบางขุนนนท์ ฯลฯ หรือในบริเวณที่ถนนหนทางยังเข้าไปไม่ถึงบ้าง หรือสภาพผิวการจราจรยังไม่สะดวก ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแถบนั้นยังเป็นการทำมาหากินกับดินกับน้ำอย่างใกล้ชิด ในแถบชานเมืองของกรุงเทพฯ ยังมีชาวบ้านจำนวนมากที่ “ล่าสัตว์ จับปลา” ตามธรรมชาติมากินเป็นอาหาร (เกียรติ จิวะกุล และคนอื่น ๆ. 2525 : 332) ส่วนภาคการค้า การบริการประเภทร้านค้าย่อย ๆ ก็เป็นกิจการของครอบครัวตามห้องแถว ร้านค้ากับน้ำนอยู่ด้วยกัน ก็ยังมีให้เห็นกระจัดกระจายทั่วไป ย่านการค้าที่สำคัญของคนไทย คนจีนและคนอินเดียที่คงนิยมกันเป็นแหล่ง ๆ และที่สำคัญคือกระจายกันอยู่แถบในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ทั้งในย่านถนนบำรุงเมือง ถนนเฟื่องนคร ถนนอุณากรรณ ถนนเจริญกรุงตอนใน ถนนเจริญกรุงตอนนอก และถนนเยาวราช ก็ยังคงมีอยู่มาจนถึงปัจจุบัน หรือในภาคการผลิต ได้แก่ โรงงานขนาดเล็ก โรงงานหัตถกรรมที่มีคนงานไม่มาก มีการฝึกฝนอาชีพแบบดั้งเดิมโดยการขอเรียนรู้กับผู้เป็นนายจ้างหรือแบบครูพักลักจำก็ยังมีอยู่ แม้ว่าจะไม่ค่อนมีการกล่าวขานถึงเพราะเป็นการศึกษานอกระบบอีกแบบหนึ่ง

จากการสำรวจสำมะโนประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงเวลาทุก ๆ 10 ปี ตั้งแต่ 2503 ถึงปีล่าสุดคือ 2533 นับเป็นเวลา 30 ปีของการเปลี่ยนแปลงพบว่า การประกอบอาชีพของประชากรในกรุงเทพฯ นั้น มีทิศทางที่เป็นไปตามกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจ และการใช้ที่ กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพเป็นเกษตรกร ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพแบบดั้งเดิม หรือแบบประเพณี ได้ลดลงตามลำดับอย่างชัดเจน จากร้อยละ 18.45 ในปี พ.ศ. 2503 มาเป็นร้อยละ 2.63 ในปี พ.ศ. 2533 ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มคนที่ประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมพบว่าผู้ประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มนี้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการผลิต ดังเช่น กรณีศึกษาที่ 5 ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้หนึ่งที่อาศัยอยู่ในชายขอบกรุงเทพฯ ได้ปรารภถึงอาชีพเกษตรกรรมที่ทำอยู่ไม่เพียงพอต่อการยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีพ และเมื่อต้องใช้เครื่องทุ่นแรงเข้ามาแทนแรงงานคนและสัตว์ ขนาดที่ดินที่ถือครองก็ลดน้อยลงไปเพราะต้องแบ่งกันในกลุ่มพี่น้อง แม้ว่าจะยังไม่มีการแบ่งกรรมสิทธิ์กันก็ตาม

เกษตรกรจึงต้องพยายามปรับตัวและหาอาชีพเสริมเพื่อหารายได้มาชดเชยจากความไม่แน่นอนของราคาข้าวในท้องตลาดที่เกษตรกรมิใช่ผู้กำหนดราคาและมีอำนาจในการต่อรองที่ค่อนข้างต่ำหรือแทบจะไม่มีเอาเสียเลย

สอดคล้องกับผลการศึกษา พบว่า วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมกำลังได้รับความกระทบกระเทือน และพลังทางเศรษฐกิจในภาคนี้ถดถอยลงไปเรื่อย ๆ เพราะไม่อาจแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจสมัยใหม่ได้ อาทิ ร้านค้าของชำต้องแข่งขันกับร้านค้าเซเว่นอีเลฟเว่น ร้านเลมอนกรีนที่เข้ามาตั้งในพื้นที่ใกล้เคียง และเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง การรับปรุงกิจการเป็นเพียงเพื่อให้อยู่รอดเท่านั้น มิได้คาดหวังว่ากิจการจะดีขึ้น (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. 2538 : 184)

ร้านขายยาแผนโบราณในแถบถนนตะนาว เป็นร้านที่ยังรักษาแบบแผนชีวิตเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมไว้มากที่สุด แม้จะผ่านระยะที่กิจการซวนเซ แต่ก็ฟื้นตัวได้ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงที่กลับมายอมรับเรื่องแพทย์แผนโบราณในปัจจุบัน แนวการดำเนินกิจการของร้านมีข้อน่าสนใจตรงที่สามารถสืบกิจการมาได้ถึง 3 ชั่วอายุคน โดยที่เจ้าของร้านคนปัจจุบันรับกิจการต่อจากครอบครัวพ่อ แม่ แม้ว่าจะจบการศึกษาจากต่างประเทศ และลูกสาวที่จบการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ก็ยินดีรับกิจการนี้ต่อ นับว่าเป็นครอบครัวที่สามารถปรับความรู้ทางด้านแพทย์แผนไทย การดำเนินธุรกิจและทัศนะต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างเท่าทันจึงดำรงกิจการอยู่ได้ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. 2538 : 185)

โรงรับจำนำเป็นอีกกิจการหนึ่งที่มีความสำคัญที่ผู้คนมักจะขนานนามว่า “ธนาคารของคนยาก” นั้นเริ่มมีปัญหามากขึ้น กิจการก็มีแต่ทรงกับทรุด คนกรุงเทพหันไปใช้บริการของธนาคารมากขึ้น การเติบโตย่านชานเมืองและศูนย์เมืองย่อย ๆ ก็ทำให้ลูกค้าที่อยู่ในย่านเก่า เช่น สามย่านและเทเวศร์ ลดจำนวนน้อยลงไปเรื่อย ๆ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. 2538 : 184)จากการให้สัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้จัดการโรงรับจำนำอาร์เชียงเชิงสะพานเทเวศร์ซึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่บริเวณสามย่านและเป็นลูกจ้างโรงรับจำนำตั้งแต่เป็นวัยรุ่นจนอายุย่างเข้า 46 ปีแล้ว

2.4.2.2วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจแบบสมัยใหม่

วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจในภาคสมัยใหม่หรือภาคทันสมัย ประกอบด้วยการประกอบการที่สลับซับซ้อนเกี่ยวข้องกับการตลาด และวงการเศรษฐกิจโลก เป็นกิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูง ใช้พลังงานและวัตถุดิบมาก จำเป็นต้องมีการวางแผนและการโฆษณา มีสภาพการเงินและการบริหารที่ต้องเป็นระบบผู้คนเป็นพนักงานลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำ อาทิ ธุรกิจอุตสาหกรรมการบริการขนาดกลางและขนาดใหญ่ เช่นโรงงานขนาดใหญ่เพื่อการส่งออก ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กิจการธุรกิจธนาคาร การโทรคมนาคม การท่องเที่ยว และห้างสรรพสินค้า เหล่านี้เป็นต้น ฯลฯ (ผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจที่เป็นระบบทันสมัยนี้ รวมทั้งงานในภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และภาครัฐบาลทั้งหมด)

ศึกษาชีวิตเศรษฐกิจสมัยใหม่เช่นเดียวกันได้พบว่า ในกลุ่มธุรกิจหรือกิจการขนาดกลาง/ขนาดใหญ่ พนักงานในส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน เป็นกลุ่มที่มีการเคลื่อนไหวทางสังคม (Social mobility) และมีการปรับตัวสูง และกลุ่มนี้เองที่สามารถอาศัยช่วงจังหวะของการพัฒนาเศรษฐกิจที่เปิดให้มีการแข่งขันก้าวไปสู่ธุรกิจที่ใหญ่ขึ้น ทำกำไรได้รวดเร็วและมาก และมีความมั่นคงมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาประวัติชีวิตของกรณีศึกษาในกลุ่มนี้พบว่า ผู้ประกอบการขนาดใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท ตัวอย่างเช่น กรณีศึกษาที่ 2 จบการศึกษาระดับปริญญาโททางบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยดีทรอยด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีประวัติการทำงานทั้งในและต่างประเทศ และสุดท้ายได้มาประกอบธุรกิจการค้าขายพืชผลทางการเกษตรที่เรียกว่า “ตลาดไทย” ด้วยความตั้งใจที่จะส่งคืนผลประโยชน์ที่ตนได้จากการทำงานให้กลับไปสู่สังคมเกษตร และในที่สุดก็ได้รับผลตอบแทนในความสามารถให้ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนั้นกรณีศึกษานี้ยังประกอบธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ที่กำลังขยายตัวเติบโตอย่างรวดเร็วมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในกรุงเทพฯ โดยเฉพาะด้านการแก้ปัญหาในเชิงธุรกิจโดยการย้ายครอบครัวไปอยู่ในบ้านที่อยู่อาศัยที่เป็นคอนโดมิเนียมที่ใช้เวลาเดินทางไปทำงานเพียงสิบห้านาทีก็ถึงสำนักงาน ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยเอื้อหลายประการ

กลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาหลากหลายและหลายระดับ กล่าวคือ ตั้งแต่ระดับปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปรียญธรรม 4 ประโยค และจบการศึกษามาจากประเทศจีน ชีวิตทางเศรษฐกิจของคนกลุ่มนี้มีทั้งวิชาชีพ เช่น นักหนังสือพิมพ์ อาจารย์ เจ้าหน้าที่สมุห์บัญชี เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด ผู้จัดการฝ่ายธุรการ เป็นต้น กลุ่มคนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากอยู่ในกรุงเทพฯ ภายหลังที่จบการศึกษาโดยที่ผู้ที่มาตั้งรกรากเหล่านี้จะเข้ามาศึกษาต่อทั้งในระดับมัธยมศึกษาไปจนอุดมศึกษา และในที่สุดเมื่อได้งานทำในกรุงเทพฯ หรือเป็นคนกรุงเทพฯโดยกำเนิดก็ต้องมีการโยกย้ายที่อยู่อาศัยไปตามความเหมาะสมและสถานที่ทำงาน

อีกกรณีหนึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่มีประวัติชีวิตที่โชกโชนกับการทำหน้าที่เป็นนักข่าวและการเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ต้องผ่านคดีต้องโทษจำคุกหลายครั้งหลายคราจนถือว่าเป็นปกติวิสัยของผู้มีอาชีพนี้ แต่ก็ใช้โอกาสนี้ในการเรียนรู้ชีวิตตนเองและผู้อื่นได้อย่างคุ้มค่า นักหนังสือพิมพ์ผู้นี้มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรี เป็นผู้ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการอาศัยร่มกาสาวพัสตร์มาตลอด ตั้งแต่เมื่อครั้งยังอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรีจนกระทั่งเข้ามากรุงเทพฯ เมื่ออายุราว 15 ปีมาบวชอยู่ในวัดมหาธาตุและในที่สุดก็สอบได้เปรียญธรรม 4 จากนั้นก็ได้ลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิกขาบทมาประกอบอาชีพนักข่าว ไปเป็นครูสอนหนังสืออยู่เพียงปีเดียวก็กลับมาทำอาชีพนักข่าว และในที่สุดก็ได้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์เดลิไทม์ และสุดท้ายเกษียณอายุตนเอง แต่ก็ยังอยู่ในวงการหนังสือพิมพ์เช่นเดิม

2.4.2.3 วิถีชีวิตเศรษฐกิจนอกระบบ

คำว่า ภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ได้รับการบัญญัติขึ้น และนิยามโดยนายฮาร์ทในปี ค.ศ. 1971 หรือ พ.ศ. 2514 องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้กำหนดคุณลักษณะและให้คำนิยาม ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ลักษณะสำคัญของภาคเศรษฐกิจนอกระบบ คือ ลงทุนน้อย มีขนาดเล็ก เน้นใช้แรงงานคนมากว่าเครื่องจักร ไม่มีการรวมกลุ่ม และการเข้าสู่ระบบทำได้ง่าย (นภัส ศิริสัมพันธ์. 2537 : 1) ขวัญสรวงได้สรุปว่า ชีวิตเศรษฐกิจนอกระบบ หมายถึง รูปแบบการทำมาหากินเอาชีวิตรอดของคนจนในเมืองในประเทศโลกที่สาม และถ้าจะเรียกชีวิตเศรษฐกิจที่ทันสมัยว่าเศรษฐกิจในระบบแล้ว ชีวิตเศรษฐกิจนอกระบบของคนจนในเมืองก็จะหมายถึงลักษณะการทำมาหากินที่ตรงกันข้ามกับการทำมาหากินในระบบทั้งหมด (ขวัญสรวง,2533:58) ดังนั้นชีวิตเศรษฐกิจนอกระบบในที่นี้ จึงประกอบด้วยผู้ใช้แรงงานในระดับล่างในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และการบริการ เช่น แรงงานก่อสร้าง เด็กเสิร์ฟอาหาร แรงงานชั่วคราว แท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง และพ่อค้า แม่ค้าหาบเร่ แผงลอยต่าง ๆ ซึ่งรับใช้ชีวิตเศรษฐกิจสมัยใหม่ และเป็นพื้นฐานให้โครงสร้างที่เป็นทางการดำรงอยู่ได้

กลุ่มอาชีพในภาคเศรษฐกิจนอกระบบที่เป็นกรณีศึกษาได้แก่ หาบเร่แผงลอย แท็กซี่รับจ้าง และมอเตอร์ไซด์รับจ้าง จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า วิถีชีวิตของผู้มีอาชีพหาบเร่แผงลอย แท็กซี่ และมอเตอร์ไซด์รับจ้าง มีทั้งผู้ที่เป็นคนกรุงเทพดั้งเดิมแต่กำเนิดกับผู้ที่ย้ายเข้ามา หากเป็นแรงงานย้ายถิ่นที่เพิ่งจะเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ไม่นานนักราว 2-3 ปี ชีวิตของคนเหล่านั้นจะคาบเกี่ยวระหว่างแบบแผนทางเศรษฐกิจ 2 ระบบ คือแบบนอกระบบเมืองใหญ่และแบบดั้งเดิมในภาคเกษตรกรในชนบท เนื่องจากคนกลุ่มนี้ยังผูกพันกับแบบแผนการดำรงชีวิตหรือวิถีชีวิตในชนบท จากการสอบถามพูดคุยกับผู้ที่ขับรถแท็กซี่รับจ้างหรือผู้ที่เข้ามารับจ้างชั่วคราวอยู่ในกรุงเทพฯ พบว่า เมื่อถึงฤดูการทำนา คนเหล่านี้จะกลับไปทำนา และรายได้ที่หาได้จากการทำงานรับจ้างในกรุงเทพฯ ต่างก็จะส่งกลับบ้านเพื่อเลี้ยงครอบครัว รวมทั้งเป็นทุนเพื่อการทำนา ทำไร่ เพื่อการซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคและการศึกษาของบุตร คนเหล่านี้จะคงยังรักษาที่ดินของตนไว้ในภูมิลำเนาเดิม แต่ส่วนใหญ่จะให้คำตอบว่ามีปัญหาเรื่องน้ำ การใช้ประโยชน์จากที่ดินจึงทำไม่ได้เต็มที่ตลอดปี นอกจากนี้แล้ว คนชนบทที่เข้ามาทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมมักจะจักหาเงินเพื่อทำบุญกุศล อาทิ ทอดกฐิน นำที่ทอดที่วัดที่เป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตน แสดงให้เห็นว่าชีวิตของคนกลุ่มนี้ยังไม่ตัดขาดจากวัฒนธรรมในชนบทที่เป็นรากเหง้าของวิถีชีวิตของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีงานวิจัยของสมจิตต์ สุพรรณทัสน์ และคณะ (2527) องค์กรพัฒนาด้านชุมชนแออัด (2530) การเคหะแห่งชาติ (2535) ศูนย์อบรมเพื่อพัฒนาคนจนเมือง (2538) และสังศิต พิริยรังสรรค์ และสมชาย (2539) ที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของคนสลัมหรือชาวชุมชนแออัดพบว่า วิถีชีวิตทางเศรษฐกิจของกลุ่มคนเหล่านี้เป็นวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจนอกระบบ ตามที่ศูนย์วิชาการการเคหะแห่งชาติได้ศึกษาในปี พ.ศ. 2535 และชี้ว่า คนจนเมืองในชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแรงงานนอกระบบ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กล่าวคือ ร้อยละ 71.8 มีอาชีพที่ไม่แน่นอนและไม่เป็นทางการ เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่มีความรู้หรือความชำนาญพิเศษ จึงไม่มีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานที่เป็นทางการ อาชีพนอกนระบบนี้มักเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง กล่าวคือ ร้อยละ 22.5 ประกอบอาชีพรับจ้างอิสระ เช่น รับซักรีดเสื้อผ้า รับจ้างทาสี รับเย็บเสื้อโหล มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ขับแท็กซี่ ซาเล้ง เก็บซื้อของเก่า ช่างซ่อมวิทยุ โทรทัศน์และนาฬิกา ฯลฯ รองลงมาร้อยละ 19.8 มีอาชีพค้าขาย เช่น ขายไก่ย่างส้มตำ ผลไม้ดอง แม่ค้าหาบเร่ แม่ค้าขายข้าวแกง แผงลอย ฯลฯ และร้อยละ 18.2 เป็นแม่บ้าน โดยทั่วไปอาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพหลักของครอบครัว นอกจากนี้ยังมีการประกอบอาชีพเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างอื่นประกอบซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสจะอำนวย

โดยทั่วไปการประกอบอาชีพนอกระบบต้องทำงานหนักกว่าผู้ใช้แรงงานปกติเพราะมีผู้แข่งขันมากกว่า เช่น กรณีอาชีพปั่นซาเล้งรับซื้อของเก่าต้องใช้เวลาในการเก็บ/ซื้อวันละ 7-9 ชั่วโมง และต้องนำของเก่าที่เก็บ/ซื้อมาคัดแยกเตรียมขายอีก 1-2 ชั่วโมงต่อวัน และส่วนใหญ่ของผู้ทำอาชีพนี้ มักทำงานโดยไม่มีวันหยุดและจะหยุดพักต่อเมื่อเจ็บป่วยหรือหยุด 1 วันต่อสัปดาห์ สำหรับผู้ขายรายย่อยต้องใช้เวลาตั้งแต่เช้าถึงเย็นคือ ช่วงเวลา 8.00-18.00 น. ในการขายของ รวมถึงเวลาในการไปตลาดเพื่อซื้อของและเตรียมทำของออกขายกว่า 3 ชั่วโมง ดังนั้นเวลาในการผลิตและการขายของผู้ค้ารายย่อยต้องใช้แรงงานประมาณ 13 ชั่วโมงต่อวัน

นอกจากนี้รายได้ในการประกอบอาชีพของพวกเขาไม่ค่อยสม่ำเสมอ จากการศึกษาของศูนย์วิชาการการเคหะแห่งชาติในปี พ.ศ. 2535 พบว่าร้อยละ 49 มีรายได้แบบวัน ร้อยละ 12.5 มีรายได้เป็นรายเดือน และอีกร้อยละ 3 มีรายได้โดยการเหมาตามชิ้นงาน

งานศึกษาของนภัส ศิริสัมพันธ์ (2537) ที่ศึกษาผู้หญิงในภาคเศรษฐกิจนอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีกรณีศึกษา พบว่า การเข้าสู่ภาคเศรษฐกิจนอกระบบของผู้หญิง เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจากที่จบการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษา มีอายุอยู่ระหว่าง 12-18 ปี และเป็นการชักนำของสมาชิกในครอบครัวหรือเครือญาติที่เคยเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ก่อนแล้ว และมีการให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการหางานให้ทำ หาที่พักอาศัย การช่วยเหลือเรื่องการเงิน ตลอดจนการช่วยแก้ปัญหาส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ผลกระทบจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่มีต่อครัวเรือน

เปรียบเทียบรายได้ของครัวเรือนในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2542 กับช่วงครึ่งปีแรกของปี 2541 พบว่า

52.4 เปอร์เซ็นต์ มีรายได้ใกล้เคียง

41.4 เปอร์เซ็นต์ มีรายได้ลดลง

6.2 เปอร์เซ็นต์ มีรายได้เพิ่มขึ้น

หากจำแนกตามสถานะเศรษฐกิจสังคม กลุ่มที่มีรายได้ลดลงเป็นสัดส่วนสูงคือ ผู้ดำเนินธุรกิจตนเองที่ไม่ใช่เกษตร รองลงมาคือ คนงานเกษตร, ผู้ถือครองทำการเกษตร, ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการเกษตรและการก่อสร้าง

ครัวเรือนกลุ่มที่ได้รับผลกระทบทางด้านรายได้ลดลงน้อยที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติวิชาชีพวิชาการและบริการ นี่คือเหตุผลที่คนชั้นกลางยังจับจ่ายใช้สอยในเรื่องการซื้อรถยนต์ การท่องเที่ยว การบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยอื่น ๆ โดยไม่เปลี่ยนแปลง

สาเหตุที่ครัวเรือนมีรายได้ลดลง คือ รายได้จากการประกอบธุรกิจลดลง/เลิกกิจการ ราคาผลผลิตตกต่ำ/ต้นทุนสูง ภัยธรรมชาติ สมาชิกในครัวเรือนถูกลดเงินเดือนค่าจ้าง หรือถูกให้ออกจากงาน เงินช่วยเหลือที่ได้จากรัฐลดลง รายได้จากทรัพย์สินลดลง

ผลกระทบด้านสวัสดิการของรัฐ

ปี 2542 ครัวเรือนทั่วประเทศที่มีรายได้ต่ำอยู่ในข่ายที่มีสิทธิขอรับ บัตรสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาล มี 8.17 ล้านครัวเรือน (48.9 เปอร์เซ็นต์ของครัวเรือนทั้งหมด) แต่มีเพียง 9.9 เปอร์เซ็นต์ครัวเรือนของประเทศที่ได้ใช้บัตรสวัสดิการดังกล่าว อีก 39.0 เปอร์เซ็นต์ไม่ได้รับ

เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ มีครัวเรือน 5.4 ล้านครัวเรือน (32.4 เปอร์เซ็นต์ของครัวเรือนทั้งหมด) ที่มีผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในครัวเรือน มีเพียง 3.2 เปอร์เซ็นต์ที่ได้รับเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ส่วนอีก 29.2 เปอร์เซ็นต์ไม่ได้รับ

ทุนการศึกษาและเงินกู้เพื่อการศึกษาของรัฐ ในจำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกกำลังศึกษาอยู่ 59.5 เปอร์เซ็นต์ของครัวเรือนทั้งประเทศ มีเพียง 2.5 เปอร์เซ็นต์ที่ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐ และ 2 เปอร์เซ็นต์ที่ได้กู้เงิน เพื่อการศึกษาจากรัฐ

ครัวเรือนของนักเรียนที่ได้รับอาหารกลางวันและเสริมฟรี ในปี 2542 มีสัดส่วนลดลงจากปี 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ตัวชี้วัดรสนิยม

2.5.1 รสนิยมจากการอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารแล้ว ยังสามารถบ่งบอกนิสัยของแต่ละบุคคลได้

ชอบอ่านหนังสือบันเทิงเป็นคนที่มีความสนุกสนานรื่นเริง ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับความบันเทิงเริงรมย์ ชอบไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ชอบดูภาพยนตร์ ชอบสนใจเรื่องของชาวบ้าน

อ่านหนังสือภูมิภาคเป็นคนที่รักญาติ เพื่อน พวกพ้องมาก ใครจะมาแตะต้องไม่ได้ ต้องลุยให้แหลกกันไปข้างหนึ่ง เป็นคนชอบความสงบ ไม่ชอบยุ่งเรื่องคนอื่นนอกจากพวกของตน หรือใครมายุ่งก่อน

อ่านหนังสือเกี่ยวกับการบ้านการเรือนเป็นคนที่กระตือรือร้น และมีระเบียบวินัย มีการวางแผนงานเฉพาะหน้าเพื่อตนเองและครอบครัว หากรับปากอะไรกับใครแล้วต้องทำตาม

อ่านหนังสือท่องเที่ยวเป็นคนอยู่ไม่ติดที่ ชอบเดินทางอยู่เสมอ ถ้าหากอยู่ที่ไหนนานเกินไปจะเกิดอาการเบื่อ ต้องรีบหาเรื่องชีพจรลงเท้าทันที รักความอิสรเสรี เป็นตัวของตัวเองสูง

อ่านหนังสือกีฬาเป็นคนชอบทำงานเป็นทีม ไม่หวั่นต่อการเสี่ยงและท้าทาย ชอบการทำงานหนักและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคต่างๆ แต่จะคิดว่าเป็นบทเรียนที่มีค่าสำหรับตนเอง นอกจากนั้นแล้วยังเป็นคนที่ชอบการต่อสู้แข่งขัน มีระเบียบวินัยสูง มักจะประพฤติตัวอยู่ในกรอบและพร้อมจะปรับปรุงตัวเอง

อ่านหนังสือเศรษฐกิจเป็นคนชอบความท้าทาย ชอบเรื่องลับสมอง และมีความสุขที่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ออกมา เป็นคนที่มีความที่มีความทะเยอทะยานสูง ค่อนข้างจริงจังกับชีวิต จะทำงานที่เห็นว่าเหมาะสมกับตนเองและทุ่มเทกับการทำงานอย่างเต็มที่

อ่านหนังสือเกี่ยวกับอาหารเป็นคนที่มีรสนิยมดี ชอบความสวยงาม ชอบให้ตนเองแวดล้อมไปด้วยสิ่งที่เจริญตา และพยายามทำตนเองให้เป็นที่สนใจต่อเพื่อนฝูงและคนอื่นๆ ไม่ชอบเป็นคนตกสมัย มักทำตัวเองให้อัพเดทอยู่เสมอ ทั้งในเรื่องการแต่งตัว และรสนิยมในการใช้ชีวิต

อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับในประเทศ (ไม่เฉพาะเจาะจงว่าต้องเป็นอะไร) เป็นคนที่เคารพกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ของสังคม ไม่ชอบเอาเปรียบผู้อื่น เป็นนักต่อสู้ตัวฉกาจ ปฏิบัติตัวต่อคู่ครองด้วยความรัก และซื่อสัตย์ มีความจริงใจต่อเพื่อนฝูง ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

อ่านหนังสือทุกอย่าง เป็นคนกระตือรือร้น และอยากได้ข่าวสารใหม่ๆ ตลอดเวลา ไม่ชอบที่จะเป็นคนตกข่าว เป็นคนรอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วน เมื่อทำอะไรแล้วก็จะตั้งใจทำให้ดีที่สุด

2.5.2 รสนิยมจากเครื่องแต่งกายกับสไตล์

สไตล์ของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันไปหรืออาจจะ เหมือนกันคล้าย ๆ กันก็แล้วแต่ความชอบของแต่ละคนไปซึ่งพอจะแบ่งแยกสไตล์ออกเป็น 5 แบบ คือ

1.สไตล์หรูหรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สไตล์เท่คลาสสิค

3. สไตล์เปรี้ยวทันสมัย

4. สไตล์เรียบเก๋ไก๋

5. สไตล์หวาน

บางคนอาจจะชอบสไตล์ใดสไตล์หนึ่งมากเป็นพิเศษหรืออาจจะชอบหลายสไตล์ก็ได้แต่ทุก ๆ คนจะต้องเคยมีความรู้สึกว่า เมื่อสวมเสื้อผ้าชุดนี้แล้วดูดีแล้วทำไมเมื่อสวมชุดนั้นแล้วดูแย่ แสดงว่านั้นคือสไตล์ของตัวเอง

สไตล์เปรี้ยวทันสมัยอาจหมายถึงผู้หญิงรูปร่างแบบบางหุ่นนางแบบหรือสไตล์เท่คลาสสิคอาจหมายถึงคนที่มีรูปร่างสมส่วนบุคลิกเรียบง่าย การที่จะชอบสไตล์ใดจะขึ้นอยู่กับความชอบเป็นหลัก สไตล์นั้นเกิดจากอะไรบ้าง

1.ความชอบ(เกี่ยวกับสี ,รูปทรง)

2. รสนิยม(เกี่ยวกับเส้นสายต่างๆในการออกแบบ)

3. แนวแฟชั่นที่ชอบ (จากอดีต)

4. บุคคลิกภาพ(นิสัย ,ท่าทาง)

5. ลักษณะรูปร่าง

2.5.3 เครื่องแต่งกายที่เหมาะกับรูปร่าง

เสื้อผ้าที่อยู่บนหุ่นตามร้านเสื้อผ้าต่าง ๆ หรือที่นางแบบสวมใส่ในหนังสือแฟชั่น อาจจะดูสวยเฉียบถูกใจตรงกับสไตล์ที่ชอบ แต่เมื่อสวมใส่แล้วอาจจะดูไม่เหมาะก็ได้ ดังนั้น ก่อนที่จะซื้อหรือเลือกแบบเสื้อผ้า ควรจะพิจารณาแบบของเสื้อผ้าที่เหมาะกับรูปร่างด้วย โดยจะต้องดูว่ารูปร่างของมีส่วนใดที่บกพร่องบ้างอาจจะบกพร่องมากหรือบกพร่องน้อย มีจุดเดียวหรือหลายจุดแล้วค่อยเลือกแบบเสื้อที่เข้ากับรูปร่าง

2.5.4 เครื่องแต่งกายกับอาชีพ

การแต่งกายไม่ว่าจะสไตล์หรูหรา, เปรี้ยว, คลาสสิค, เก๋ไก๋ หรืออ่อนหวาน ก็ตาม นอกจากจะทำให้เรารู้สึกมั่นใจ และดูดีแล้ว ยังมีสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การสร้างความประทับใจ ให้แก่บุคคลอื่น ด้วยการแต่งกายให้เข้ากับโอกาส ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่ไป, หน้าที่การงานที่ทำ

ดังนั้นสไตล์ของเสื้อผ้าที่สวมใส่ นอกจากความชอบส่วนตัวแล้ว ควรจะคำนึงถึงอาชีพการงานด้วยว่าควรจะเหมาะสมกับเสื้อผ้า สไตล์ใด เหมาะกับอาชีพใด

สไตล์เท่คลาสสิค

-ครู , อาจารย์ - แพทย์ - ข้าราชการ - นักกฎหมาย - นักสังคมสงเคราะห์

- นักค้าที่ดิน - นักการเมือง - ผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สไตล์เปรี้ยวทันสมัย

-งานด้านแฟชั่น - งานด้านโฆษณา - งานด้านศิลป์ - งานประชาสัมพันธ์

- งานเกี่ยวกับห้างสรรพสินค้า - งานในวงการบันเทิง - มัณฑณากร

สไตล์เรียบเก๋ไก๋

-พนักงานบริษัท ร้านค้า - งานด้านโฆษณา - งานด้านอุตสาหกรรม

- งานด้านสื่อสารมวลชน - งานด้านศิลปะ

สไตล์หวาน

-ครูอนุบาล - พี่เลี้ยงเด็ก - พนักงานร้านค้าทั่วไป

สไตล์หรูหรา

- ไม่เหมาะกับการสวมใส่เพื่อทำงานไม่ว่าอาชีพใด เสื้อผ้าสไตล์โก้หรูหรา จะเหมาะกับเฉพาะโอกาสสำหรับใส่ไปงานเลี้ยงเช่นงานค็อกเทล งานปาร์ตี้ งานเต้นรำ งานเลี้ยงอย่างเป็นทางการ

2.5.5 การแต่งกายกับการใช้สี

นอกจากสไตล์การแต่งกายที่เหมาะสมกับแล้ว ถ้าเลือกสีสันที่เหมาะเจาะ ก็จะยิ่งช่วยเสริมให้ดูดียิ่งขึ้น ดังนั้นต้องลองสำรวจตัวเอง ว่าสีที่จะทำให้ดูสวยยิ่งขึ้นนั้น มีวิธีการเลือกและพิจารณาอย่างไรบ้าง

2.5.6 หลักการใช้สีบนเครื่องแต่งกาย

- การจะใช้สีตัดกันบนเครื่องแต่งกาย ควรจะให้สีใดสีหนึ่งมีมากกว่าอีกสีหนึ่งไม่ควรให้สีที่ตัดกันนั้นมีปริมาณเท่าๆกัน

- ถ้ามีทั้งสีทึม ๆ และสีที่สดใสมาใช้ร่วมกัน ควรจะใช้สีทึม ๆ ในบริเวณกว้างและใช้สีที่สดใสใสในบริเวณแคบ ๆ จะทำให้เกิดความสมดุลย์

- ถ้าต้องการใช้หลาย ๆ สีบนเครื่องแต่งกายควรจะให้มีสีใดสีหนึ่งเด่นที่สุดเพียงสีเดียว และให้สีอื่น ๆ เป็นสีประกอบเท่านั้น (อย่าให้มีสีเด่นหลายสี)

- ถ้าในเครื่องแต่งกายมีสีหลาย ๆ สีอยู่ปน ๆ กัน ควรใช้สีที่เป็นกลาง (สีขาว, ดำ, ครีม หรือเทา) มาเป็นสีตกแต่ง เพื่อเชื่อมสีเหล่านั้นไม่ให้ดูเลอะเทอะ (http://www.uniform2000.com)

2.6 สรุปกรอบแห่งทฤษฎีจากการศึกษา

การนำไปสู่การออกแบบและเสนอแนะลักษณะการผลิตเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาด ปัจจัยนำไปสู่เกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบและเสนอแนะลักษณะการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตเครื่องเรือนเป็นไปตามความต้องการของตลาด ทั้งเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจสังคม ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย สรุปกรอบตัวแปร และวิธีการ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเสนอแนะลักษณะการผลิตเครื่องเรือน ซึ่งได้แก่ ลัษณะทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์ วิถีชีวิตและกิจกรรมการอยู่อาศัย ซึ่งทั้งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเสนอแนะลักษณะการผลิตเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดและตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นกรอบที่ใช้ในการวิจัย

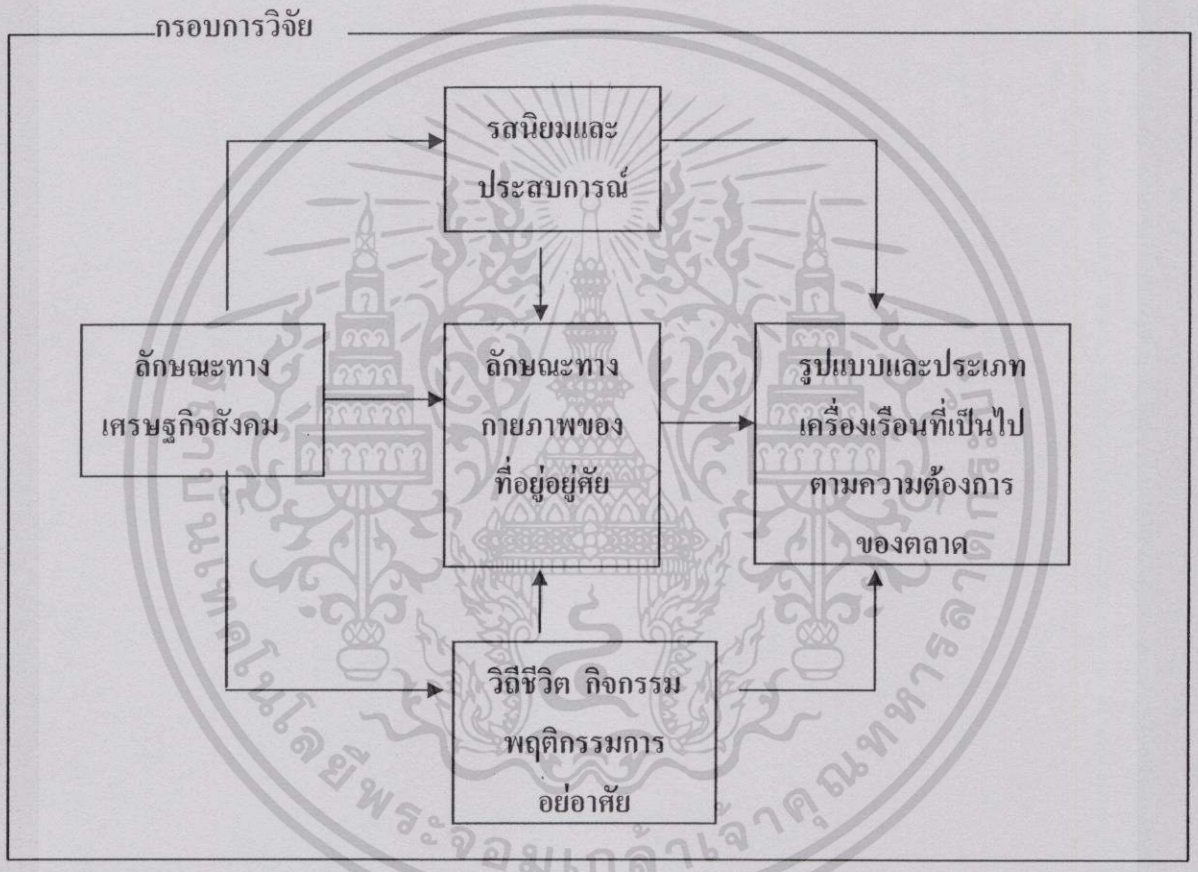

ตัวแปรในการวิจัยซึ่งเชื่อมโยงมาจากกรอบการวิจัย ตัวแปรการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ตัวแปรต้นมี 4 ประเด็น ที่ทำการศึกษาได้แก่ ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค ได้แก่ รายได้ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ขนาดของครัวเรือน และลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย ได้แก่ ประเภทที่พักอาศัย ที่ตั้งของที่พักอาศัย ความเป็นเจ้าของ ระดับราคา รสนิยมและประสบการณ์ และวิถีชีวิต จากทั้ง 4 ตัวแปรต้น ตัวแปรที่ได้คือ เกณฑ์ในการออกแบบและเสนอแนะการผลิตเครื่องเรือน โดยมีรูปแบบและประเภทของเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดเป็นตัวชี้วัด ได้แก่ รูปแบบ สมัยใหม่ ดั้งเดิม ร่วมสมัย (ตะวันออก ตะวันตก) ประเภทเครื่องเรือน เช่น ลอยตัว ถอดประกอบได้ สำเร็จรูป ฯลฯ วัสดุที่ใช้ในการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น วัสดุสังเคราะห์ วัสดุธรรมชาติ การใช้เทคโนโลยีการผลิตสูง ใช้เทคโนโลยีการผลิตต่ำ สีของเครื่องเรือน เช่นสีโทนร้อน สีโทนเย็น และระดับราคา

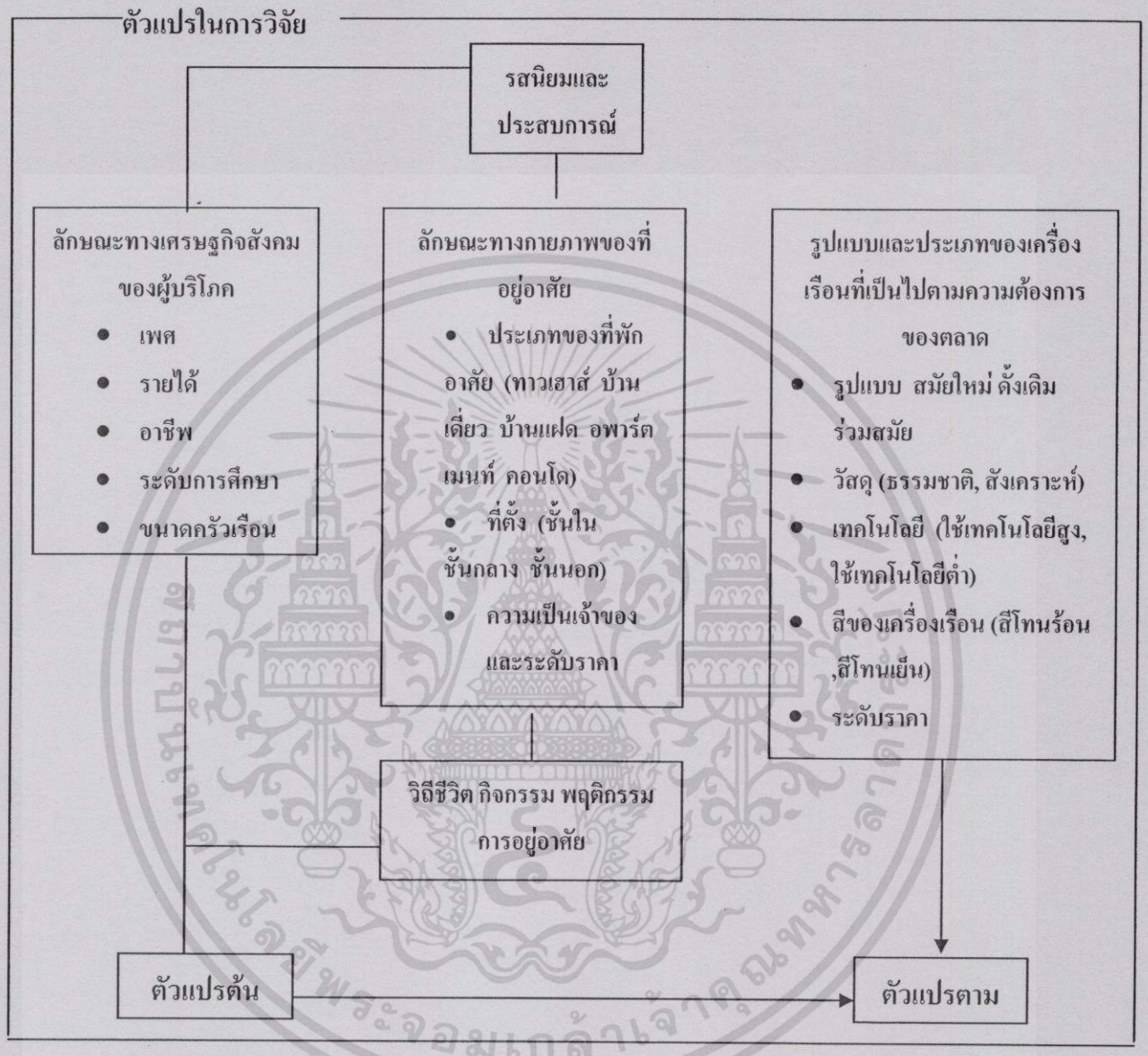

สำหรับวิธีการวิจัย ซึ่งมีการแยกหัวเรื่องในการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 หัวเรื่อง ได้แก่ ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์ วิถีชีวิต กิจกรรมการอยู่อาศัย รูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน

วิธีการศึกษาด้านลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค จะศึกษาโดยวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อหาค่าเฉลี่ย การศึกษาด้านลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย จะศึกษาโดยวิธีการตอบแบบสอบถาม การศึกษาถึงรสนิยมและประสบการณ์ วิถีชีวิต กิจกรรมการอยู่อาศัย โดยใช้แบบสอบถาม ส่วนรูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน ใช้แบบสอบถามประกอบรูปภาพมาประกอบ โดยมีรูปแบบของเครื่องเรือนในรูปแบบต่างๆ รูปภาพเครื่องเรือนที่ใช้วัสดุธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และวัสดุสังเคราะห์ รูปภาพเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงและต่ำ รูปภาพเครื่องเรือนสีโทนร้อนและสีโทนเย็น ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระหว่าง 2 ภาพว่ามีความชอบภาพไหนมากกว่ากันแล้วให้คะแนนตามความชอบ เพื่อให้ได้รูปแบบของเครื่องเรือนที่เป็นตัวกำหนดต่อไป

วิธีการวิจัย

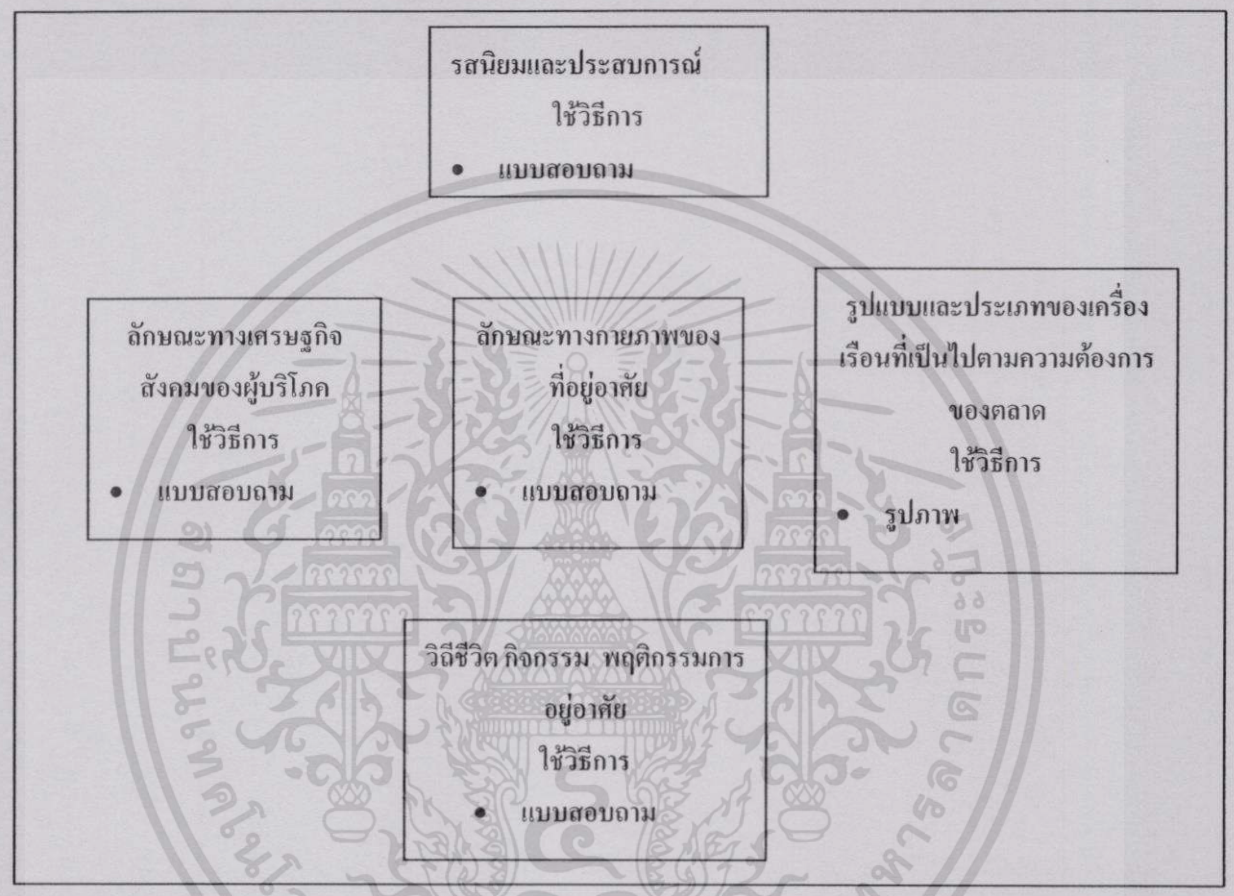

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาและพัฒนาเครื่องเรือนที่เกิดจากผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมของผู้ซื้อเครื่องเรือน เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคในตลาดเครื่องเรือนสำเร็จรูป ประเภทและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัยและลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากสภาพทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยม และวิถีชีวิต และเสนอแนะลักษณะการผลิตเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด ที่เป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจของสังคมของกลุ่มเป้าหมาย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้ลูกค้าที่เข้ามาในบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด เป็นกรณีศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวความคิดในการออกแบบและการผลิตเครื่องเรือนที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้ซื้อเครื่องเรือนในสภาพการณ์ปัจจุบัน

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1การศึกษาลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค ได้ทำการศึกษา รายได้ อาชีพระดับการศึกษา ขนาดครัวเรือน เพื่อเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของบุคคล โดยทั้งหมดนี้จะนำไปประกอบการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์ วิถีชีวิต กิจกรรม พฤติกรรมการอยูอาศัย ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของเครื่องเรือน โดยใช้แบบสอบถาม

3.1.2 การศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย ได้ศึกษาถึง ลักษณะของบ้าน เป็นบ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเมนท์ ทำเลที่ตั้งของที่อยู่อาศัยว่าตั้งอยู่ในเขตชั้นในชั้นกลาง ชั้นนอก ความเป็นเจ้าของและระดับราคา ซึ่งเป็นผลมาจากคุณลักษณะของบุคคล เพื่อเป็นตัวกำหนดรูปแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภค โดยใช้แบบสอบถามและแบบรูปภาพ

3.1.3 การศึกษาวิถีชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมการอยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์ โดยที่รสนิยมและประสบการณ์ ได้จากการแบ่งระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารและจากการอ่านหนังสือพิมพ์โดยการศึกษาทั้งหมดใช้แบบสอบถามในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 การศึกษาลักษณะของเครื่องเรือน เช่น รูปแบบของเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ในการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ประเภท และระดับราคาของเครื่องเรือน ซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมการอยู่อาศัย ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์โดยใช้แบบสอบและแบบรูปภาพ โดยมีการเชื่อมโยงตัวแปรต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

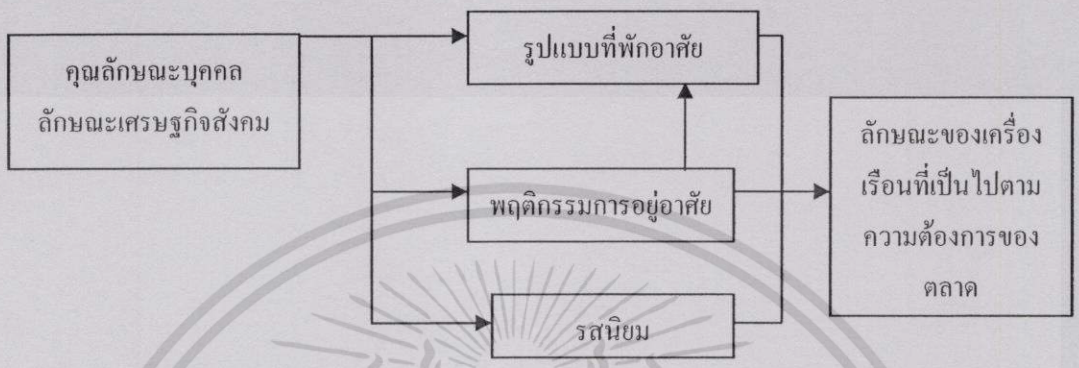

ภาพที่ 3.1 แสดงการเชื่อมโยงตัวแปร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวแปรและการเก็บข้อมูล

พารามิเตอร์	ตัวแปร	การเก็บข้อมูล	
		แบบสอบถาม	รูปภาพ
- ลักษณะเศรษฐกิจสังคม	เพศ,อายุ,จำนวนบุตร,การศึกษา,อาชีพ, อาชีพรอง,รายได้เฉลี่ยครัวเรือน,จำนวนสมาชิก	●	
- ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย	ที่ตั้งที่อยู่อาศัย - ชั้นใน,ชั้นกลาง,ชั้นนอก,ต่างจังหวัด ประเภทที่อยู่อาศัย - บ้านเดี่ยว,บ้านแฝด,ทาวเฮาส์,คอนโด ,อพาร์ตเม้นต์ - จำนวนชั้น ,จำนวนห้อง - สถานภาพการอยู่อาศัย - จำนวนเด็กภายในบ้าน,จำนวนผู้ใหญ่ภายในบ้าน - ระยะเวลาการอยู่อาศัย - ราคาที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	●	
- ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย กิจกรรมงานอดิเรก และรสนิยม	- จำนวนครั้งที่เพื่อนมา - สถานที่เลือกซื้อเครื่องเรือน - ปัจจัยในการเลือกซื้อเครื่องเรือน - ประเภทของเครื่องเรือน - อายุการใช้งาน - กิจกรรมงานอดิเรก - รสนิยมจากการอ่านนิตยสาร - รสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์	●	
- รูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน	- ราคาของเครื่องเรือน - รูปแบบของเครื่องเรือน - วัสดุที่ใช้ในการผลิต - เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต - สีของเครื่องเรือน	●	●

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาจะแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

3.2.1 ตัวแปรด้านลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะสอบถามทางด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ขนาดของครอบครัว เป็นต้น

สำหรับการเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการเก็บโดยการแจกแบบสอบถาม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แต่ละวันจะมีการจับสลากเพื่อเริ่มการแจกแบบสอบถาม ด้วยวิธีการนับจำนวนประชากรที่เข้ามาเลือกดูสินค้าภายในบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์จำกัด เพื่อนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยด้วยโปรแกรม SPSS

3.2.2 ตัวแปรด้านลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัย รสนิยมและประสบการณ์ วิถีชีวิต กิจกรรม และพฤติกรรมการอยู่อาศัย จะสอบถามถึงประเภทที่พักอาศัย ที่ตั้ง ความเป็นเจ้าของ รวมถึงพฤติกรรม กิจกรรมที่ทำภายในที่พักอาศัย รสนิยมของผู้ตอบแบบสอบถาม

การแยกระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสาร โดยที่แบ่งนิตยสารเป็น 4 ระดับ จากเนื้อหาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์โดยใช้เทคนิค Factor Analysis ช่วยอีกในระดับหนึ่ง ดังนี้

1.รสนิยมระดับ 1 เป็นนิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับซุบซิบดาราบันเทิงต่างๆ และเป็นหนังสือพิมพ์หัวสีรายวัน จัดเป็นนิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่สามารถบอกถึงระดับรสนิยมของผู้อ่านได้ว่ามีระดับรสนิยมต่ำ เช่น นิตยสารคู่สร้างคู่สม ทีวีพลู ภาพยนตร์บันเทิง และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คมชัดลึก เดลินิวส์ เป็นต้น

2.รสนิยมระดับ 2 เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลและมีศิลปวัฒนธรรมแฝงอยู่ไม่มากนัก สามารถบอกถึงระดับรสนิยมของผู้อ่านได้ว่ามีระดับรสนิยมปานกลาง เช่น ดิฉัน แพรว พลอยแกมเพชร เปรียว แพรวสุดสัปดาห์ รักลูก แม่และเด็ก และหนังสือพิมพ์ข่าวสด มติชน โพสต์ทูเดย์ เป็นต้น

3.นิตยสารระดับ 3 เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่นและวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรมแฝงอยู่ค่อนข้างมาก สามารถบอกถึงระดับรสนิยมของผู้อ่านได้ว่ามีระดับรสนิยมค่อนข้างสูง เช่น Lips Elle Cleo และหนังสือพิมพ์อื่นๆ

4.นิตยสารระดับ 4 เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและความรู้ความคิด สามารถบอกถึงระดับรสนิยมของผู้อ่านได้ว่ามีระดับรสนิยมสูง เช่น บ้านและสวน Home&Deco Room Decoration GM และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ ฐานธุรกิจ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการ เป็นต้น

สำหรับตัวแปรนี้จะใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นส่วนวิถีชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมการอยู่อาศัย ลักษณะของที่อยู่อาศัย ใช้แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 ตัวแปรด้านรูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน จะสอบถามถึงรูปแบบของเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต สีของเครื่องเรือน ประเภทของเครื่องเรือนที่ต้องการ และราคาของเครื่องเรือน

ก่อนการศึกษาลักษณะเครื่องเรือนนั้น ได้ทำการหาตัวแทนของห้องที่ใช้ในการทำเครื่องมือโดยการทำ Case Study ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ให้เรียงลำดับการเลือกซื้อเครื่องเรือนสำหรับห้องต่างๆ มีห้องนอน ห้องรับแขก ห้องพักผ่อน ห้องอาหาร ห้องครัว ห้องทำงานและห้องเด็ก กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อเครื่องเรือนห้องนอนอันดับแรกสุด อันดับสองเป็นเครื่องเรือนห้องรับแขก อันดับสามเป็นเครื่องเรือนห้องพักผ่อน อันดับสี่เป็นเครื่องเรือนห้องครัว อันดับห้าเครื่องเรือนห้องอาหาร อันดับหกเครื่องเรือนห้องทำงานและสุดท้ายคือห้องเด็ก ดังนั้นจึงใช้รูปแบบเครื่องเรือนของห้องนอนมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำแบบสอบถามโดยใช้รูปภาพเครื่องเรือนของห้องนอน เช่น เตียง ตู้ข้างเตียง ตู้เสื้อผ้า ตู้ลิ้นชัก โต๊ะเครื่องแป้ง และเก้าอี้ เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ในห้องนอนเป็นส่วนใหญ่

ตัวแปรนี้ใช้แบบสอบถามโดยสอบถามสำหรับ ราคาและประเภทของเครื่องเรือน ส่วนรูปภาพใช้ในส่วนของรูปแบบของเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ในการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต และโทนสีของเครื่องเรือน ที่ลูกค้าต้องการและประเภทของเครื่องเรือนตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 3.2 แสดงตัวแปรและตัวชี้วัดที่ใช้ในแบบสอบถาม

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวแปรเชิงซ้อน	ตัวแปรเชิงเดี่ยว	ค่าตัวแปร	มาตรา (Scale)	เครื่องมือ
ลักษณะเศรษฐกิจสังคม	เพศ	- ชาย - หญิง	Nominal scale	แบบสอบถาม
	อายุ	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	จำนวนบุตร	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	การศึกษา	- มัธยมปลาย - อนุปริญญา - ปริญญาตรี - ปริญญาโท	Ordinal scale	แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวแปรเชิงซ้อน	ตัวแปรเชิงเดี่ยว	ค่าตัวแปร	มาตรา (Scale)	เครื่องมือ
ลักษณะเศรษฐกิจสังคม	อาชีพ	- รับราชการ - พนักงานบริษัทเอกชน - ธุรกิจส่วนตัว - อื่นๆ	Nominal scale	แบบสอบถาม
	อาชีพรอง	- มี - ไม่มี	Nominal scale	แบบสอบถาม
	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	จำนวนสมาชิก	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย	ที่ตั้ง	- ชั้นใน - ชั้นกลาง - ชั้นนอก - ต่างจังหวัด	Ordinal scale	แบบสอบถาม
	ประเภทที่อยู่อาศัย	- บ้านเดี่ยว - บ้านแฝด - ทาวเฮาส์ - คอนโด - อพาร์ตเม้นต์	Nominal scale	แบบสอบถาม
	จำนวนชั้น	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	พื้นที่ใช้สอย	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	จำนวนห้อง	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	ราคาในปัจจุบัน	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	ระยะเวลาการอยู่	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	จำนวนผู้ใหญ่	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	จำนวนเด็ก	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	สถานภาพการอยู่อาศัย	- เป็นเจ้าของ - ผู้อาศัย - ผู้เช่า	Nominal scale	แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล				
ตัวแปรเชิงซ้อน	ตัวแปรเชิงเดี่ยว	ค่าตัวแปร	มาตรา (Scale)	เครื่องมือ
ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย กิจกรรมงานอดิเรก และรสนิยม	เพื่อนมาหา	- 1 ครั้ง/เดือน - 2 ครั้ง/เดือน - 4 ครั้ง/เดือน - มากกว่า 4 ครั้ง/เดือน	Ordinal scale	แบบสอบถาม
	สถานที่เลือกซื้อ	- ห้างสรรพสินค้า - งานแฟร์ - โชว์รูมของเครื่องเรือน (ที่ไม่อยู่ในห้างสรรพสินค้า) - อื่นๆ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	ปัจจัยในการเลือกซื้อ	- รูปแบบของเครื่องเรือน - ประโยชน์ใช้สอย - วัสดุที่ใช้ในการผลิต - สีของเครื่องเรือน - ราคาของเครื่องเรือน	Scale	แบบสอบถาม
	ประเภทของเครื่องเรือน	- ลอยตัว - ถอดประกอบได้ - สำเร็จรูป - สั่งทำให้พอดีกับพื้นที่ - Modula - อื่นๆ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	อายุการใช้งาน	ระบุตามข้อมูลผู้ตอบ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	การบำรุงรักษา	- คำนึงมาก - คำนึงบ้าง - ไม่คำนึง - อื่นๆ	Ordinal scale	แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวแปรเชิงซ้อน	ตัวแปรเชิงเดี่ยว	ค่าตัวแปร	มาตรา (Scale)	เครื่องมือ
	งบประมาณการซื้อ	- ห้องนอน - ห้องอาหาร - ห้องครัว - ห้องทำงาน - ห้องเด็ก	Ratio scale	แบบสอบถาม
	กิจกรรมงานอดิเรก	- สุขภาพ/เล่นกีฬา - อ่านหนังสือ/การศึกษา - คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี - ท่องเที่ยว/สะสมของ - ความงาม/เครื่องประดับ/แฟชั่น - ดนตรี/ภาพยนตร์ - ทำอาหาร - ตกแต่งบ้าน - อื่นๆ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	รสนิยมจากการอ่านนิตยสาร	- ดิฉัน - แพรว/พลอยแกมเพชร/เปรียว - แพรวสุดสัปดาห์ - รักลูก/แม่และเด็ก - บ้านและสวน - Home&Deco - Room - Decoration - Lips - Elle - Cleo - GM - Front - อื่นๆ	Ratio scale	แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวแปรเชิงซ้อน	ตัวแปรเชิงเดี่ยว	ค่าตัวแปร	มาตรา (Scale)	เครื่องมือ
	รสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์	- ไทยรัฐ/คมชัดลึก/เดลินิวส์ - ข่าวสด - มติชน/โพสต์ทูเดย์ - เดอะเนชั่น/บางกอกโพสต์ - ฐานธุรกิจ/กรุงเทพธุรกิจ/ผู้จัดการ - อื่นๆ	Ratio scale	แบบสอบถาม
รูปแบบและความต้องการด้านเครื่องเรือนในตลาด	รูปแบบเครื่องเรือน	- รูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ - รูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก	Ratio scale	แบบสอบถาม
	วัสดุที่ใช้ในการผลิต	- วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	Ratio scale	แบบสอบถาม
	เทคโนโลยีการผลิต	- ใช้เทคโนโลยีสูง/ใช้เทคโนโลยีต่ำ	Ratio scale	แบบสอบถาม
	สีของเครื่องเรือน	- สีโทนร้อน/สีโทนเย็น	Ratio scale	แบบสอบถาม

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ได้ไปให้ผู้ที่เรียนระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสหวิชาการวิจัยเพื่อการออกแบบของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อให้ผู้เข้าเรียนได้ทำการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือแบบสอบถามในด้านต่างๆ ผู้วิจัยได้ปรับตามคำเสนอแนะดังกล่าวแล้วนำมาใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การกำหนดขนาดของประชากรตัวอย่างและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มประชากร จากประชาในกรุงเทพมหานครและในเขตปริมลฑณ โดยแบ่งเป็นกรุงเทพชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอก โดยที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพฯ และปริมลฑลนั้นมีประชากรประมาณ 10,161,694 คน แต่ในเขตกรุงเทพฯชั้นนอกและต่างจังหวัด (สมุทรปราการ) มีจำนวนประชากรประมาณ 6,858,107 คน และใช้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาดูเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนภายในร้านของบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 300 คน เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละวันจะมีกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาในร้านประมาณ วันละ 100 คน โดยเฉลี่ย จะใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย วันละ 15 คน ใช้การจับสลากการเริ่มแจกแบบสอบถาม เช่น จับได้หมายเลข 5 ก็เริ่มแจกจากลูกค้าเข้าร้านคนที่ 5 คนที่ 10 คนที่ 15 คนที่ 20 ตามลำดับจนกว่าจะครบคนที่ 15 เป็นการเสร็จหนึ่งวัน วันต่อมาก็ใช้วิธีเดียวกันในการสุ่ม จะใช้เวลาทั้งหมดในการแจกแบบสอบถาม 20 วัน แต่ถ้าหากว่าการเก็บข้อมูลไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ก็จะใช้วิธีการแจกแบบสอบถามโดยการสุ่มอย่างง่ายในการแจกแต่ละครั้งไม่เลือกว่าลูกค้าที่ซื้อสินค้าเท่านั้นที่แจก จะแจกทั้งหมดโดยไม่มีการแบ่งโดยเนื้อหาในการสอบถามจะเป็นไปตามเครื่องมือในการวิจัยดังข้างต้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการประมวลผล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

3.5.1 ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Descriptive) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2 การศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัย รสนิยม วิถีชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมการอยู่อาศัย

ข้อมูลที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิเคราะห์โดยวิธี Chi – Square และ ANOVA ซึ่งจะอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบของที่พักอาศัยกับลักษณะเศรษฐกิจสังคม ส่วนวิถีชีวิต กิจกรรม และพฤติกรรมการอยู่อาศัย ใช้สถิติร้อยละ (Percentage) เทคนิค Factor Analysis และ Linear Regression ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 การศึกษารูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน

ข้อมูลที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิเคราะห์โดยวิธี ค่าเฉลี่ย (Descriptive) หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlate Coefficient) เทคนิค Factor Analysis และทดสอบความสัมพันธ์ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ซึ่งจะอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ในการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต และโทนสีของเครื่องเรือนเป็นความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคมและรสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือน ที่มีผลต่อการเลือกประเภทและรูปแบบของเครื่องเรือนในตลาด ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะลักษณะรูปแบบของเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน คือ 1. การวิเคราะห์ลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค 2. การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย และลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค 3. การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยม และวิถีชีวิต 4. สรุปการวิเคราะห์รูปแบบของเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะทางสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค

ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 20-55 ปี มีอายุเฉลี่ย 36 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวนบุตรเฉลี่ย 2 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน มีสถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งมีระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ ซึ่งการศึกษาระดับปริญญาโทเลือกอาชีพธุรกิจส่วนตัว ระดับปริญญาตรีเลือกอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและรับราชการมาก กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ระหว่าง 20,000 – 200,000 บาท รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 102,026 บาท และระดับการศึกษาปริญญาโทมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุด คือ 124,923 บาท ระดับปริญญาตรีมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 105,596 บาท จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่สูงขึ้นรายได้เฉลี่ยก็สูงตาม เช่นเดียวกันกับอาชีพที่มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุด คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว 145,082 บาท ซึ่งกลุ่มที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท และอาชีพรับราชการมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือน 105,219 บาท ดังนั้นระดับการศึกษาจึงเป็นตัวกำหนดลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่างได้ โดยใช้ค่าทางสถิติมาอธิบายผลดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 ลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร

การศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง และเพศชาย อายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 36 ปี โดยอายุต่ำสุด 20 ปี และอายุสูงสุด 55 ปี ผลการวิเคราะห์ด้านสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สมรสแล้วมากที่สุด รองลงมาคือโสด ผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนบุตรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีจำนวนบุตรเฉลี่ย 2 คน มีจำนวนบุตรต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 3 คน

ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท อนุปริญญา และน้อยที่สุดคือ มัธยมปลาย

อาชีพ

ผลการศึกษาอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว อาชีพรับราชการ และน้อยที่สุดคือ อาชีพ อื่น ๆ

เมื่อวิเคราะห์อาชีพกับการศึกษา (ตาราง 4.1) พบว่า อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจะมีมากที่สุดของทุกๆ ระดับการศึกษา แต่ระดับการศึกษาปริญญาโทจะเลือกอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นจำนวนมาก และระดับการศึกษาปริญญาตรีเลือกอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนสูงที่สุด จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาที่สูงจะเลือกอาชีพธุรกิจส่วนตัวค่อนข้างสูง ซึ่งผลการทดสอบด้วย Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตารางที่ 4.1 ร้อยละและจำนวนของอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	อาชีพ				ร้อยละ (จำนวนรวม)
	รับราชการ	บริษัทเอกชน	อื่น ๆ	ธุรกิจส่วนตัว	
มัธยมปลาย	11.8 (2)	64.7 (11)	5.9 (1)	17.6 (3)	5.8 (17)
อนุปริญญา	12.1 (4)	63.6 (21)	6.0 (2)	18.2 (6)	11.2 (33)
ปริญญาตรี	10.6 (19)	70.9 (127)	3.9 (7)	14.5 (26)	60.9 (179)
ปริญญาโท	3.1 (2)	49.2 (32)	7.7 (5)	40.0 (26)	22.1 (65)
ร้อยละ (จำนวนรวม)	9.2 (27)	65.0 (191)	5.1 (15)	20.7 (61)	100 (294)

C = 23.51 df = 9 Sig = .005

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ครัวเรือน

ผลการศึกษารายได้ครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รายได้รวมครัวเรือนเฉลี่ยที่ 102,026 บาท เมื่อวิเคราะห์รายได้ครัวเรือนกับการศึกษา (ตาราง 4.2) พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาโทมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุด คือ 124,923 บาท รองลงมาระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุด ระดับมัธยมปลาย โดยที่ระดับการศึกษามีผลต่อรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตารางที่ 4.2 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน จำแนกตามระดับการศึกษา

รายได้ครัวเรือน	ระดับการศึกษา (ค่าเฉลี่ย)				ค่าเฉลี่ย
	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	58,789 บาท	64,514 บาท	105,596 บาท	124,923 บาท	102,026 บาท

F = 6.39 df = 3 Sig = .000

และเมื่อทดสอบว่าอาชีพมีผลต่อรายได้เฉลี่ยครัวเรือนหรือไม่ (ตาราง 4.3) พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนสูงสุด คือ 145,082 บาท รองลงมาอาชีพรับราชการ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สุดท้ายอาชีพอื่นๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนของอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากกว่าจำนวนอาชีพธุรกิจส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง แต่รายได้เฉลี่ยครัวเรือนน้อยกว่าอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตารางที่ 4.3 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (N)	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน		รายได้เฉลี่ยครัวเรือน
		ต่ำสุด	สูงสุด	
รับราชการ	27	20,000	320,000	105,219
พนักงานบริษัทเอกชน	191	10,000	550,000	91,021
อื่นๆ	15	10,000	200,000	80,467
ธุรกิจส่วนตัว	61	30,000	550,000	145,082
รวม	294	10,000	550,000	103,003

F = 7.56 df = 3 Sig = .000

ขนาดครัวเรือน สถานภาพการอยู่อาศัย

ผลการศึกษาขนาดครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีจำนวนสมาชิก เฉลี่ย 4 คน และมีผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป) โดยเฉลี่ย 2 คน เด็ก (อายุต่ำกว่า 15 ปี) เฉลี่ย 1 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัวเดี่ยวภายในบ้าน เฉลี่ย 1 ครอบครัว และครอบครัวขยายภายในบ้าน เฉลี่ย 1 ครอบครัว เมื่อศึกษาถึงสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีสถานภาพการเป็นเจ้าของสูงสุด รองลงมาคือ ผู้อาศัย และน้อยที่สุดคือ ผู้เช่า

สรุปได้ว่าระดับการศึกษาและอาชีพมีผลต่อรายได้เฉลี่ยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในภาพที่ 4.1

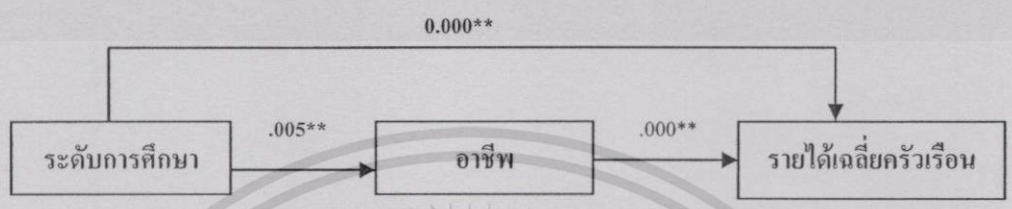

ภาพที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษา อาชีพ กับรายได้เฉลี่ยครัวเรือน

4.2 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง มีประเภทที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ และคอนโด มีพื้นที่ใช้สอย 159.75 ตารางเมตร มีจำนวน 2 ชั้น มีห้องนอน 3 ห้อง ห้องน้ำ 2 ห้อง ห้องรับแขก 1 ห้อง ห้องทำงาน 1 ห้อง ห้องครัว 1 ห้องและห้องอาหาร 1 ห้อง จำนวนห้องของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนมากที่สุดคือห้องนอน ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกภายในบ้านด้วย ถ้าจำนวนสมาชิกเพิ่มจำนวนห้องนอนจะเพิ่มตามเป็นสัดส่วน จึงมีผลต่อการต้องการสินค้าเครื่องเรือนเพิ่มตามจำนวนห้องของที่อยู่อาศัย ส่วนทำเลที่ตั้งที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพ ฯ ชั้นกลาง และต่างจังหวัด อาจเนื่องมากจากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเก็บที่ห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลางและติดเขตจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เป็นผลให้สามารถตัดสินใจซื้อเครื่องเรือนได้ง่ายกว่าสถานภาพการเป็นผู้อาศัย และระดับราคาของที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับสูงคือ ราคาเฉลี่ย 3,788,400 บาท เป็นผลมาจากกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่สูงคือระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ทำให้สามารถเลือกอาชีพที่มีรายได้ที่ดีได้ เช่น อาชีพธุรกิจส่วนตัว บริษัทเอกชน และรับราชการ ส่งผลถึงรายได้ก็สูงตามระดับการศึกษาและสามารถเลือกอาชีพได้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกประเภทที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านเดี่ยวและทาวเฮาส์ ซึ่งเป็นประเภทที่อยู่อาศัยราคาสูงได้เช่นเดียวกัน

ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย มีเพื่อนมาหาที่บ้าน 3 ครั้งต่อเดือน โดยส่วนใหญ่ที่เพื่อนมาหามากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัทเอกชน และอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาจมีการพบปะสังสรรค์มากกว่าอาชีพอื่นๆ ส่วนการเลือกซื้อเครื่องเรือนจะเลือกจากประโยชน์ใช้สอยก่อนแล้วเลือกรูปแบบของเครื่องเรือน และเลือกวัสดุที่ใช้ผลิตต่อมา ชนิดของเครื่องเรือนจะเป็นเครื่องเรือนชนิดลอยตัว และสามารถถอดประกอบได้ ซึ่งสะดวกสบายต่อการเคลื่อนย้าย สะดวกต่อการติดตั้งเครื่องเรือน และเหมาะสมกับประเภทที่อยู่อาศัย ส่วนสถานที่เลือกซื้อเครื่องเรือนจะเป็นห้างสรรพสินค้า เนื่องจากห้างสรรพสินค้ามีสินค้าที่หลากหลายนอกจากเครื่องเรือนแล้วยังมีสินค้าบริโภค อุปโภคอย่างอื่นด้วยจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะมาเลือกซื้อเครื่องเรือนที่ห้างสรรพสินค้าแทน ส่วนงบประมาณในการเลือกซื้อเครื่องเรือนกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับเครื่องเรือนห้องนอนมาก่อนเครื่องเรือนห้องอื่นๆ โดยที่มีงบประมาณในการซื้อ 78,035 บาท และห้องครัวเป็นอันดับสองคือ 67,657 บาท

กิจกรรมงานอดิเรกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งให้ความสนใจกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้มากกว่าด้านอื่นๆ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสุขภาพ เล่นกีฬา อ่านหนังสือ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ทุกระดับการศึกษาจะให้ความสนใจในกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้มาก แต่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ให้ความสนใจกับกิจกรรมงานอดิเรกด้านนันทนาการมากเช่นเดียวกัน คือ กิจกรรมท่องเที่ยว สะสมของ ดนตรี ภาพยนตร์ เนื่องจากกิจกรรมงานอดิเรกด้านนันทนาการนี้เป็นกิจกรรมที่มีรายได้เข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนกิจกรรมงานอดิเรกสำหรับแม่บ้านนั้น คือ กิจกรรมงานอดิเรกด้านความงาม เครื่องประดับ แฟชั่น ทำอาหาร ตกแต่งบ้าน ก็เป็นอีกกิจกรรมงานอดิเรกที่กลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาที่สูงให้ความสนใจในระดับใกล้เคียงกับกิจกรรมงานอดิเรกด้านนันทนาการเหมือนกัน ซึ่งจะพบว่าระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีรายได้ที่สูงอยู่แล้วจึงทำให้มีความสนใจในกิจกรรมด้านนี้เช่นเดียวกัน

ระดับรสนิยม ถือเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละบุคคลได้ การแบ่งระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับรสนิยมค่อนข้างสูง คือให้ความสนใจกับการอ่านนิตยสารแฟชั่น เช่น Lips Elle Cleo แต่นิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทให้ความสนใจมากที่สุดคือ กลุ่มนิตยสารเกี่ยวกับบ้านและเครื่องเรือน เช่น บ้านและสวน Home&Deco Decoration Room และ นิตยสาร GM ซึ่งนิตยสารเหล่านี้อยู่ในกลุ่มที่ระดับรสนิยมสูง โดยที่ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้สูง ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีศักยภาพในการเลือกซื้อสินค้าได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลอื่นๆ เช่นเดียวกันกับการแบ่งระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับรสนิยมปานกลาง คือ ให้ความสนใจกับการอ่านหนังสือพิมพ์ ข่าวสด มติชน โพสต์ทูเดย์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวการเมืองเป็นหลัก แต่เมื่อแบ่งระดับรสนิยมจากระดับการศึกษา พบว่าการศึกษาระดับปริญญาโท ให้ความสนใจกับการอ่านหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องธุรกิจมากกว่าหนังสือพิมพ์ชนิดอื่นๆ มีหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ ฐานธุรกิจ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการ เนื่องจากระดับปริญญาโทมีอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจส่วนตัวค่อนข้างมาก และการศึกษาระดับปริญญาตรีให้ความสนใจกับหนังสือพิมพ์ ข่าวสด มติชน โพสต์ทูเดย์ มากที่สุด ซึ่งมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและรับราชการเป็นส่วนใหญ่

จะพบว่ากลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ คอนโด ซึ่งมีกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้เป็นหลัก และมีระดับรสนิยมค่อนข้างสูง โดยใช้ค่าทางสถิติมาอธิบายผลดังต่อไปนี้

4.2.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยโดยรวม

ประเภทที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาประเภทที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเม้นต์ น้อยที่สุดเป็นบ้านแฝด

พื้นที่ใช้สอย

ผลการศึกษาพื้นที่ใช้สอยของที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พื้นที่ใช้สอยของที่อยู่อาศัยเฉลี่ย 159.75 ตารางเมตร พื้นที่ใช้สอยน้อยที่สุด 15 ตารางเมตร พื้นที่ใช้สอยมากที่สุด 600 ตาราง โดยที่บ้านเดี่ยวมีพื้นที่ใช้เฉลี่ย 204.31 ตารางเมตร ทาวเฮาส์มีพื้นที่ใช้สอยเฉลี่ย 149.11 ตารางเมตร คอนโดมีพื้นที่ใช้สอยเฉลี่ย 41.92 ตารางเมตร อพาร์ตเม้นต์มีพื้นที่ใช้สอยเฉลี่ย 50.65 ตารางเมตร บ้านแฝดมีพื้นที่ใช้สอยเฉลี่ย 183.11 ตารางเมตร

จำนวนชั้นและจำนวนห้อง

ผลการศึกษาจำนวนชั้นและจำนวนห้องของที่อยู่อาศัย พบว่า ที่อยู่อาศัยมีจำนวนชั้นเฉลี่ย 2 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 3 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 2 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1 ห้องและห้องอาหารเฉลี่ย 1 ห้อง โดยจะแยกตามประเภทที่อยู่อาศัย ดังนี้

- บ้านเดี่ยวมีจำนวนชั้นเฉลี่ย 2 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 3.13 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 2.82 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1.11 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1.01 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1.05 ห้อง ห้องอาหารเฉลี่ย 1.00 ห้อง
- ทาวเฮาส์มีจำนวนชั้นเฉลี่ย 2.40 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 2.77 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 2.47 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1.02 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องอาหารเฉลี่ย 1.00 ห้อง
- คอนโดมีจำนวนชั้นเฉลี่ย 2.00 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 1.10 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 1.08 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1.00 ห้อง แต่คอนโดไม่มีจำนวนของห้องอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อพาร์ตเม้นต์มีจำนวนชั้นเฉลี่ย 1.00 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 1.30 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 1.26 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1.09 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องอาหารเฉลี่ย 1.00 ห้อง
- บ้านแฝดมีจำนวนชั้นเฉลี่ย 1.89 ชั้น ห้องนอนเฉลี่ย 3.00 ห้อง ห้องน้ำเฉลี่ย 2.89 ห้อง ห้องรับแขกเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องทำงานเฉลี่ย 1.00 ห้อง ห้องครัวเฉลี่ย 1.00 ห้อง แต่คอนโดไม่มีจำนวนของห้องอาหาร

ที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาทำเลที่ตั้งของที่อยู่อาศัย (ตาราง 4.4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพชั้นกลางมากที่สุด รองลงมาอยู่ต่างจังหวัด น้อยที่สุดอยู่กรุงเทพชั้นนอก จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตชั้นกลางและต่างจังหวัด เนื่องจากกรุงเทพชั้นนอกและต่างจังหวัดยังมีพื้นที่ในการสร้างโครงการบ้านต่าง ๆ โดยไม่ต้องจำกัดพื้นที่ใช้สอยของบ้าน จึงทำให้บ้านเดี่ยวขยายออกมาอยู่ในเขตกรุงเทพชั้นนอกและต่างจังหวัดมากขึ้น ซึ่งประเภทของที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กันกับที่ตั้งของที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ประเภทที่อยู่อาศัย					ร้อยละ
	บ้านเดี่ยว	ทาวเฮาส์	คอนโด	อพาร์ตเม้นต์	บ้านแฝด	(จำนวนรวม)
ชั้นใน	44.4 (16)	25.0 (9)	19.4 (7)	11.1 (4)	0.0 (0)	12.0 (36)
ชั้นกลาง	50.0 (82)	20.1 (33)	18.9 (31)	8.5 (14)	2.5 (4)	54.7 (164)
ชั้นนอก	70.4 (19)	18.5 (5)	3.7 (1)	3.7 (1)	3.7 (1)	9.0 (27)
ต่างจังหวัด	71.2 (52)	17.8 (13)	0.0 (0)	5.5 (4)	5.5 (4)	24.3 (73)
ร้อยละ (จำนวนรวม)	56.3 (169)	20.0 (60)	13.0 (39)	7.7 (23)	3.0 (9)	100 (300)

C = 27.89 df = 12 Sig = .006

ความเป็นเจ้าของและระดับราคาของประเภทที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาสถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยมากที่สุด รองลงมาคือสถานภาพผู้อาศัย และน้อยที่สุดคือสถานภาพการเช่า และผลการศึกษาของระดับราคาที่อยู่อาศัย พบว่า ราคาของที่อยู่อาศัยเฉลี่ย 3,788,400 บาท ราคาต่ำสุด 150,000 บาท ราคาสูงสุด 30,000,000 บาท ซึ่งแยกราคาตามประเภทที่อยู่อาศัย ดังนี้

- บ้านเดี่ยว ราคาเฉลี่ย 5,115,858 บาท ราคาต่ำสุด 150,000 บาท ราคาสูงสุด 30,000,000 บาท
- ทาวเฮาส์ ราคาเฉลี่ย 2,399,833 บาท ราคาต่ำสุด 180,000 บาท ราคาสูงสุด 7,000,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คอนโด ราคาเฉลี่ย 1,367,692 บาท ราคาต่ำสุด 200,000 บาท ราคาสูงสุด 5,200,000 บาท
- อพาร์ตเม้นต์ ราคาเฉลี่ย 1,387,891 บาท ราคาต่ำสุด 200,000 บาท ราคสูงสุด 10,000,000 บาท
- บ้านแฝด ราคาเฉลี่ย 4,744,444 บาท ราคาต่ำสุด 700,000 บาท ราคาสูงสุด 8,000,000 บาท

ราคาที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับประเภทที่อยู่อาศัย (F = 14.80 df = 4 Sig = .000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

4.2.1.2 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยกับสภาพเศรษฐกิจสังคม

ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกประเภทของที่อยู่อาศัย ซึ่งลักษณะเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคนั้นจะขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้บริโภคเป็นส่วนใหญ่

การวิเคราะห์ระดับการศึกษาและอาชีพกับประเภทที่อยู่อาศัย

เมื่อทดสอบระดับการศึกษากับประเภทที่อยู่อาศัย (ตาราง 4.5) พบว่า การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการเลือกประเภทที่อยู่อาศัย โดยแยกตามระดับการศึกษา ดังนี้

- ระดับการศึกษามัธยมปลาย กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นคอนโด ทาวเฮาส์ และบ้านแฝดน้อยที่สุด ตามลำดับ
- ระดับการศึกษาอนุปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นคอนโด ทาวเฮาส์ และอพาร์ตเม้นต์ ตามลำดับ
- ระดับการศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเม้นต์ และน้อยที่สุดเป็นบ้านแฝด ตามลำดับ
- ระดับการศึกษาปริญญาโท กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวเฮาส์ คอนโด และอพาร์ตเม้นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ร้อยละและจำนวนของประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ประเภทที่อยู่อาศัย					ร้อยละ
	บ้านเดี่ยว	ทาวเฮาส์	คอนโด	อพาร์ตเม้นต์	บ้านแฝด	(จำนวนรวม)
มัธยมปลาย	42.1 (8)	10.5 (2)	36.8 (7)	5.3 (1)	5.3 (1)	6.3 (19)
อนุปริญญา	51.4 (18)	11.4 (4)	28.6 (10)	8.6 (3)	0.0 (0)	11.7 (35)
ปริญญาตรี	53.0 (96)	23.8 (43)	9.4 (17)	9.4 (17)	4.4 (8)	60.3 (181)
ปริญญาโท	72.3 (47)	16.9 (11)	7.7 (5)	3.1 (2)	0.0 (0)	21.7 (65)
ร้อยละ (จำนวนรวม)	56.3 (169)	20.0 (60)	13.0 (39)	7.7 (23)	3.0 (9)	100 (300)

C = 33.11 df = 12 Sig = 0.001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนอาชีพไม่มีผลกับการเลือกประเภทที่อยู่อาศัย โดยที่แยกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- อาชีพรับราชการ กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวเฮาส์ คอนโด น้อยที่สุดเป็นบ้านแฝด อาชีพรับราชการกลุ่มตัวอย่างไม่มีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นอพาร์ตเม้นต์
- อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุดรองลงมาเป็นทาวเฮาส์ อพาร์ตเม้นต์ และน้อยที่สุดเป็นบ้านแฝด
- อาชีพธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวเฮาส์ คอนโด น้อยที่สุดเป็นอพาร์ตเม้นต์ กลุ่มตัวอย่างอาชีพธุรกิจส่วนตัวไม่มีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านแฝด
- อาชีพอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมากที่สุด และคอนโดน้อยที่สุด ซึ่งมีประเภทที่อยู่อาศัย 2 ประเภทเท่านั้น

การวิเคราะห์รายได้กับประเภทที่อยู่อาศัย

เนื่องจากการบริโภคของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับรายได้เป็นปัจจัยหลัก จากการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน แล้วเลือกเฉพาะผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 200,000 บาท มีจำนวน 269 คน เมื่อทดสอบว่ารายได้มีผลต่อการเลือกประเภทที่อยู่อาศัยหรือไม่ (ตาราง 4.6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่บ้านแฝดมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุด 118,889 บาทต่อเดือน รองลงมาบ้านเดี่ยวมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 103,740 บาทต่อเดือน และคอนโดมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่ำสุด 59,286 บาทต่อเดือน จะเห็นได้ว่าประเภทของที่อยู่อาศัยจะขึ้นอยู่กับรายได้ครัวเรือนเป็นหลัก โดยที่บ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์และบ้านแฝดจะเป็นประเภทที่อยู่อาศัยราคาสูง กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยประเภทนี้จะมีรายได้สูงตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตารางที่ 4.6 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตามประเภทที่อยู่อาศัย

รายได้ครัวเรือน	ประเภทที่อยู่อาศัย					ค่าเฉลี่ย
	บ้านเดี่ยว	ทาวเฮาส์	คอนโด	อพาร์ตเม้นต์	บ้านแฝด	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	103,740 บาท	83,220 บาท	59,286 บาท	59,368 บาท	118,889 บาท	91,985 บาท

F=9.59 df=4 sig.= 0.000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์การศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยครัวเรือน จำนวนสมาชิกกับระดับราคาที่อยู่อาศัย

เมื่อทดสอบว่าระดับการศึกษามีผลต่อระดับราคาที่อยู่อาศัย พบว่า ระดับปริญญาโทเลือกที่อยู่อาศัยในราคาที่สูงที่สุด ราคาเฉลี่ย 5,972,462 บาท และระดับมัธยมปลายเลือกที่อยู่อาศัยในราคาต่ำสุดเฉลี่ย 1,700,000 ซึ่งแยกตามอาชีพ ดังนี้

- มัธยมปลาย เลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคาเฉลี่ย 1,700,000 บาท ราคาต่ำสุด 200,000 บาท ราคาสูงสุด 6,500,000 บาท
- อนุปริญญา เลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคาเฉลี่ย 1,744,857 บาท ราคาต่ำสุด 150,000 บาท ราคาสูงสุด 7,000,000 บาท
- ปริญญาตรี เลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคาเฉลี่ย 3,618,453 บาท ราคาต่ำสุด 180,000 บาท ราคาสูงสุด 24,000,000 บาท
- ปริญญาโท เลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคาเฉลี่ย 5,972,462 บาท ราคาต่ำสุด 800,000 บาท ราคาสูงสุด 30,00,000 บาท

จะเห็นว่าระดับการศึกษามีผลกับระดับราคาที่อยู่อาศัย โดยที่การศึกษาสูง ก็จะเลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคาที่สูงตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 (F = 12.976 df = 3 Sig = 0.000)

เมื่อทดสอบว่าอาชีพมีผลต่อระดับราคาของที่อยู่อาศัย พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัวจะเลือกที่อยู่อาศัยในราคาที่สูง เนื่องจากต้องมีการพบปะผู้คนในการทำงานและอาจใช้เป็นสถานที่ทำงานของธุรกิจส่วนตัว (F = 3.65 df = 3 Sig = 0.013) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

เมื่อทดสอบว่ารายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อระดับราคาที่อยู่อาศัย พบว่า รายได้มีผลต่อระดับราคาของที่อยู่อาศัยโดยตรง เมื่อรายได้สูงการเลือกที่อยู่อาศัยระดับราคาที่อยู่อาศัยก็สูงตาม (P = 0.450** Sig = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

และเมื่อทดสอบว่าจำนวนสมาชิกของครัวเรือนมีผลต่อระดับราคาที่อยู่อาศัยหรือไม่ พบว่าจำนวนสมาชิกมีผลต่อระดับราคาของที่อยู่อาศัยมาก เมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก จำนวนห้องต่างๆ ของที่อยู่อาศัยจะมากตาม จึงเป็นผลให้การเลือกที่อยู่อาศัยต้องเหมาะสมกับจำนวนสมาชิกของบ้านและทำให้ระดับราคาที่อยู่อาศัยสูงตาม (P = 0.340** Sig = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

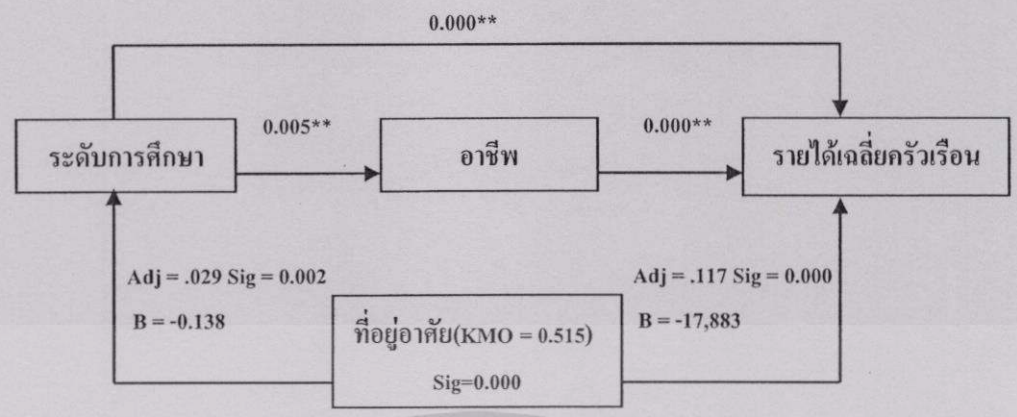

ภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ของระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยครัวเรือนกับลักษณะที่อยู่อาศัย

4.2.2 การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

วิถีชีวิต พฤติกรรมการอยู่อาศัย รสนิยมและประสบการณ์ เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคโดยตรง

4.2.2.1 การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย วิถีชีวิต และรสนิยมของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

จำนวนครั้งที่เพื่อนมาหา

โดยเฉลี่ย 3.11 ครั้ง โดยมีจำนวนครั้งต่ำสุด 1 ครั้ง จำนวนครั้งสูงสุด 5 ครั้ง โดยส่วนใหญ่จำนวนครั้งที่เพื่อนมาหาที่บ้าน มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน

งานอดิเรกและกิจกรรม

ด้านสุขภาพ / กีฬา ของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 15.06) ด้านอ่านหนังสือ / การศึกษา (ร้อยละ 19.61) ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี (ร้อยละ 13.80) ด้านท่องเที่ยว / ของสะสม (ร้อยละ 11.61) ด้านความงาม / เครื่องประดับ / แฟชั่น (ร้อยละ 8.41) ด้านดนตรี / ภาพยนตร์ (ร้อยละ 12.45) ด้านการทำอาหาร (ร้อยละ 6.22) ด้านตกแต่งบ้าน (ร้อยละ 12.79) และอื่นๆ (ร้อยละ 0.88) สามารถแบ่งระดับกิจกรรมและงานอดิเรกได้ 3 ระดับ โดยใช้เทคนิค Factor Analysis ได้ดังนี้ ระดับ 3 กิจกรรมและงานอดิเรกสำหรับแม่บ้าน (ความงาม/ เครื่องประดับ/ แฟชั่น/ ทำอาหาร/ ตกแต่งบ้าน) (ร้อยละ 65.7) ระดับ 2 กิจกรรมและงานอดิเรกด้านเสริมความรู้ (สุขภาพ/ เล่นกีฬา/ อ่านหนังสือ/ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี) (ร้อยละ 92.7) ระดับ 1 กิจกรรมและงานอดิเรกด้านนันทนาการ (ท่องเที่ยว/ สะสมของ/ ดนตรี/ ภาพยนตร์) (ร้อยละ 71.0) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับของกิจกรรมงานอดิเรกที่ระดับ 2 คือให้ความสนในกิจกรรมด้านเสริมความรู้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกซื้อเครื่องเรือน

โดยมีปัจจัยในการเลือกซื้ออันดับที่ 1 คือเลือกจากประโยชน์ใช้สอยของเครื่องเรือน เลือกจากรูปแบบของเครื่องเรือน เป็นอันดับ 2 เลือกจากวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นอันดับ 3 เลือกจากราคาของเครื่องเรือนเป็นอันดับ 4 เลือกจากสีของเครื่องเรือนเป็นอันดับสุดท้าย

ชนิดเครื่องเรือนที่มีการเลือกซื้อ

ชนิดเครื่องเรือนลอยตัว (ร้อยละ 24.8) ชนิดเครื่องเรือนที่สามารถถอดประกอบได้ (ร้อยละ 31.9) ชนิดเครื่องเรือนสำเร็จรูป (ร้อยละ 31.1) ชนิดเครื่องเรือนสั่งทำตามขนาดพื้นที่ (Build in) (ร้อยละ 19.8) ชนิดเครื่องเรือนแบบมาตรฐาน (Modular) (ร้อยละ 0.2) ส่วนชนิดเครื่องเรือนอื่นๆ (ร้อยละ 1.0)

สถานที่เลือกซื้อเครื่องเรือน

สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้บริโภค โดยสถานที่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อเครื่องเรือนเป็นอันดับแรก คือ ที่ห้างสรรพสินค้า (ร้อยละ 42.7) รองลงมาคือการเลือกซื้อเครื่องเรือนที่โชว์รูมของเครื่องเรือน (ที่ไม่อยู่ในห้างสรรพสินค้า) (ร้อยละ 29.5) และสุดท้ายคือการเลือกซื้อเครื่องเรือนที่งานแฟร์ (ร้อยละ 19.6) และอื่นๆ (ร้อยละ 1.4) ตามลำดับ

งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องเรือน

ซึ่งแต่ละห้องจะมีความแตกต่างกันตามรูปแบบการใช้งาน การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน จะเน้นเฉพาะงบประมาณที่จัดซื้อเครื่องเรือนเท่านั้น อันดับแรกที่มีการให้งบประมาณในการซื้อค่อนข้างมากคือห้องนอน โดยเฉลี่ย 78,035 บาท อันดับที่ 2 คือห้องครัว โดยเฉลี่ย 67,657 บาท อันดับที่ 3 คือห้องพักผ่อน โดยเฉลี่ย 62,648 บาท อันดับที่ 4 คือห้องทำงาน โดยเฉลี่ย 42,919 บาท อันดับที่ 5 คือห้องอาหาร โดยเฉลี่ย 41,302 บาท อันดับสุดท้ายคือห้องเด็ก โดยเฉลี่ย 36,612 บาท

ระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง (แบ่งจากการอ่านนิตยสาร)

ถือเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละบุคคล โดยแบ่งระดับของนิตยสารจากการใช้เทคนิค Factor Analysis ได้แบ่งนิตยสารออกเป็น 4 ระดับ ระดับสูง(ระดับ 4) ระดับค่อนข้างสูง(ระดับ 3) ระดับปานกลาง(ระดับ 2) ระดับต่ำ (ระดับ 1) พบว่าระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.13) สามารถแบ่งกลุ่มระดับรสนิยมได้ดังนี้ระดับรสนิยมสูง (บ้านและสวน/ Home Deco/ Room/ Decoration/ GM) (ร้อยละ 41.3) ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (Lips/ Elle/ Cleo) (ร้อยละ 36.0) ระดับรสนิยมปานกลาง (ดิฉัน/ แพรว/ พลอยแกมเพชร/ เปรียว/ แพรวสุดสัปดาห์/ รักลูก/ แม่และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็ก/ Front) (ร้อยละ 16.7) และระดับรสนิยมต่ำ (คู่สร้างคู่สม/ ทีวีพลู/ ภาพยนตร์บันเทิง) (ร้อยละ 6.0) จะเห็นได้ว่านิตยสารที่เกี่ยวกับการเลือกเครื่องเรือนจะได้รับความสนใจสูงสุด

ระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง (แบ่งจากการอ่านหนังสือพิมพ์)

ถือเป็นอีกพฤติกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภค จากการสำรวจได้จัดกลุ่มหนังสือพิมพ์ออกเป็น 4 ระดับ ระดับรสนิยมสูง (ระดับ 4) ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (ระดับ 3)ระดับรสนิยมปานกลาง (ระดับ 2) ระดับรสนิยมต่ำ (ระดับ 1) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับรสนิยมปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.33) โดยที่ระดับรสนิยมปานกลาง (ข่าวสด/ มติชน/ โพสต์ทูเดย์) (ร้อยละ 35.3) กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจมากที่สุด รองลงมาระดับรสนิยมต่ำ (ไทยรัฐ/ คมชัดลึก/ เดลินิวส์) (ร้อยละ 27.3) ระดับรสนิยมสูง (เดอะเนชั่น/ บางกอกโพสต์/ ฐานธุรกิจ/ กรุงเทพธุรกิจ/ ผู้จัดการ) (ร้อยละ 23.0) สุดท้ายระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (หนังสือพิมพ์อื่นๆ) (ร้อยละ 14.3)

จากระดับรสนิยมข้างต้นสามารถหาความสัมพันธ์ของรสนิยมโดยใช้เทคนิค Factor Analysis พบว่าระดับรสนิยมมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง (KMO = 0.500 Sig = 0.000) สามารถรวมเป็นตัวแปรเดียวได้ และใช้ตัวแปรที่ได้ไปหาความสัมพันธ์ต่อไป

4.2.2.2 การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย วิถีชีวิต และรสนิยมกับสภาพเศรษฐกิจสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ระดับการศึกษากับวิถีชีวิต กิจกรรม พฤติกรรมการอยู่อาศัย และรสนิยม

เมื่อทดสอบว่าการศึกษามีผลต่อวิถีชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมการอยู่อาศัยหรือไม่ (ตาราง 4.7) พบว่า กิจกรรมและงานอดิเรกที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ สามารถแบ่งระดับกิจกรรมและงานอดิเรกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้ ระดับ 3 กิจกรรมและงานอดิเรกสำหรับแม่บ้าน (ความงาม/ เครื่องประดับ/ แฟชั่น/ ทำอาหาร/ ตกแต่งบ้าน) ระดับ 2 กิจกรรมและงานอดิเรกด้านเสริมความรู้ (สุขภาพ/ เล่นกีฬา/ อ่านหนังสือ/ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี) ระดับ 1 กิจกรรมและงานอดิเรกด้านนันทนาการ (ท่องเที่ยว/ สะสมของ/ ดนตรี/ ภาพยนตร์) โดยที่ทุกระดับการศึกษาให้ความสนใจกิจกรรมและงานอดิเรกด้านเสริมความรู้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 กิจกรรมและงานอดิเรกของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมและงานอดิเรก	ระดับการศึกษา				จำนวนรวม
	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	
กิจกรรมสำหรับแม่บ้าน	6.0 (12)	11.7 (23)	60.4 (119)	21.8 (43)	197
กิจกรรมด้านเสริมความรู้	6.8 (19)	10.1 (28)	60.4 (168)	22.7 (63)	278
กิจกรรมด้านนันทนาการ	7.0 (15)	11.7 (25)	59.2 (126)	22.1 (47)	213

C: 11.5 df=3 Sig=0.009

และเมื่อทดสอบว่าการศึกษามีผลต่อรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสาร และการอ่านหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่าง การจัดระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสาร พบว่า ระดับการศึกษามัธยมปลายและอนุปริญญา อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 2.63 และ 2.46 ระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 3.16 และ 3.54 การจัดระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์พบว่า ระดับการศึกษามัธยมปลายและอนุปริญญา อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 1.84 และ 1.66 ระดับการศึกษาปริญญาตรี อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 2.24 ระดับการศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 3.08 จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาที่สูง จะมีค่าเฉลี่ยระดับรสนิยมสูง และเมื่อใช้เทคนิค Factor Analysis หาความสัมพันธ์ของระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (KMO = 0.500 Sig = 0.000) สามารถรวมเป็นตัวแปรเดียวได้ และทดสอบความสัมพันธ์ของการศึกษากับระดับรสนิยมโดยใช้รูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ผลของความสัมพันธ์ (ตาราง 4.8) พบว่า การศึกษามีผลต่อระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่างในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งการศึกษาสามารถอธิบายระดับรสนิยมได้ 15.9% (Adj = 0.159 Sig = 0.000 B = 0.403) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.8 แสดงผลของการศึกษากับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
ระดับรสนิยม	การศึกษา	.403[a]	.159	.525	.000[a]

การวิเคราะห์อาชีพกับวิถีชีวิต กิจกรรม พฤติกรรมการอยู่อาศัย และรสนิยม

อาชีพมีผลต่อ วิถีชีวิต กิจกรรมงานอดิเรก และพฤติกรรมการอยู่อาศัย พบว่า อาชีพไม่มีผลกับวิถีชีวิต กิจกรรมและงานอดิเรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบว่าอาชีพมีต่อระดับรสนิยมหรือไม่ (ตาราง 4.9) พบว่า อาชีพมีผลต่อระดับรสนิยม และไปใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศทางเดียวกัน โดยที่อาชีพอธิบายระดับรสนิยมได้ 1% (Adj = 0.010 Sig =0.048[a] B = 0.053) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 แสดงผลของอาชีพกับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
ระดับรสนิยม	อาชีพ	.115[a]	.010	.053	.048[a]

การวิเคราะห์รายได้กับวิถีชีวิต กิจกรรม พฤติกรรมการอยู่อาศัย และรสนิยม

การวิเคราะห์รายได้กับวิถีชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมการอยู่อาศัย พบว่า รายได้มีผลต่อกิจกรรมและงานอดิเรกด้านนันทนาการ คือกิจกรรมท่องเที่ยว/ สะสมของ/ ดนตรี/ ภาพยนตร์ ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับรายได้โดยตรง (r= -.121* Sig= 0.036) และรายได้ไม่มีผลต่อกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้และกิจกรรมงานอดิเรกสำหรับแม่บ้าน เนื่องจากกิจกรรมงานอดิเรกทั้งสองด้านนี้กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์รายได้กับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ (Bivariate Correlations) พบว่า รายได้มีผลต่อระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสาร ในทิศทางเดียวกัน (r = .266** Sig = .000) และรายได้มีผลต่อระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่นเดียวกัน (r = .247** Sig = .000) เมื่อใช้เทคนิค Factor Analysis รวมระดับรสนิยมของทั้งสองแล้วทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ผลของความสัมพันธ์ (ตาราง 4.10) พบว่า รายได้กับระดับรสนิยมสัมพันธ์กันในทางบวก และรายได้สามารถอธิบายระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่างได้ 12.5% โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง (Adj = 0.125 Sig = 0.000 B = 4.381) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์รายได้กับระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
ระดับรสนิยม	รายได้	.358	.125	4.381	.000[a]

4.3 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย กิจกรรมงานอดิเรก วิถีชีวิตและรสนิยม ของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง อันเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยทุกประเภทมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับน้อยแต่มีกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นคอนโดมีระดับความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มประเภทที่อยู่อาศัยกลุ่มอื่น คืออยู่ในระดับความต้องการปานกลาง และกลุ่มประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเม้นต์ ต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ซึ่งประเภทคอนโดและอพาร์ตเม้นต์มีความต้องการอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น คืออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มประเภทที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านแฝด มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออกอยู่ในระดับน้อย ส่วนวัสดุที่ใช้ในการผลิตทุกประเภทที่อยู่อาศัยต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตเครื่องเรือน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แต่ประเภทที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านแฝด มีความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น คือระดับค่อนข้างมาก การใช้เทคโนโลยีในการผลิต ทุกกลุ่มประเภทที่อยู่อาศัยต้องการเทคโนโลยีสูงในการผลิต แต่อยู่ในระดับน้อย มีประเภทที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านเดี่ยวและทาวเฮาส์ที่มีความต้องการอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น คืออยู่ในระดับปานกลาง สีของเครื่องเรือนทุกประเภทที่อยู่อาศัยต้องการสีโทนเย็น แต่มีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

ทำเลที่ตั้งที่อยู่อาศัยไม่มีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง แต่สถานภาพในการอยู่อาศัยมีผลต่อความต้องการเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ และใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิต เท่านั้น ซึ่งอยู่ในระดับความต้องการน้อย และไม่แตกต่างกัน ราคาที่อยู่อาศัยก็เช่นเดียวกัน มีผลต่อความต้องการด้านวัสดุธรรมชาติในการผลิตและใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิต อยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการด้านเครื่องเรือนอันเป็นผลมาจากกิจกรรมงานอดิเรก พบว่า กิจกรรมงานอดิเรกมีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือน โดยที่กิจกรรมระดับ 1 คือกิจกรรมงานอดิเรกด้านนันทนาการ คือ กิจกรรมงานอดิเรกด้านดนตรี ภาพยนตร์ ท่องเที่ยวและสะสมของ มีความต้องเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับปานกลาง กลุ่มกิจกรรมระดับ 3 คือกลุ่มกิจกรรมสำหรับแม่บ้านซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบ้านและเครื่องเรือน เช่นกิจกรรมทำอาหาร ตกแต่งบ้าน แฟชั่น ความงาม เครื่องประดับ ต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกอยู่ในระดับน้อย ส่วนกิจกรรมงานอดิเรกระดับ 2 คือ กิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้ มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่เช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับน้อย และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกนั้น อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต มีกลุ่มกิจกรรมระดับ 3 ให้ความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตสูงกว่ากลุ่มกิจกรรมอื่นๆ คืออยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนกิจกรรมระดับ 2 มีความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง และกิจกรรมระดับ 1 มีความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตและวัสดุสังเคราะห์ในการผลิต อยู่ในระดับเท่ากัน แต่กิจกรรมระดับ 1 นั้นมีความต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มกิจกรรมระดับ 3 ส่วนกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมระดับ 2 นั้น มีความต้องการเทคโนโลยีสูงในการผลิตเช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน ทุกกลุ่มระดับกิจกรรม มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็น ซึ่งมีกลุ่มกิจกรรมระดับ 1 มีความต้องการอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอื่น คืออยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มกิจกรรมระดับ 2 และ 3 นั้น ต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นอยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากระดับรสนิยม ซึ่งแยกระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสาร พบว่า กลุ่มรสนิยมระดับ 4 (บ้านและสวน/ Home Deco/ Room/ Decoration/ GM) มีความต้องการเครื่องเรือนที่ชัดเจนกว่าระดับอื่นๆ เนื่องจากกลุ่มรสนิยมระดับ 4 นั้น เลือกอ่านนิตยสารที่เกี่ยวกับบ้านและเครื่องเรือน ซึ่งเน้นความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตและใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิต อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนกลุ่มรสนิยมระดับอื่นๆ มีความต้องการด้านวัสดุธรรมชาติในการผลิตเช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับน้อย ส่วนความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ทุกระดับรสนิยมมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นรสนิยมระดับ 1 เท่านั้น (นิตยสารคู่สร้างคู่สม ทีวีพูล ภาพยนตร์บันเทิง ที่เป็นนิตยสารเกี่ยวกับดาราและบันเทิงต่างๆ) ที่ต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และเครื่องเรือนรูปแบบดั้งเดิมในระดับเท่ากัน และด้านเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ทุกกลุ่มระดับรสนิยมมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย มีเพียงรสนิยมระดับ 3 (นิตยสารแฟชั่น Lips Elle Cleo) ที่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน กลุ่มรสนิยมระดับ 3 และ 4 มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็น อยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มรสนิยมอื่นๆ คือ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรสนิยมระดับ 1 และ 2 (นิตยสาร ดิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ พลอยแกมเพชร เปรียว รักลูก แม่และเด็ก Front และอื่นๆ) นั้นมีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นเช่นเดียวกันแต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับน้อย

ความต้องการเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มรสนิยม 2 (อ่านหนังสือพิมพ์ ข่าวสด มติชน โพสต์ทูเดย์) กลุ่มรสนิยมระดับ 3 (อ่านหนังสือพิมพ์อื่นๆ) และกลุ่มรสนิยมระดับ 4 (อ่านหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ ฐานธุรกิจ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการ) มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับน้อย แต่รสนิยมระดับ 1 (อ่านหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ คมชัดลึก เดลินิวส์) มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และรูปแบบดั้งเดิมในระดับเท่ากัน ส่วนความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก กลุ่มรสนิยมระดับ 3 มีความต้องการอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มรสนิยมระดับอื่นๆ คืออยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านวัสดุของเครื่องเรือนนั้น กลุ่มรสนิยมระดับ 4 มีความต้องการเครื่องเรือนวัสดุธรรมชาติในการผลิตอยู่ในระดับค่อนข้างมากซึ่งความต้องการสูงกว่ากลุ่มรสนิยมระดับอื่นๆ เช่นเดียวกันกับความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิต กลุ่มรสนิยมระดับ 4 มีความต้องการเทคโนโลยีสูงในการผลิต ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนกลุ่มรสนิยมระดับอื่น ก็มีความต้องการเทคโนโลยีสูงในการผลิตเช่นเดียวกัน แต่อยู่ในระดับปานกลางและในระดับน้อย ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน กลุ่มรสนิยมระดับ 3 และ 4 มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มรสนิยมระดับ 1 และ 2 ก็มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นเช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับน้อย

จะเห็นได้ว่าความต้องการเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จะชัดเจนในด้านความต้องการเครื่องเรือนที่ใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิต และต้องใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิตเช่นเดียวกัน โดยใช้ค่าทางสถิติมาอธิบายผลดังต่อไปนี้

4.3.1 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือนโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม โดยการหาค่าเฉลี่ยของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวบ่งชี้ความต้องการด้านเครื่องเรือนของตลาดเครื่องเรือนในปัจจุบัน โดยที่ใช้รูปแบบภาพประกอบเป็นเครื่องมือหาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเชิงเปรียบเทียบอย่างมีสเกลระดับความนิยมด้านละ 5 ระดับ

ชอบภาพที่ 1 มากกว่า					เท่ากัน	ชอบภาพที่ 2 มากกว่า				
5	4	3	2	1		1	2	3	4	5

ชอบภาพที่ 1 เลือกในช่องตัวเลข 1-5 ด้านซ้ายมือ

ชอบภาพที่ 2 เลือกในช่องตัวเลข 1-5 ด้านขวามือ

ชอบทั้งสองภาพเท่ากัน เลือกในช่องหมายเลข 0

เนื่องจากที่อยู่อาศัยมีหลายประเภทจึงทำให้จำนวนห้องต่างๆ ของที่อยู่อาศัยมีหลากหลาย จึงได้ทำ Case study เพื่อหาตัวแทนของห้องที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เรียงลำดับการเลือกซื้อเครื่องเรือนสำหรับห้องต่างๆ มีห้องนอน ห้องรับแขก ห้องพักผ่อน ห้องอาหาร ห้องครัว ห้องทำงาน และห้องเด็ก พบว่าอันดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อเครื่องเรือนคือ ห้องนอน จึงได้ห้องนอนมาเป็นตัวแทนของห้องต่างๆ ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้เสนอผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการด้านเครื่องเรือน มีประเด็นของรูปแบบเครื่องเรือน (รูปแบบดั้งเดิมและรูปแบบสมัยใหม่/ รูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก) วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน (วัสดุธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์) เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือน (ใช้เทคโนโลยีสูงและใช้เทคโนโลยีต่ำ) สีของเครื่องเรือน (สีโทนร้อนและสีโทนเย็น) โดยใช้เทคนิค Factor Analysis เพื่อหาความสัมพันธ์ของประเด็นด้านความต้องการเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันสูง และใช้ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปรที่ได้หาความสัมพันธ์โดยใช้เทคนิควิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ต่อไป ผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 4.3

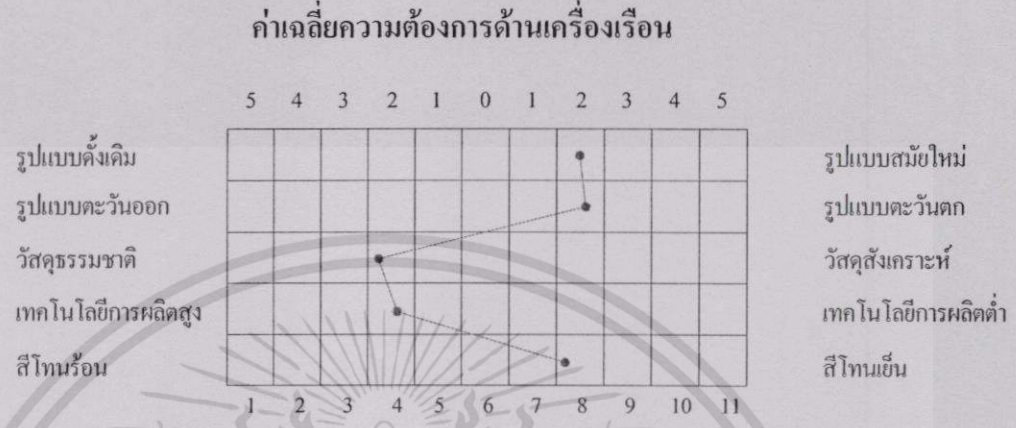

ภาพที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

4.3.2 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัยก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากที่อยู่อาศัยเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ดั้งนั้นที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันความต้องการด้านเครื่องเรือนก็แตกต่างกัน และสามารถวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือนได้จากประเภทที่อยู่อาศัย ความเป็นเจ้าของและระดับราคา

การวิเคราะห์ประเภทที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทที่อยู่อาศัยแบ่งออกเป็น บ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ คอนโด อพาร์ตเม้นต์ และบ้านแฝด เพื่อหาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามประเภทของที่อยู่อาศัย โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) และทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) มีรายละเอียดของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเด็น คือ ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (ตาราง 4.11) โดยที่ประเภทที่อยู่อาศัย สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้ 1% (Adj=.011 Sig=.042[a] B=.084) ในทิศทางเดียวกัน และประเภทที่อยู่อาศัยสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มตัวอย่างได้ 1.4% (Adj=.014 Sig=.023[a] B=.093) ในทิศทางเดียวกัน ผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 4.4

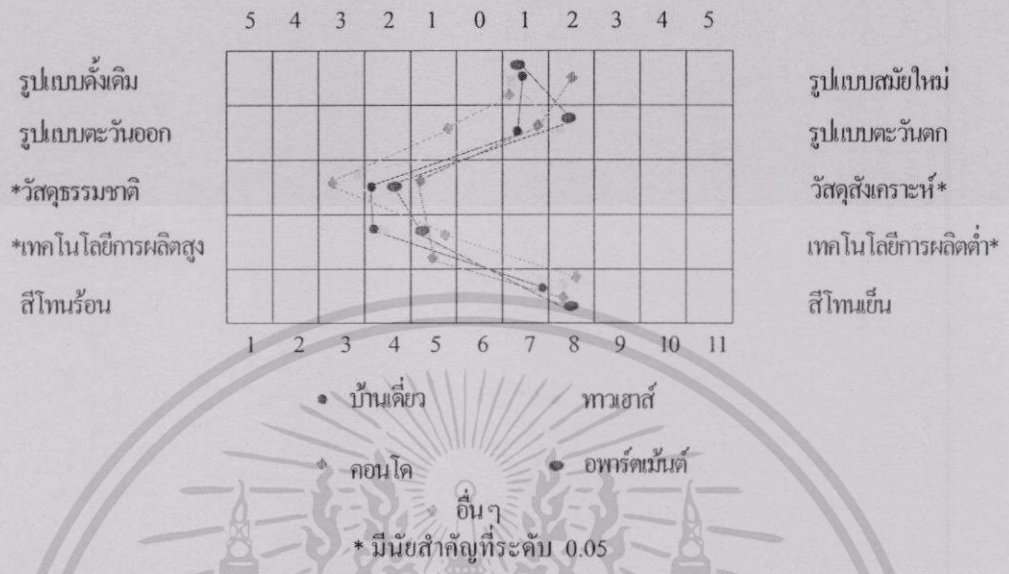

ภาพที่ 4.4 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีประเภทที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ลักษณะที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุของเครื่องเรือน วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ที่อยู่อาศัย	.118[a]	.011	.084	.042[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ที่อยู่อาศัย	.131[a]	.014	.093	.023[a]

การวิเคราะห์ที่ตั้งที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

ทำเลและที่ตั้งที่อยู่อาศัย ไม่มีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทดสอบความสัมพันธ์ของประเด็นทั้ง 5 ประเด็น พบว่า ทำเลและที่ตั้งที่อยู่อาศัยไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์สถานภาพการอยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีสถานภาพความเป็นเจ้าของ ผู้อาศัย และผู้เช่า ได้ทำการทดสอบว่าสถานภาพมีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือน ทั้ง 5 ประเด็น ซึ่งความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน รูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ รูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก และความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน พบว่าสถานภาพไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนในประเด็นที่กล่าวมา แต่สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตได้ 5% (Adj=.050 Sig=.000[a] B=.318) และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้ 3% (Adj=.034 Sig=.001[a] B=.268) ในทิศทางเดียวกัน (ตาราง 4.12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์สถานภาพการอยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุของเครื่องเรือน วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	สถานภาพการอยู่อาศัย	.230[a]	.050	.318	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	สถานภาพการอยู่อาศัย	.193[a]	.034	.268	.001[a]

การวิเคราะห์ราคาที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

ราคาที่อยู่มีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกัน สถานภาพการอยู่อาศัย ซึ่งราคาที่อยู่อาศัยไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน และด้านสีของเครื่องเรือน แต่สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตได้ 2% (Adj=.015 Sig=.018[a] B=-3.451) แต่ในทิศทางตรงกันข้าม และสามารถอธิบายด้านความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้ 5% (Adj=.046 Sig=.000[a] B=-5.577) ในทิศทางตรงกันข้าม (ตาราง 4.13)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ราคาที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุของเครื่องเรือน วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ราคาที่อยู่อาศัย	.137[a]	.015	-.3451	.018[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ราคาที่อยู่อาศัย	.221[a]	.046	-5.577	.000[a]

ความต้องการด้านเครื่องเรือนเกิดจากหลายปัจจัย ประเภทที่อยู่อาศัย จำนวนห้องต่างๆ ของที่อยู่อาศัย ที่ตั้ง สถานภาพการอยู่อาศัยและราคาของที่อยู่อาศัย ก็เป็นอีกปัจจัย และเมื่อนำปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมาหาความสัมพันธ์ของปัจจัย โดยใช้เทคนิค Factor Analysis มาจัดกลุ่ม (มีค่า KMO= 0.600 Sig = .000) แสดงว่าปัจจัยของลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง สามารถอธิบายความต้องการของเครื่องเรือนได้ โดยทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) (รายละเอียดดังภาพที่ 4.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

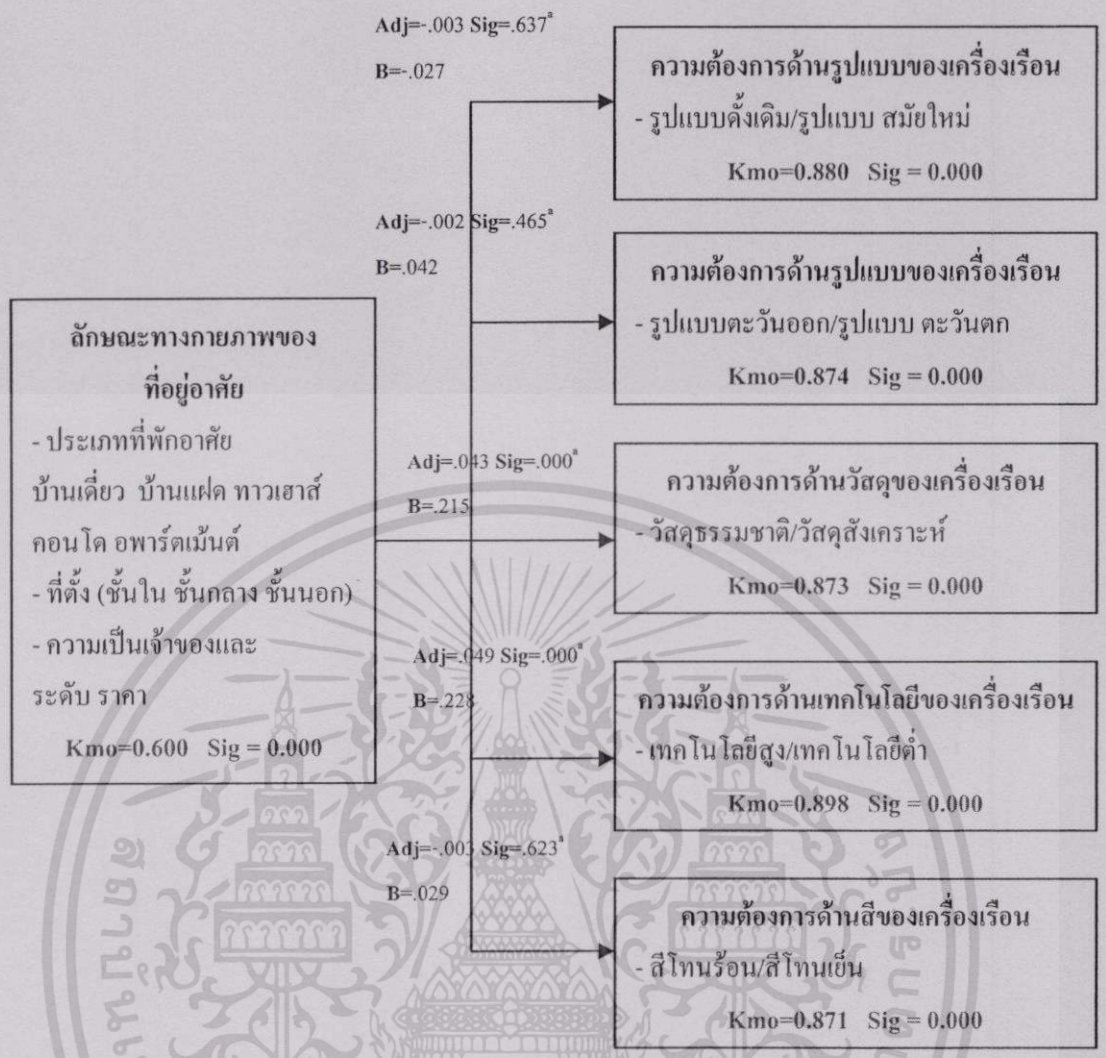

ภาพที่ 4.5 ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน

4.3.3 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากกิจกรรมงานอดิเรก วิถีชีวิต และรสนิยม

กิจกรรมและงานอดิเรก วิถีชีวิตและรสนิยมของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนซึ่งกิจกรรมงานอดิเรก วิถีชีวิต รสนิยมที่แตกต่างกัน ความต้องการด้านเครื่องเรือนย่อมต่างกัน โดยที่กิจกรรมและงานอดิเรก วิถีชีวิตและรสนิยมได้จัดระดับของกิจกรรมและงานอดิเรก และจัดระดับรสนิยมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกิจกรรมและงานอดิเรก รสนิยมของกลุ่มตัวอย่างสามารถบ่งชี้ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ระดับกิจกรรมงานอดิเรก วิถีชีวิตกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรมและงานอดิเรกของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มกิจกรรมและงานอดิเรกระดับ 1 เป็นกิจกรรมและงานอดิเรกด้านนันทนาการ (ท่องเที่ยว/ สะสมของ/ ดนตรี/ ภาพยนตร์) กลุ่มกิจกรรมและงานอดิเรกระดับ 2 เป็นกิจกรรมและงานอดิเรกด้านเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ (สุขภาพ/ เล่นกีฬา/ อ่านหนังสือ/ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี) กลุ่มกิจกรรมและงานอดิเรกระดับ 3 เป็นกิจกรรมและงานอดิเรกสำหรับแม่บ้าน (ความงาม/ เครื่องประดับ/ แฟชั่น/ ทำอาหาร/ ตกแต่งบ้าน) เพื่อหาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามกลุ่มระดับกิจกรรมและงานอดิเรก โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) และทดสอบความสัมพันธ์ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) มีรายละเอียดของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเด็น คือ ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (ตาราง 4.14) โดยที่ระดับกิจกรรมงานอดิเรกสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตเครื่องเรือนสูง มากกว่าเทคโนโลยีในการผลิตต่ำได้ 1% (Adj=.009 Sig=.050[a] B=-.267) แต่ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งสามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนได้เพียงประเด็นเดียว ผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีกิจกรรมและงานอดิเรกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ระดับกิจกรรมกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ระดับกิจกรรม	.113[a]	.009	-.267	.050[a]

การวิเคราะห์ระดับรสนิยมกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

รสนิยมมีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ศึกษารสนิยมของกลุ่มตัวอย่างจากการอ่านนิตยสารและจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งเป็นระดับรสนิยมได้ 4 ระดับ รสนิยมจากการอ่านนิตยสาร โดยแบ่งระดับของรสนิยมจากการใช้เทคนิค Factor Analysis ได้แบ่งนิตยสารออกเป็น 4 ระดับ ระดับสูง(ระดับ 4) ระดับค่อนข้างสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ระดับ 3) ระดับปานกลาง(ระดับ 2) ระดับต่ำ(ระดับ 1) สามารถแบ่งกลุ่มนิตยสารได้ดังนี้ ระดับรสนิยมสูง (บ้านและสวน/ Home Deco/ Room/ Decoration/ GM) ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (Lips/ Elle/ Cleo) ระดับรสนิยมปานกลาง (ดิฉัน/ แพรว/ พลอยแกมเพชร/ เปรียว/ แพรวสุดสัปดาห์/ รักลูก/ แม่และเด็ก/ Front) และระดับรสนิยมต่ำ (คู่สร้างคู่สม/ ทีวีพลู/ ภาพยนตร์บันเทิง) และการแบ่งระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์ แบ่งได้ดังนี้ ระดับรสนิยมสูง(ระดับ 4) ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง(ระดับ 3) ระดับรสนิยมปานกลาง(ระดับ 2) ระดับรสนิยมต่ำ(ระดับ 1) สามารถแบ่งกลุ่มหนังสือพิมพ์ได้ดังนี้ ระดับรสนิยมสูง (เดอะเนชั่น/ บางกอกโพสต์/ ฐานธุรกิจ/ กรุงเทพธุรกิจ/ ผู้จัดการ) ระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (หนังสือพิมพ์อื่นๆ ระดับรสนิยมปานกลาง (ข่าวสด/ มติชน/ โพสต์ทูเดย์) ระดับรสนิยมต่ำ (ไทยรัฐ/ คมชัดลึก/ เดลินิวส์)

การวิเคราะห์ระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารกับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อทดสอบระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) เพื่อหาความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ทดสอบตามประเด็นของความต้องการด้านเครื่องเรือนทั้ง 5 ประเด็น ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (ตาราง 4.15) ซึ่งระดับรสนิยมสามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกได้ 1% (Adj=.011 Sig=.038[a] B=.133) ในทิศทางเดียวกัน ระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารยังสามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตได้ 10% (Adj=.099 Sig=.000[a] B=-.355) ในทิศทางตรงกันข้าม และระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตเครื่องเรือนได้ 8% (Adj=.076 Sig=.000[a] B=-.313) ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารสามารถอธิบายความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนได้ 1% (Adj=.011 Sig=.036[a] B=.135) ในทิศทางเดียวกัน ผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 4.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

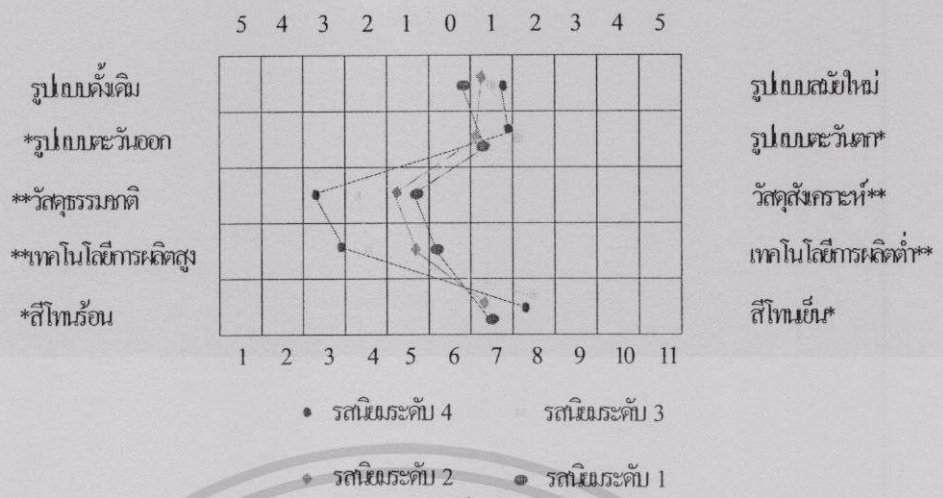

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 4.7 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรสนิยม(การอ่านนิตยสาร) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยม (จากการอ่านนิตยสาร) กับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุในการผลิต วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ระดับรสนิยม	.319[a]	.099	-.355	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ระดับรสนิยม	.281[a]	.076	-.313	.000[a]
โทนสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น	ระดับรสนิยม	.121[a]	.011	.135	.036[a]

การวิเคราะห์ระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์กับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อทดสอบระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์กับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) เพื่อหาความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) ทดสอบตามประเด็นของความต้องการด้านเครื่องเรือนทั้ง 5 ประเด็น ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (ตาราง 4.16) ซึ่งระดับรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนได้ 4% (Adj=.041 Sig=.000[a] B=-.189) ในทิศทางตรงกันข้าม โดยที่ระดับรสนิยมในการอ่านหนังสือพิมพ์สามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเรือนได้ 2% (Adj=.020 Sig=.014[a] B=-.128) ในทิศทางตรงกันข้าม ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในภาพที่ 4.8

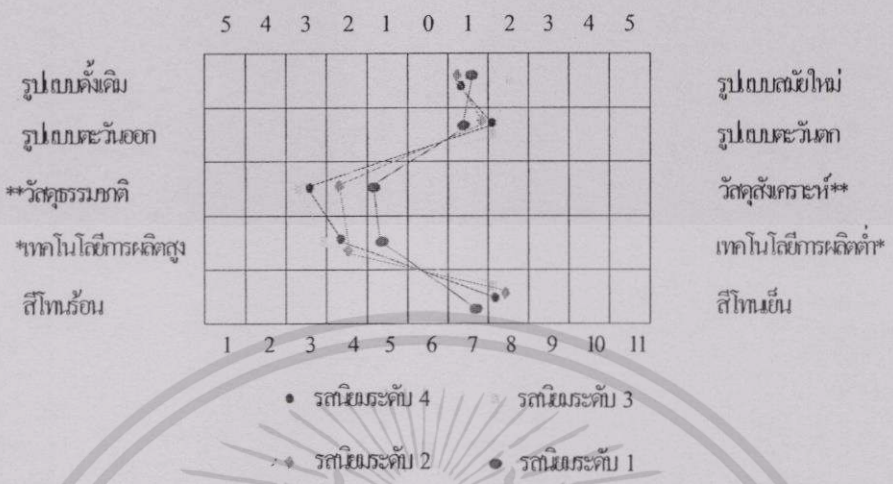

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 4.8 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรสนิยม (การอ่านหนังสือพิมพ์)แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยม (จากการอ่านหนังสือพิมพ์) กับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุในการผลิต วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ระดับรสนิยม	.210[a]	.041	-.189	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ระดับรสนิยม	.142[a]	.017	-.128	.014[a]

จากระดับรสนิยมข้างต้นสามารถหาความสัมพันธ์ของระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารและจากการอ่านหนังสือพิมพ์ได้โดยใช้เทคนิค Factor Analysis พบว่าระดับรสนิยมมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง (KMO = 0.500 Sig = 0.000) ซึ่งสามารถรวมเป็นตัวแปรเดียวได้ และใช้ตัวแปรที่ได้ไปหาความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) พบว่าระดับรสนิยมไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ได้ แต่ระดับรสนิยมสามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตกได้ 1% (Adj=.013 Sig=.025[a] B=.129) ในทิศทางเดียวกัน และระดับรสนิยมยังสามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนได้ 10% (Adj=.092 Sig=.000[a] B=-.308) ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับรสนิยมยังสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนได้ 6%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Adj=.061 Sig=.000[a] B=-.246) ในทิศทางตรงกันข้าม และระดับรสนิยมไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านโทนสีของเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้ (ตาราง 4.17)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ระดับรสนิยมกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
รูปแบบเครื่องเรือน รูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก	ระดับรสนิยม	.129[a]	.013	.129	.025[a]
วัสดุในการผลิต วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ระดับรสนิยม	.308[a]	.092	-.308	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ระดับรสนิยม	.246[a]	.057	-.246	.000[a]

4.4 สรุปการวิเคราะห์รูปแบบของเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างของระดับการศึกษา ใช้ประเด็นความต้องการด้านรูปแบบ รูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ รูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก วัสดุที่ใช้ในการผลิต วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ สีของเครื่องเรือน สีโทนเย็น/สีโทนร้อน พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับความชอบที่มากกว่ากลุ่มการศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับความชอบที่สูงกว่าเหมือนกัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตมีความต้องการวัสดุธรรมชาติในระดับสูงกว่ากลุ่มการศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และด้านเทคโนโลยีก็เช่นเดียวกันก็ต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนสีของเครื่องเรือนมีความต้องการสีโทนเย็นในระดับสูงกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอื่นๆ เช่นเดียวกัน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก กลุ่มระดับปริญญาตรีมีความต้องการด้านเครื่องเรือนในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มระดับปริญญาโท แต่มีความระดับความชอบอยู่ในระดับที่น้อยกว่าระดับปริญญาโทและกลุ่มการศึกษามัธยมปลายและอนุปริญญา มีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกัน เช่นกัน แตกต่างกันที่ระดับการศึกษามัธยมปลายมีความต้องการด้านเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และรูปแบบดั้งเดิม ในระดับเท่ากัน เนื่องจากการศึกษาเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจ ความรู้ ความเข้าใจต่างๆ ซึ่งเป็นผลให้ความต้องการด้านเครื่องเรือนแตกต่างกัน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง โดยที่มีความแตกต่างของอาชีพ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับสูงกว่าอาชีพอื่นๆ คืออยู่ในระดับน้อย แต่กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รับราชการ และกลุ่มอาชีพอื่นๆ มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และรูปแบบดั้งเดิมในระดับเท่ากัน และทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก อยู่ในระดับน้อย แต่มีกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกและรูปแบบตะวันออกในระดับเท่ากัน โดยที่ทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการด้านวัสดุธรรมชาติในการผลิต ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับความต้องการค่อนข้างมากซึ่งสูงกว่ากลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่อาชีพรับราชการมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด และกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพรับราชการ มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพอื่นๆ มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นเช่นเดียวกันแต่มีระดับความต้องการน้อย

กลุ่มรายได้สูง : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก วัสดุธรรมชาติในการผลิต ใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิต และสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น แต่อยู่ในระดับน้อย

กลุ่มรายได้ปานกลาง : มีความต้องการด้านเครื่องเรือนในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มรายได้สูง แต่กลุ่มรายได้ปานกลางมีความแตกต่างด้านวัสดุและเทคโนโลยีในการผลิต ซึ่งระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนขนาดครัวเรือนและสถานภาพการอยู่อาศัยไม่มีผลต่อความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

4.4.1 การวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากลักษณะเศรษฐกิจสังคม

ลักษณะเศรษฐกิจสังคมเป็นปัจจัยหลักของการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องเรือน สามารถวิเคราะห์ความต้องการด้านเครื่องเรือนได้จากลักษณะบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และอาจมีความแตกต่างกันเนื่องจากพื้นฐานแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน บางคนได้รับโอกาสในการรับรู้และโอกาสในการตัดสินใจต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำการเปรียบเทียบความต้องการด้านเครื่องเรือน ในแต่ละปัจจัยบุคคล คือ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เพื่อให้เห็นถึงความชัดเจนด้านความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ระดับการศึกษาและความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากระดับการศึกษาสามารถบอกพื้นฐานด้านความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของแต่ละบุคคล ระดับการศึกษายังสามารถบ่งบอกสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการศึกษาที่สูงก็มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า และมีรายได้ที่ดีกว่า จากการศึกษาความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อระดับการศึกษาที่ต่างกัน คือ มัธยมปลาย อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) และทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) มีรายละเอียดของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเด็น คือ ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (ตารางที่ 4.18)

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน กลุ่มการศึกษามัธยมปลายมีความต้องการด้านรูปแบบต่างจากกลุ่มระดับการศึกษาอื่น คือ ต้องการรูปแบบของเครื่องเรือนเท่ากัน แต่กลุ่มอื่นต้องการรูปแบบสมัยใหม่มากกว่าดั้งเดิม (Adj=.013 Sig=.027[a] B=.167) โดยที่ระดับการศึกษาสามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบของกลุ่มตัวอย่างได้ 1.3%

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญามีความต้องการด้านรูปแบบตะวันออกและตะวันตกเท่ากัน กลุ่มมัธยมปลายและปริญญาตรีมีความต้องการด้านรูปแบบตะวันตกมากกว่าตะวันออกในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มระดับปริญญาโทต้องการด้านรูปแบบตะวันตกมากกว่าตะวันออกอย่างชัดเจน (Adj=.022 Sig=.006[a] B=.208) โดยระดับการศึกษาสามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบของกลุ่มตัวอย่างได้ 2.2%

ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต กลุ่มมัธยมปลายและอนุปริญญา ต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติมากกว่าวัสดุสังเคราะห์เล็กน้อย กลุ่มปริญญาตรีและปริญญาโทต้องการวัสดุธรรมชาติมากกว่าวัสดุสังเคราะห์ค่อนข้างมาก ระดับการศึกษาสูงขึ้นความต้องการด้านวัสดุธรรมชาติในการผลิตเครื่องเรือนก็สูงตาม (Adj=.062 Sig=.000[a] B=-.334) โดยระดับการศึกษาสามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุของกลุ่มเครื่องเรือนได้ 6.2%

ความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิต กลุ่มมัธยมปลายและอนุปริญญาต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูงและต่ำเท่ากัน ส่วนกลุ่มปริญญาตรีต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูงมากกว่าเทคโนโลยีในการผลิตต่ำ และกลุ่มปริญญาโท ต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูงมากกว่ากลุ่มปริญญาตรี เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตก็มีระดับสูงตาม (Adj=.102 Sig=.000[a] B=-.422) โดยระดับการศึกษาสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีของกลุ่มตัวอย่างได้ 10.2%

ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน ทุกกลุ่มระดับการศึกษาต้องการสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นเหมือนกัน แต่ระดับความต้องการของกลุ่มระดับปริญญาตรีและปริญญาโทสูงกว่ากลุ่มมัธยมปลายและอนุปริญญา (Adj=.010 Sig=.043[a] B=.152) โดยระดับการศึกษาสามารถอธิบายความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนได้ 1.0% ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในภาพที่ 4.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

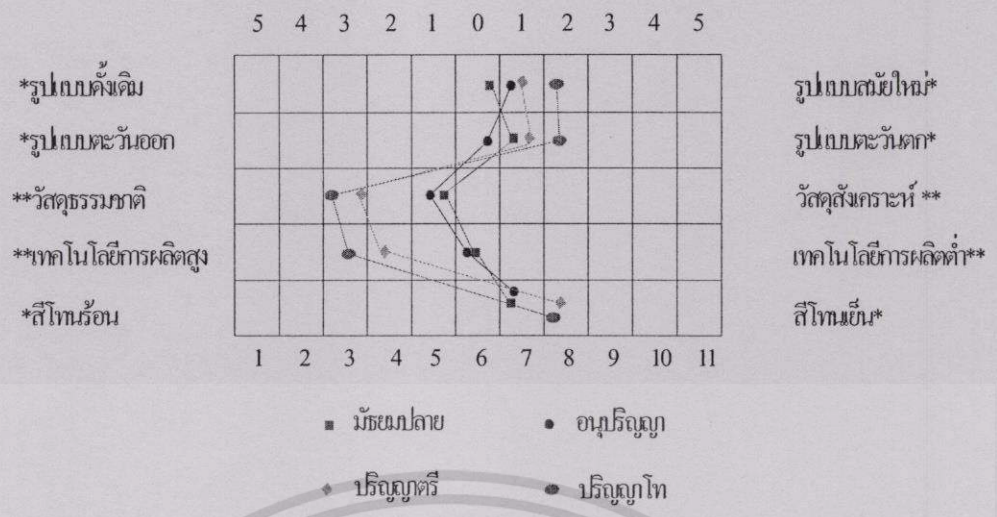

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 4.9 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r^2	B (Beta)	P (Sig.)
รูปแบบเครื่องเรือน ดั้งเดิม/สมัยใหม่	ระดับการศึกษา	.128[a]	.013	.167	.027[a]
รูปแบบเครื่องเรือน ตะวันออก/ตะวันตก	ระดับการศึกษา	.160[a]	.022	.208	.006[a]
วัสดุของเครื่องเรือน วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	ระดับการศึกษา	.256[a]	.062	-.334	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	ระดับการศึกษา	.324[a]	.102	-.422	.000[a]
โทนสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น	ระดับการศึกษา	.117[a]	.010	.152	.043[a]

การวิเคราะห์อาชีพและความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพในปัจจุบันสำคัญมากเพราะสามารถบอกถึงความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ อาชีพยังก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งบอกถึงลักษณะเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนที่มีอาชีพต่างกัน คือ รับราชการ พนักงานบริษัท เจ้าของธุรกิจ และอื่นๆ โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) และทดสอบความสัมพันธ์ ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) มีรายละเอียดของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเด็น คือ ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น

(ตาราง 4.19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความต้องการด้านรูปแบบสมัยใหม่มากกว่ารูปแบบดั้งเดิม ส่วนกลุ่มอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท และอื่นๆ มีความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือนระหว่างรูปแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ในระดับเท่ากัน โดยอาชีพไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน ทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการรูปแบบตะวันตกมากกว่ารูปแบบตะวันออก แต่มีกลุ่มอาชีพอื่นๆ ต้องการรูปแบบตะวันออกและตะวันตกเท่ากัน แต่อาชีพไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านรูปแบบของกลุ่มตัวอย่างได้

ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต ทุกกลุ่มอาชีพต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตเครื่องเรือนมากกว่าวัสดุสังเคราะห์ แต่มีกลุ่มอาชีพอื่นๆ ต้องการวัสดุธรรมชาติในระดับสูงกว่า แต่อาชีพไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างได้

ความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ทุกกลุ่มอาชีพต้องการเทคโนโลยีในสูงการผลิตเครื่องเรือนมากกว่าเทคโนโลยีต่ำในการผลิตเครื่องเรือน กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ มีความต้องการในระดับสูงกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัท (Adj=.015 Sig=.021[a] B=-.061) โดยอาชีพสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้ 1.5% ในทิศทางตรงกันข้าม

ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน ทุกกลุ่มอาชีพต้องการสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นมากกว่าสีโทนร้อน และกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทมีความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนที่เป็นสีโทนเย็นมากกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่อาชีพไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านสีของกลุ่มตัวอย่างได้ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในภาพที่ 4.10

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 4.10 ความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์อาชีพกับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	อาชีพ	.135[a]	.015	-.061	.021[a]

การวิเคราะห์รายได้กับความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง

การบริโภคของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ซึ่งรายได้เป็นปัจจัยหลักของลักษณะเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่าง บุคคลที่มีรายได้สูงก็มีโอกาสเลือกสินค้าที่มีคุณภาพสูงตาม จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือน ของกลุ่มตัวอย่าง 300 คน เลือกเฉพาะผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 200,000 บาท มีจำนวน 269 คน และใช้เทคนิค (Factor Analysis) จัดกลุ่มของความต้องการเครื่องเรือน แล้วหาความสัมพันธ์ในรูปแบบตัวแปรเชิงเส้น (Linear Regression) โดยที่ตัวแปรต้นจะสามารถอธิบายตัวแปรตามได้หรือไม่ มีรายละเอียดของความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเด็น คือ ด้านรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ (มีค่า KMO=.880 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และค่า Sig ของการทดสอบ Bartlett = .000) ด้านรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก (มีค่า KMO=.874 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และค่า Sig ของการทดสอบ Bartlett = .000) ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ (มีค่า KMO=.873 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และค่า Sig ของการทดสอบ Bartlett = .000) ด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูง/เทคโนโลยีในการผลิตต่ำ (มีค่า KMO=.898 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และค่า Sig ของการทดสอบ Bartlett = .000) ด้านสีของเครื่องเรือน สีโทนร้อน/สีโทนเย็น (มีค่า KMO=.871 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และค่า Sig ของการทดสอบ Bartlett = .000) (ตาราง 4.20)

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน กลุ่มตัวอย่างรายได้สูง และกลุ่มรายได้ปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเครื่องเรือนด้านรูปแบบสมัยใหม่มากกว่ารูปแบบดั้งเดิม ซึ่งรายได้ไม่สามารถอธิบายความต้องการเครื่องเรือนด้านรูปแบบได้

ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน กลุ่มตัวอย่างรายได้สูง และกลุ่มรายได้ปานกลาง มีความต้องการเครื่องเรือนด้านรูปแบบตะวันตกมากกว่าตะวันออก ซึ่งรายได้ไม่สามารถอธิบายความต้องการเครื่องเรือนด้านรูปแบบได้

ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต กลุ่มตัวอย่างรายได้สูงไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือนได้ และกลุ่มรายได้ปานกลาง (Adj=.083 Sig= .000[a] B=-1.067) สามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนได้ 8% ในทิศทางตรงกันข้าม โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเครื่องเรือนด้านวัสดุธรรมชาติมากกว่าวัสดุสังเคราะห์

ความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตเครื่องเรือน ซึ่งกลุ่มรายได้สูงไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตผลิตเครื่องเรือนได้ แต่กลุ่มรายได้ปานกลาง (Adj=.051

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sig = .001[a] B=-8.249) สามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตเครื่องเรือนได้ 5% ในทิศทางตรงกันข้าม โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเครื่องเรือนด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูงมากกว่าเทคโนโลยีในการผลิตต่ำ

ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน กลุ่มตัวอย่างรายได้สูง และกลุ่มรายได้ปานกลาง ไม่สามารถอธิบายความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนได้ โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็นมากกว่าสีโทนร้อน

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์รายได้กับความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	r.	r 2	B (Beta)	P (Sig.)
วัสดุของเครื่องเรือน วัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์	รายได้	.296[a]	.083	-1.067	.000[a]
เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ	รายได้	.236[a]	.051	-8.249	.001[a]

จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านวัสดุและเทคโนโลยีในการผลิต ทุกๆ ความสัมพันธ์ ดังนั้น วัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องเรือนและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตของเครื่องเรือน มีความสำคัญกับแนวทางในการออกแบบเครื่องเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนะแนวทางในการออกแบบเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายในการซื้อ การศึกษาได้แบ่งวัตถุประสงค์ออกเป็น 4 ข้อ ได้แก่ 1) ศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคในตลาดเครื่องเรือนสำเร็จรูป 2) ศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค 3) ศึกษาถึงความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากสภาพทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยม และวิถีชีวิต 4) เสนอแนะลักษณะรูปแบบเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจของสังคมของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคคลที่มาเลือกซื้อเครื่องเรือนที่ห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ ในบริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 300 คน จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 สามารถนำมาซึ่งแนวทางในการออกแบบเครื่องเรือน ให้ตรงกับความต้องการของตลาด

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้พบว่าคนส่วนใหญ่ที่มาซื้อเครื่องเรือน เป็นกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่และปริญญาโทรองลงมา มีรายได้ครัวเรือน 20,000-200,000 บาท/เดือน ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ครัวเรือนค่อนข้างสูง อายุระหว่าง 20-55 ปี จะเห็นได้ว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีการศึกษาดี มีรายได้และความมั่นคงในอาชีพ ซึ่งกลุ่มคนดังกล่าวจะมีกำลังในการซื้อมากกว่ากลุ่มคนอื่นๆ และกลุ่มเป้าหมายยังมีลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮาส์ คอนโด ตามลำดับ มีสถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งหมายถึงความสามารถในการตัดสินใจซื้อ และราคาที่อยู่อาศัยเฉลี่ย 3,788,400 บาท ถือว่าเป็นที่อยู่อาศัยราคาสูง กลุ่มเป้าหมายมีกิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้ (สุขภาพ,อ่านหนังสือ,เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์) และมีระดับรสนิยมค่อนข้างสูง (บ้านและสวน,Home & Deco,Decoration,Room,GM/หนังสือพิมพ์ข่าวสด,มติชน,โพสต์ทูเดย์) ซึ่งบ่งบอกสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1 ความแตกต่างของระดับการศึกษากับความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างของระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีและกลุ่มการศึกษาปริญญาโท มีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียว และกลุ่มการศึกษามัธยมปลายและอนุปริญญา มีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกัน เช่นกัน เนื่องจากการศึกษาเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจ ความรู้ ความเข้าใจต่างๆ ซึ่งเป็นผลให้ความต้องการด้านเครื่องเรือนแตกต่างกัน ดังนี้

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาโท : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับความชอบที่มากกว่ากลุ่มการศึกษาอื่นๆ และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับความชอบที่สูงกว่าเหมือนกัน ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตมีความต้องการวัสดุธรรมชาติในระดับสูงมากและด้านเทคโนโลยีก็เช่นเดียวกันก็ต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง ส่วนสีของเครื่องเรือนมีความต้องการสีโทนเย็นในระดับสูงเช่นเดียวกัน

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก วัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ เทคโนโลยีในการผลิตสูง สีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น แต่ระดับความชอบกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีมีระดับน้อยกว่ากลุ่มการศึกษาระดับปริญญาโท

กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับน้อย และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตกในระดับเท่ากัน วัสดุที่ใช้ในการผลิตต้องการวัสดุธรรมชาติ เทคโนโลยีในการผลิตสูง ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน และโทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น ในระดับน้อย

กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมปลาย : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบดั้งเดิมกับรูปแบบสมัยใหม่ในระดับเท่ากัน และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับน้อย วัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ เทคโนโลยีในการผลิตสูง และโทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น แต่อยู่ในระดับน้อยกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอื่นๆ

5.1.2 ความแตกต่างของอาชีพกับความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างของอาชีพ พบว่า ทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ ซึ่งกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความต้องการด้านเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่มากกว่าเครื่องเรือนรูปแบบดั้งเดิม และยกเว้นความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก ซึ่งกลุ่มอาชีพอื่นๆ มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออกและตะวันตกในระดับเท่ากัน โดยที่กลุ่มอาชีพ รับราชการ พนักงานบริษัทเอกชนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจส่วน ต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก แต่อยู่ในระดับน้อย โดยที่อาชีพสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ผลิตเครื่องเรือนได้ประเด็นเดียว

5.1.3 ความแตกต่างของลักษณะที่อยู่อาศัยกับความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ลักษณะทางกายภาพที่อยู่อาศัยต่างกัน พบว่า ทุกกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยทุกประเภท มีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นด้านรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยเป็นอื่นๆ มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออกมากกว่าเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก และลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยสามารถอธิบายความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้ ดังนี้

กลุ่มบ้านเดี่ยว : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ในระดับน้อย โดยที่ใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิต และใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง ในระดับค่อนข้างมาก สีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

กลุ่มทาวเฮาส์ : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ในระดับน้อย และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับที่สูงกว่าบ้านเดี่ยว ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตสูง ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยที่สีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น

กลุ่มคอนโด : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับที่สูงกว่าทุกกลุ่มประเภทที่อยู่อาศัย ความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับน้อย และความต้องการด้านเครื่องเรือนที่ใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิตซึ่งอยู่ในระดับที่น้อยกว่ากลุ่มประเภทที่อยู่อาศัยอื่นๆ ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงแต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นในระดับเท่ากันทุกประเภทที่อยู่อาศัย

กลุ่มอพาร์ตเม้นต์ : มีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มคอนโด แต่มีความแตกต่างกันที่ระดับความต้องการเท่านั้น

กลุ่มอื่นๆ : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับน้อย และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันออกในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนวัสดุที่ใช้ในการผลิตต้องการวัสดุธรรมชาติในระดับที่ค่อนข้างสูง เทคโนโลยีในการผลิตสูงแต่อยู่ในระดับน้อย และสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นเช่นเดียวกับกับประเภทที่อยู่อาศัยทุกกลุ่ม

5.1.4 ความแตกต่างของระดับกิจกรรมงานอดิเรกกับความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับกิจกรรมที่ต่างกัน และจากการแบ่งระดับกิจกรรมเป็น 3 ระดับกิจกรรม พบว่ากลุ่มกิจกรรมระดับ 1 มีความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านเครื่องเรือนแตกต่างจากกลุ่มกิจกรรมระดับอื่นๆ โดยที่ระดับกิจกรรมงานอดิเรกสามารถอธิบายความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตได้ประเด็นเดียว ดังนี้

กิจกรรมระดับ 1 (กิจกรรมงานอดิเรกด้านนันทนาการ) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ในระดับค่อนข้างสูง และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับปานกลาง ส่วนวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์มีความต้องการอยู่ในระดับเท่ากัน และใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง สีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นเช่นเดียวกับกับกิจกรรมงานอดิเรกระดับอื่นๆ แต่อยู่ในระดับที่สูง

กิจกรรมระดับ 2 (กิจกรรมงานอดิเรกด้านเสริมความรู้) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ส่วนความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ และเทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน สีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น เช่นเดียวกันกับกิจกรรมระดับอื่นๆ

กิจกรรมระดับ 3 (กิจกรรมงานอดิเรกสำหรับแม่บ้าน) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ในระดับน้อย และมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ ในระดับค่อนข้างสูง และใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกันกับวัสดุที่ใช้ในการผลิต ส่วนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นในระดับปานกลาง

5.1.5 ความแตกต่างของระดับรสนิยมกับความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรสนิยมต่างกัน ซึ่งรวมระดับรสนิยมจากการอ่านนิตยสารและรสนิยมจากการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นตัวแปรเดียว พบว่า กลุ่มระดับรสนิยมทุกกลุ่มมีความต้องการด้านเครื่องเรือนไปในทิศทางเดียวกัน จะแตกต่างกันบ้างที่ระดับความต้องการ ซึ่งระดับรสนิยมสามารถอธิบายความต้องด้านรูปแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต และด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้ ดังนี้

รสนิยมระดับ 4 (รสนิยมสูง) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ในระดับน้อย และต้องการเครื่องเรือนตะวันตกในระดับปานกลาง ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติในระดับมาก ความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิตสูงในระดับมากเช่นเดียวกัน และความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็นในระดับมาก

รสนิยมระดับ 3 (รสนิยมค่อนข้างสูง) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ในระดับน้อย และความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ความต้องการวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นวัสดุธรรมชาติ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ความต้องการด้านเทคโนโลยีในการผลิต ต้องการใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง และความต้องการด้านสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รสนิยมระดับ 2 (รสนิยมปานกลาง) : มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิต ความต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง และโทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น ซึ่งความต้องการทั้งหมดอยู่ในระดับที่น้อย

รสนิยมระดับ 1 (รสนิยมต่ำ) : มีความต้องการด้านเครื่องเรือนในทิศทางเดียวกันกับรสนิยมระดับ 2 โดยที่มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ความต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิต ความต้องการเทคโนโลยีในการผลิตสูง และโทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น ซึ่งความต้องการทั้งหมดอยู่ในระดับที่น้อย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การออกแบบเครื่องเรือนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดนั้น เป็นหลักสำคัญของการนักออกแบบและผู้ประกอบการด้านเครื่องเรือน ซึ่งเป็นตัวกำหนดยอดของการขายได้เป็นอย่างดี ลักษณะทางสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมายเป็นตัวกำหนดความต้องการเครื่องเรือน โดยที่ผู้ที่มีศักยภาพทางการซื้อและการตัดสินใจนั้นมีความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องเรือนที่เป็นเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่และเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก อาจเนื่องมากจากเครื่องเรือนในปัจจุบันได้เน้นด้านรูปแบบมากขึ้นและลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นรูปแบบสมัยใหม่ รูปแบบตะวันตก เกือบทุกโครงการและกลุ่มเป้าหมายมีความต้องการด้านเครื่องเรือนที่ใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิตเนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตได้หันมาใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิตเครื่องเรือนมากขึ้น และนำเทคโนโลยีเครื่องจักรมาช่วยในการผลิตเพื่อให้ได้จำนวนของเครื่องเรือนมากในระบบอุตสาหกรรมเป็นผลให้ราคาของเครื่องเรือนไม่สูงจนเกินไปส่วนสีของเครื่องเรือนที่เป็นปัจจัยในการตัดสินใจซื้ออีกปัจจัยคือเครื่องเรือนที่มีสีโทนเย็น เนื่องจากรูปแบบของเครื่องเรือนที่เป็นรูปแบบสมัยใหม่ซึ่งสีที่ใช้ในเครื่องเรือนนั้นต้องเป็นสีที่มีเนื้อสีที่สดใสขึ้นเหมาะกับเครื่องเรือนในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้มีแนวทางในการออกแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดและเป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

5.3 ความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อความต้องการด้านเครื่องเรือน

จากการศึกษาภาพรวมของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีความคาดหวังในด้านความต้องการเครื่องเรือน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่มากกว่าเครื่องเรือนรูปแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปตามกระแสความนิยมตามยุคสมัยในปัจจุบันและต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตกมากกว่ารูปแบบตะวันออก เนื่องจากเป็นผลมาจากลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนใหญ่เป็นลักษณะบ้านในรูปแบบตะวันตก จากการที่โครงการบ้านจัดสรรต่างๆ นิยมนำเอารูปแบบบ้านตะวันตกมาใช้กันมากขึ้น ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตกลุ่มเป้าหมายต้องการวัสดุธรรมชาติในการผลิตเครื่องเรือน ซึ่งเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติจะให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวากับผู้อยู่อาศัย และกลุ่มเป้าหมายต้องการเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตสูง ซึ่งสามารถบอกถึงระยะเวลาการใช้งานของเครื่องเรือนได้ ส่วนสีของเครื่องเรือนกลุ่มเป้าหมายต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็น ให้ความสบายต่อผู้ใช้และผู้อาศัยได้

5.3.1 แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยรวม

- ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน ระหว่างรูปแบบดั้งเดิม/รูปแบบสมัยใหม่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ แต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ ด้านการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ (ภาพที่ 5.1)

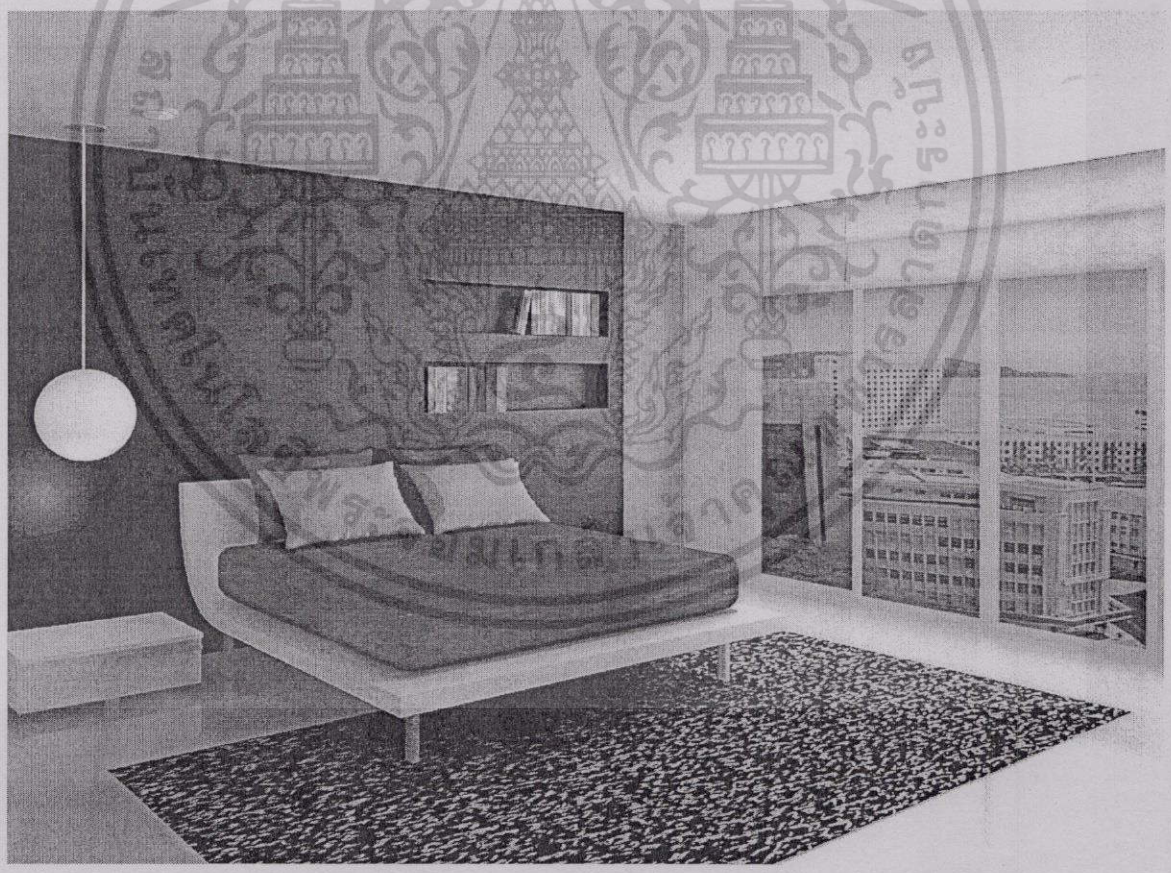

ภาพที่ 5.1 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความต้องการด้านรูปแบบของเครื่องเรือน ระหว่างรูปแบบตะวันออก/รูปแบบตะวันตก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก แต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ ด้านการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก (ภาพที่ 5.2)

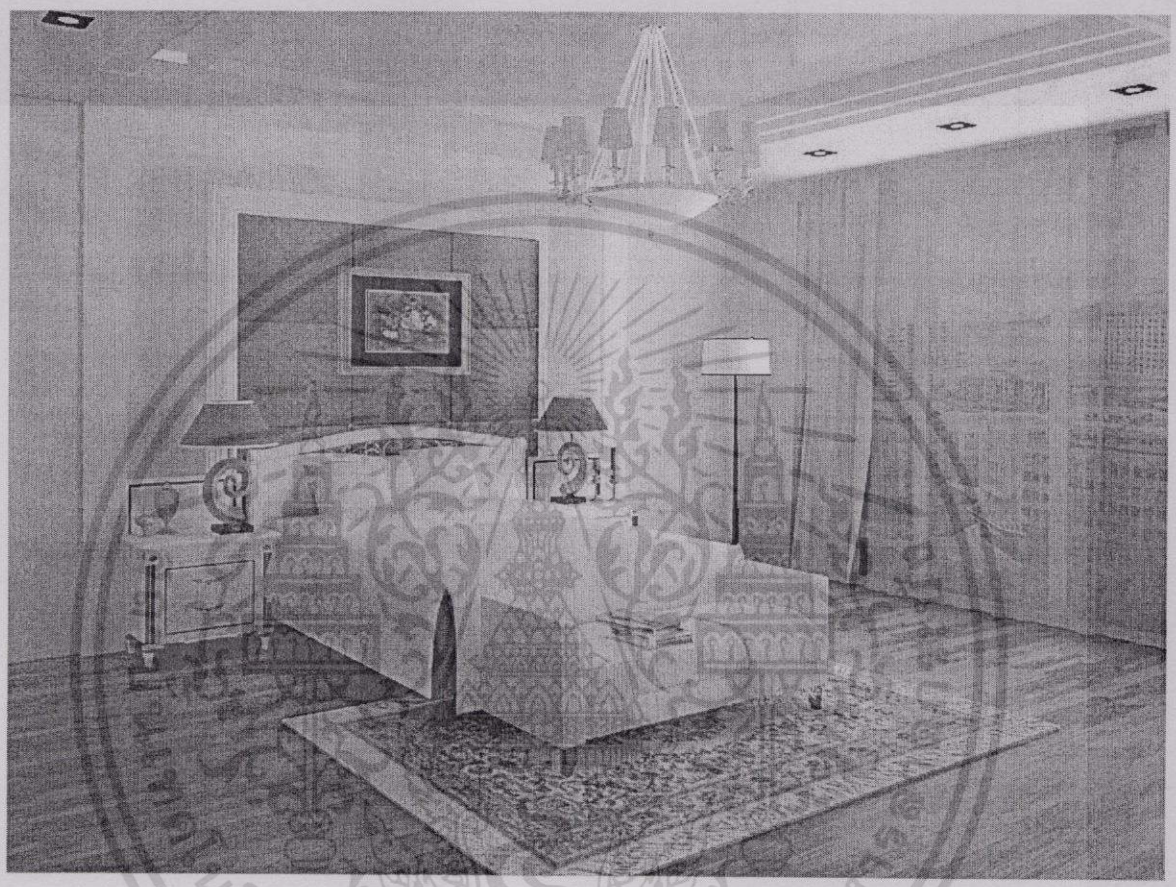

ภาพที่ 5.2 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

- ความต้องการด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิต ระหว่างวัสดุธรรมชาติ/วัสดุสังเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ แต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ ด้านการออกแบบเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ (ภาพที่ 5.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

- ความต้องการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ระหว่างเทคโนโลยีสูง/เทคโนโลยีต่ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง แต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอกแนะ ด้านการออกแบบเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในผลิตสูง (ภาพที่ 5.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

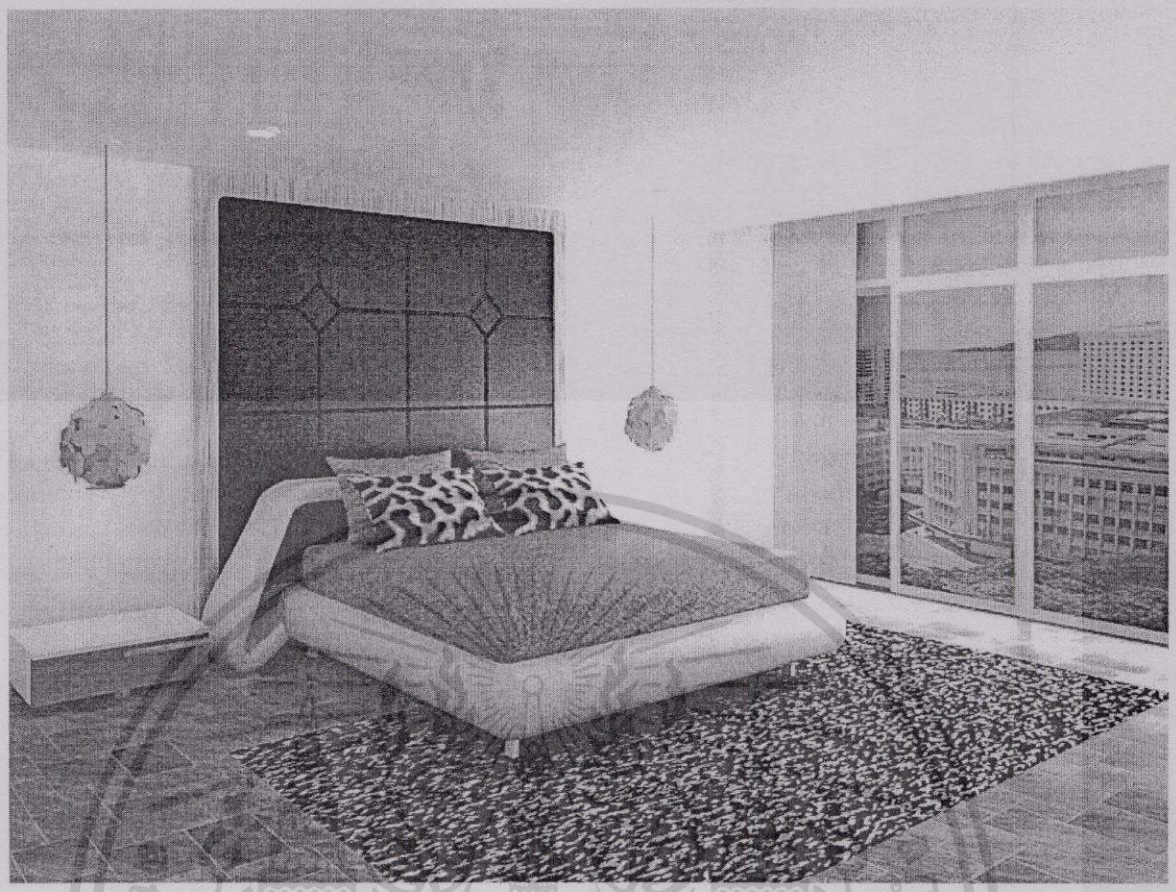

ภาพที่ 5.4 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

- ความต้องการด้านสีของเครื่องเรือน ระหว่างสีโทนร้อน/สีโทนเย็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องเรือนสีโทนเย็น แต่ระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ ด้านการออกแบบเครื่องเรือนสีโทนเย็น (ภาพที่ 5.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ภาพตัวอย่าง การออกแบบเครื่องเรือนสีโทนเย็น ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

5.3.2 แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบเครื่องเรือนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยระดับการศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีและกลุ่มการศึกษาปริญญาโท เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

- กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง และต้องการเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และต้องการเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับปานกลาง โทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น อยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ (ภาพที่ 5.6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

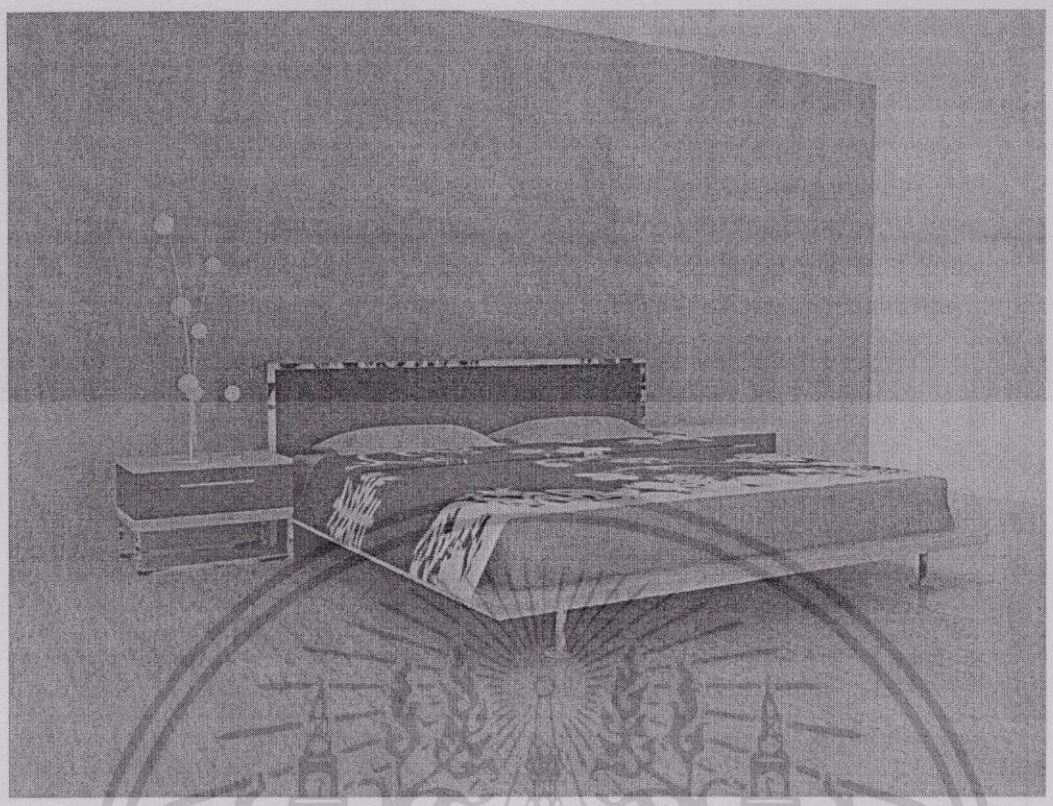

ภาพที่ 5.6 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่อันเป็นผลมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง และต้องการเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และต้องการเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับปานกลาง โทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น อยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ (ภาพที่ 5.7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

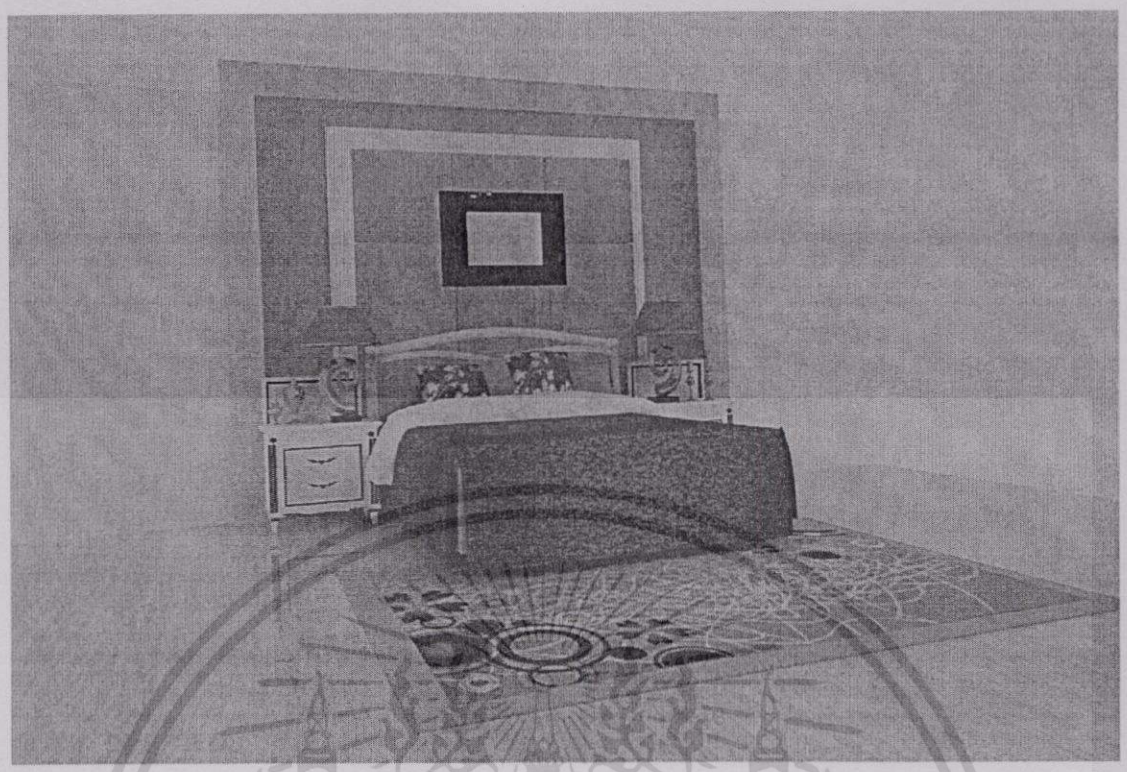

ภาพที่ 5.7 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนรูปแบบตะวันตก อันเป็นผลมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบเครื่องเรือนที่มีอาชีพแตกต่างกัน โดยอาชีพที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

- กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีความต้องการเครื่องเรือนรูปแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับน้อย และต้องการเครื่องเรือนที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ อยู่ในระดับปานกลาง และต้องการเครื่องเรือนที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โทนสีของเครื่องเรือนเป็นสีโทนเย็น อยู่ในระดับน้อย ดังแสดงในภาพตัวอย่างที่นำมาเสนอแนะ (ภาพที่ 5.8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

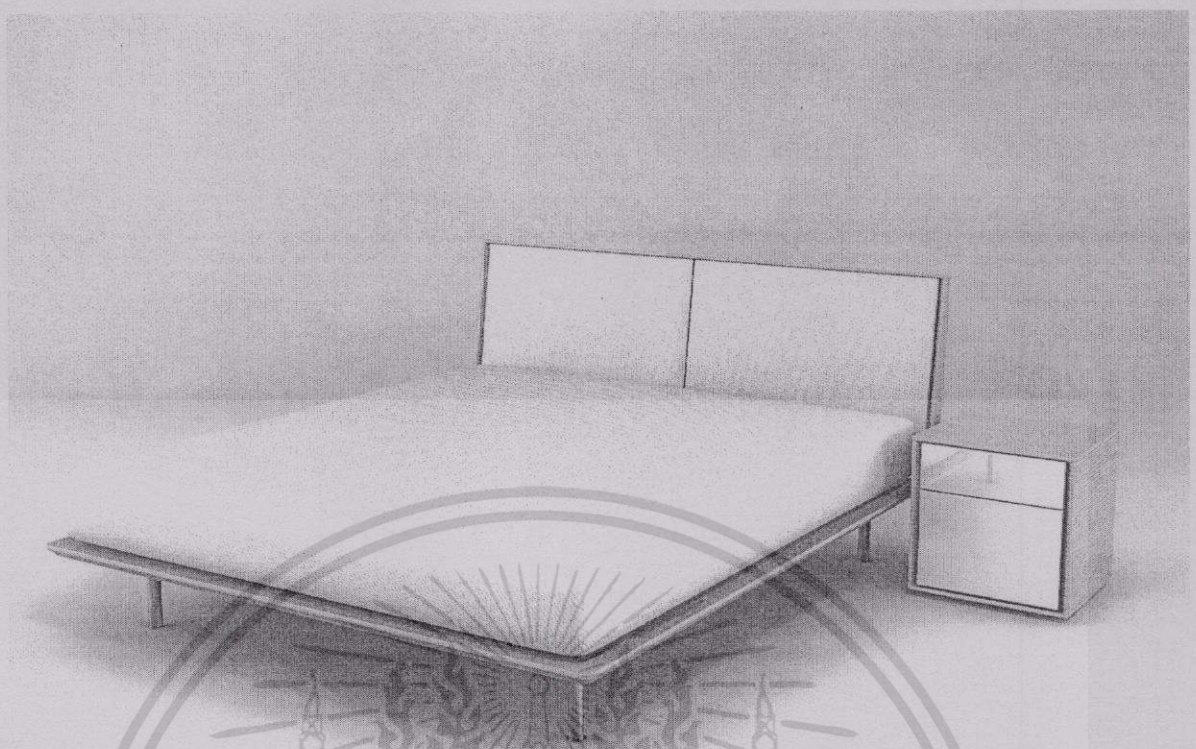

ภาพที่ 5.8 ภาพตัวอย่าง แนวทางการออกแบบเครื่องเรือนอันเป็นผลมาจากอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย

5.4 ระเบียบวิธีในการศึกษา

ส่งผลต่อความสมบูรณ์ของการศึกษา ทำให้ผลการศึกษาอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังนี้

5.4.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เนื่องจากการเก็บข้อมูลในห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ ซึ่งผู้ที่เข้ามาเดินชมสินค้าในห้างมีจำนวนลดลง และส่งผลต่อจำนวนของผู้เข้าชมเครื่องเรือนในบริษัท โพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด ลดลงด้วย ผู้วิจัยมีเป้าหมายในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ แต่กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไม่มีความสะดวกและมีเวลาน้อยในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ไม่สามารถเก็บแบบสอบถามตามระเบียบวิธีที่ตั้งไว้ จึงเปลี่ยนวิธีโดยการแจกแบบสอบถามกับทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามภายในบริษัท โพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด

5.4.2 เครื่องมือในการวิจัย ข้อจำกัดจากตัวผู้วิจัยเอง ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงเลือกเครื่องมือในการวิจัยไม่เหมาะสม เช่นการใช้รูปภาพของเครื่องเรือน จากการค้นหาทางอินเตอร์เน็ต ทำให้รูปภาพไม่มีความเป็นหมวดหมู่ ถึงแม้ว่าจะให้ความชัดเจนสามารถเข้าใจได้ง่าย แต่ภาพมีความหลากหลายจนเกินไป และไม่สามารถที่จะเก็บแบบสอบถามทุกห้องต่างๆ ของที่อยู่อาศัย แบบสอบถามมีข้อมูลค่อนข้างมากและมีข้อมูลที่ถามแบบคำถามที่ซ้ำกัน แต่ต่างกันที่รูปภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ใช้ในแบบสอบถาม ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ค่อนใช้ความคิดในการตอบแบบสอบถามเท่าที่ควร ดั้งนั้นภาพที่ควรใช้ต้องเป็นภาพที่มีหมวดหมู่ มีรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน ควรสร้างภาพขึ้นจากโปรแกรม 3D อาจทำให้ผู้ตอบมีความชัดเจนมากขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียนรู้และมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.5.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ครั้งต่อไป

จากการศึกษาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม เป็นตัวแปรสำคัญ แต่สภาพเศรษฐกิจสังคมไม่สามารถที่จะควบคุมได้ การออกแบบเครื่องเรือนที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดจึงค่อนข้างยาก ดั้งนั้นผู้ออกแบบควรออกแบบเครื่องเรือนตามความต้องการที่เราต้องการขายเป็นอันดับแรกมากกว่าการออกแบบเครื่องเรือนที่สามารถขายได้กับทุกกลุ่ม ซึ่งสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมายคือ รายได้ของกลุ่มเป้าหมายนั้นเอง

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้อาจพบสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการออกแบบ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บ้าง ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญเพื่อเพิ่มเติมให้สมบูรณ์มากขึ้น

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือก่อนการนำไปใช้จริง

2. การวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถที่จะทำการวิจัยให้ครบทุกห้องของลักษณะที่อยู่อาศัย เนื่องจากการหาตัวแทนของห้อง นั้นอาจใช้ไม่ได้จริง เพราะบ้านแต่ละประเภทมีจำนวนห้องต่างๆ มากมาย กลุ่มตัวอย่างคงไม่มีความต้องการด้านเครื่องเรือนที่เหมือนกันทุกๆ ห้อง ดังนั้นครั้งต่อไปควรทำการวิจัยให้ครบทุกห้องของลักษณะที่อยู่อาศัย

3. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการด้านเครื่องเรือน โดยใช้รูปภาพ แต่ในความเป็นจริงรูปภาพที่ใช้บางรูปมีร้านหรือโชว์รูมที่ขายเครื่องเรือนตามรูปภาพค่อนข้างน้อย ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถนึกสภาพแวดล้อมของห้องได้ จึงควรควบคุมรูปภาพให้ครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กำจร สุนพงษ์ศรี. 2532. **ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก.** กรุงเทพฯ. ส่งเสริมศิลปะศึกษา.

ครรชิต มาลัยวงศ์. โลกแห่งข้อมูลข่าวสารกับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป 2533. วารสาร CL ปีที่ 21-2537 / ส่งเสริมเทคโนโลยี 23, 127 (มิ.ย – ก.ค 2539).

จรรยา ยูเต๊ะ. 2545. "แนวความคิดในการออกแบบบ้านพักอาศัยในเมือง โครงการเคหะชุมชนหัวหมาก." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชัชเวทย์ มุสิกไทย. 2521. ภาวะและปัญหาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในรอบ 10 ปี. วารสาร.

ทรงยศ ปวุฒิพันธ์. 2542. "แนวความคิดในการออกแบบอาคารพักอาศัยกึ่งสำนักงาน คศ. 1990-2009." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ธนสาร ศิริวัฒนโชค. 2546. "แนวทางการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา ชุมชนเจ้าพระยา เขตยานาวา ถนนพระราม 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นคร มุธุศรี. 2532. "ปัญหาและแนวทางแก้ไข (อาคารชุด)" **ทำเนียบคอนโดมิเนียม**

นรัญญา รักตระกูล. **การออกแบบเครื่องเรือน.** เอกสารประกอบการสัมมนา กองบริการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2526. (โรเนียว)

บัญญัติ จุลนาพันธ์ และคณะ. 2533. **หลักการตลาด.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ผู้ส่งออก นิตยสารสำหรับผู้ส่งออกและผู้บริหาร. ปีที่ 18 ฉบับที่ 422 : ประจำปักษ์แรกมีนาคม 2548. กรมส่งเสริมการส่งออก.

รสนิยมการในการแต่งกาย. (http://www.uniform2000.com).

รูปแบบของเครื่องเรือนที่แยกตามมิติของเครื่องเรือน. (http://www.design/ service).

วัฒนะ จูฑะวิภาค. 2538. **ศิลปออกแบบตกแต่งภายใน.** กรุงเทพฯ. พิมพ์ที่บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด.

ศุภาพร รุ่งประชา. 2547. "ห้องอาบน้ำสำหรับคนชรา : กรณีศึกษาสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สาคร คันธโชติ. 2538. **การออกแบบเครื่องเรือน.** กรุงเทพฯ. บริษัท โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์ จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุคนธ์ เจียสกุล. **วิถีชีวิตคนเมือง** : ความพึงพอใจต่อบริการสาธารณะขององค์กรปกครองท้องถิ่น.

สุดใจ ธารธาราทอง. "อีกแง่มุมทางเศรษฐศาสตร์เมืองรังสรรค์ ธนะพันธุ์ พูดถึงอาจารย์ป่วย." ปาจารยสาร 17, 2 (มี.ค – เม.ย 2531), 75-85.

สุริยา วีรวงศ์และคณะ. 2539. **วิถีชีวิตคนกรุงเทพ.** โครงการวิจัยเนื่องในวโรกาสกาญจนาภิเษกสมโภช : กรุงเทพ ฯ ในรอบ 50 ปี. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพวัลย์ วัศวธีรานนท์. วิถีชีวิตของคนไทยรุ่นใหม่ ศึกษากรณีพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร / 2543. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ 8, 2 (ก.ค – ธ.ค 2543), 68-69.

อุดมศักดิ์ สาริบุตร. **ออกแบบเฟอร์นิเจอร์.** พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ,รวมบทความทางวิชาการ 25 ปี 6 ตุลา ในบริบทสังคมไทย. 2538:184

อำนาจ เขมะบุลกุล. 2542. "แนวความคิดในการออกแบบอาคารชุดพักอาศัย โครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาสถาปัตยกรรมบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เศรษฐกิจสังคมไทยภายใต้พระบรมโพธิสมภาร ปี 2539. CU SERIAL วารสารเศรษฐกิจและสังคม 33, ฉบับพิเศษ (2539) , 96-107.

เศรษฐกิจสังคมทั้งทรุดทั้งโทรม. CL SERIALS เศรษฐกิจ 3,113 (3 มี.ค 2523), 10-17.

เสาวนิตย์ แสงวิเชียร. 2535. **ออกแบบตกแต่ง**. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่ โอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย
สำหรับการวิจัยเรื่อง
ปัจจัยทางสภาพเศรษฐกิจสังคม และรสนิยม ของผู้ซื้อเครื่องเรือนที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องเรือนในตลาด

คำชี้แจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคมของผู้บริโภคในตลาดเครื่องเรือนสำเร็จรูป

2.เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและลักษณะพฤติกรรมการอยู่อาศัย ตลอดจนรสนิยม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค

3.เพื่อศึกษาถึงความต้องการด้านเครื่องเรือน อันเป็นผลมาจากสภาพทางกายภาพของที่อยู่อาศัย รสนิยม และวิถีชีวิต

4.เสนอแนะลักษณะรูปแบบเครื่องเรือนให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และเป็นไปตามลักษณะเศรษฐกิจของสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลด้านลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลวิถีชีวิต กิจกรรม พฤติกรรมการอยู่อาศัย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลรูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน (กรณีดูภาพตัวอย่าง)

ขอความกรุณาท่านได้พิจารณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในโอกาสต่อไป สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

1. เพศ ❑ ชาย ❑ หญิง อายุ ..... ปี

2. สถานภาพ ❑ โสด ❑ สมรส ❑ อื่นๆ

3. จำนวนบุตร ..... คน

4. การศึกษา ❑ มัธยมปลาย ❑ ปวส หรือ อนุปริญญา

❑ ปริญญาตรี ❑ ปริญญาโท

❑ ปริญญาเอก ❑ อื่นๆ.....

5. อาชีพ (หัวหน้าครอบครัว / ผู้ตัดสินใจในการซื้อ)

❑ รับราชการ ❑ บริษัทเอกชน

❑ ธุรกิจส่วนตัว ❑ อื่น ๆ.....

6. อาชีพรอง ❑ มี ❑ ไม่มี

7. รายได้รวมของครัวเรือน..... บาท / เดือน

8. จำนวนมาสมาชิกในครอบครัว.....คน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลด้านลักษณะทางกายภาพของที่อยู่อาศัย

1. ที่พักอาศัยอยู่ในเขต / จังหวัด .....

(❑ ชั้นใน ❑ ชั้นกลาง ❑ ชั้นนอก ❑ ต่างจังหวัด)

2. ลักษณะของบ้าน

❑ บ้านเดี่ยว ❑ บ้านแฝด ❑ ทาวเฮาส์ ❑ คอนโด ❑ อพาร์ตเมนท์

บ้านมีจำนวน .....ชั้น

มีพื้นที่ใช้สอย ..... ตารางเมตร

มีห้องนอน.....ห้อง

มีห้องน้ำ.....ห้อง

มีห้องรับแขก.....ห้อง

มีห้องทำงาน.....ห้อง

มีห้องครัว.....ห้อง

มีห้องอาหาร.....ห้อง

ราคาในปัจจุบัน.....บาท

3. ท่านอาศัยมา.....ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 รูปแบบและประเภทของเครื่องเรือน

1. ปกติท่านเลือกซื้อเครื่องเรือนที่ใด ❑ ห้างสรรพสินค้า ❑ งานแฟร์
❑ โชว์รูมของเครื่องเรือน (ที่ไม่อยู่ในห้างสรรพสินค้า) ❑ อื่นๆ
2. ในการเลือกซื้อเครื่องเรือนแต่ละครั้งของท่าน ใช้ปัจจัยในการเลือกคือ เรียงลำดับก่อนและหลัง
3.1 รูปแบบของเครื่องเรือน.....
3.2 ประโยชน์ใช้สอยของเครื่องเรือน.....
3.3 วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน.....
3.4 สีของเครื่องเรือน.....
3.5 ราคาของเครื่องเรือน.....
4. ถ้าท่านเลือกซื้อเครื่องเรือน ท่านจะเลือกซื้อเครื่องเรือน
❑ ลอยตัว ❑ ถอดประกอบได้ (Knock down) ❑ สำเร็จรูป
❑ สั่งทำให้พอดีกับพื้นที่ (Build in) ❑ (Modular)
❑ อื่นๆ……..
5. ท่านคิดว่าอายุการใช้งานของเครื่องเรือนควรจะใช้งานได้ดีเป็นเวลาอย่างน้อยกี่ปี……ปี
6. ในการเลือกซื้อเครื่องเรือนของท่าน คำนึงถึงวิธีการบำรุงรักษาและการทำความสะอาดหรือไม่
❑ คำนึงมาก ❑ คำนึงบ้าง ❑ ไม่คำนึง ❑ อื่นๆ…….
7. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องนอน ควรมีราคา.....บาท
8. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องพักผ่อน ควรมีราคา.....บาท
9. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องอาหาร ควรมีราคา.....บาท
10. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องครัว ควรมีราคา.....บาท
11. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องทำงาน ควรมีราคา.....บาท
12. ท่านคิดว่างบประมาณในการตกแต่งเครื่องเรือนห้องเด็ก ควรมีราคา.....บาท

คำอธิบาย ให้ขีด / ลงในช่องว่าง เลือกเพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยมีรูปภาพให้ท่านดูและเปรียบเทียบ 2 ภาพ ถ้าท่านมีความชอบทั้งสองภาพเท่า ๆ กัน ให้ขีด / ลงในช่องตรงกลาง ถ้าท่านชอบภาพที่ 1 มากกว่าให้ท่านเลือกระดับความชอบภาพที่ 1 ซึ่งไล่ระดับไปทางซ้ายมือ พร้อมขีด / แต่ถ้าท่านชอบภาพที่ 2 มากกว่าให้ท่านเลือกระดับความชอบของภาพที่ 2 ซึ่งไล่ระดับไปทางขวามือ พร้อมขีด / โดยแต่ละข้อจะเลือกได้ช่องเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง

ชอบภาพที่ 1 มากกว่า					เท่ากัน	ชอบภาพที่ 2 มากกว่า				
5	4	3	2	1		1	2	3	4	5

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแทนของห้องที่ใช้ในแบบสอบถาม (ห้องนอน)

ลำดับ		ระดับความชอบ												
	กรณีเตียง		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น
	กรณีตู้เสื้อผ้า		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแทนของห้องที่ใช้ในแบบสอบถาม (ห้องนอน)

ลำดับ		ระดับความชอบ												
	กรณีโต๊ะหัวเตียง		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น
	กรณีตู้		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแทนของห้องที่ใช้ในแบบสอบถาม (ห้องนอน)

ลำดับ		ระดับความชอบ												
	กรณีโต๊ะแต่งตัว		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น
	กรณีเก้าอี้ไม่มีเท้าแขน		5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	
	1. รูปแบบของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ดั้งเดิม												ภาพที่ 2 สมัยใหม่
		ภาพที่ 3 ตะวันออก												ภาพที่ 4 ตะวันตก
	2. วัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 ธรรมชาติ												ภาพที่ 2 สังเคราะห์
	3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต	ภาพที่ 1 เทคโนโลยีสูง												ภาพที่ 2 เทคโนโลยีต่ำ
	4. สีของเครื่องเรือน	ภาพที่ 1 โทนร้อน												ภาพที่ 2 โทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในการวิจัย
กรณีเตียง

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

ดั้งเดิม

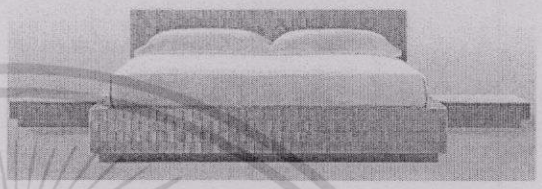

สมัยใหม่

ตะวันออก

ตะวันตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

วัสดุธรรมชาติ

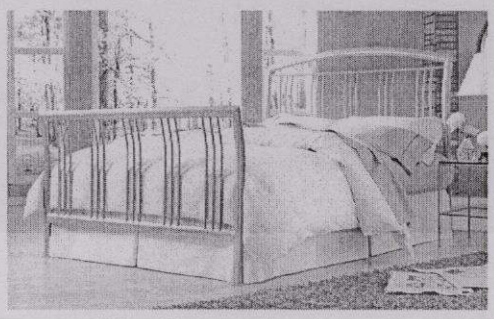

วัสดุสังเคราะห์

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

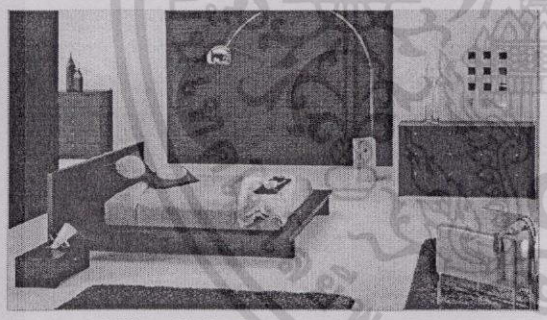

ใช้เทคโนโลยีสูง

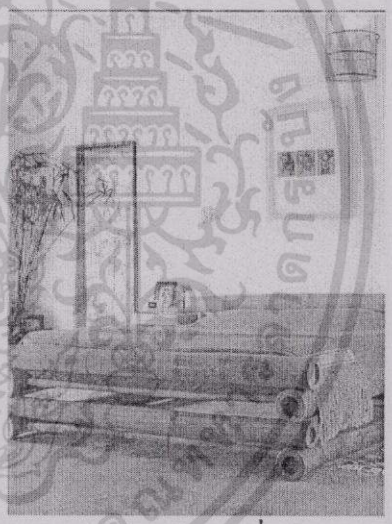

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สีของเครื่องเรือน

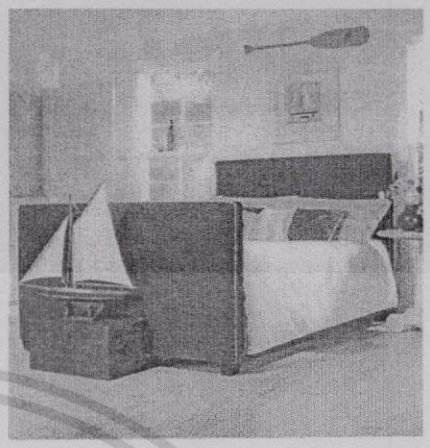

สีโทนร้อน **สีโทนเย็น**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีตู้เสื้อผ้า

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

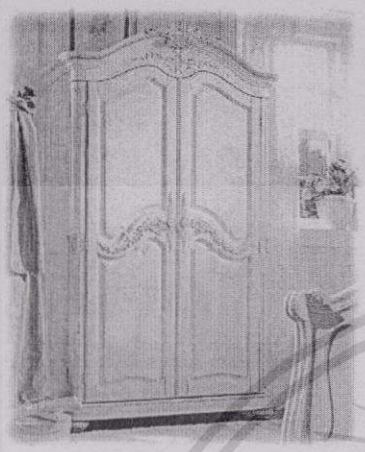

ดั้งเดิม

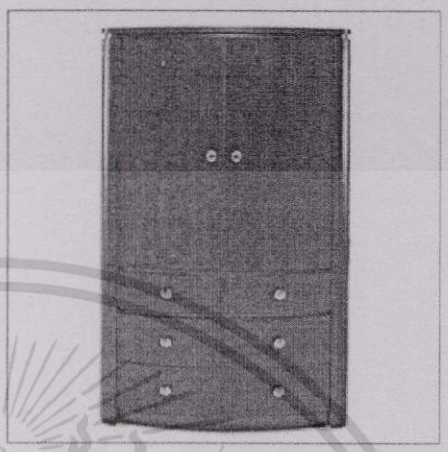

สมัยใหม่

ตะวันออก

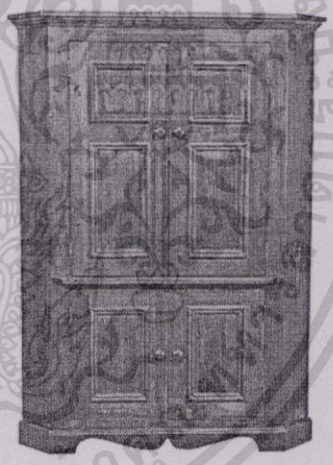

ตะวันตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

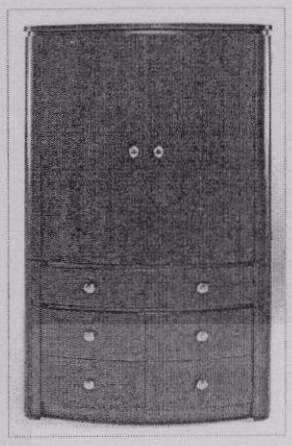

วัสดุธรรมชาติ

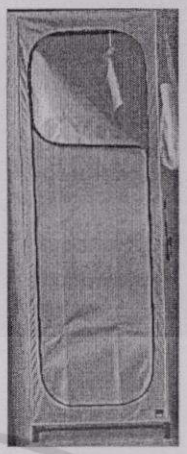

วัสดุสังเคราะห์

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

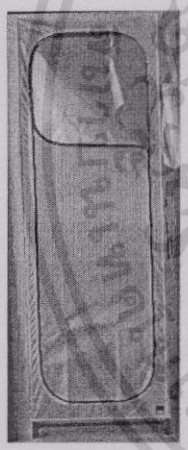

ใช้เทคโนโลยีสูง

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สีของเครื่องเรือน

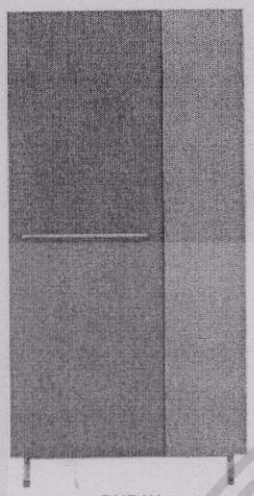

สีโทนร้อน

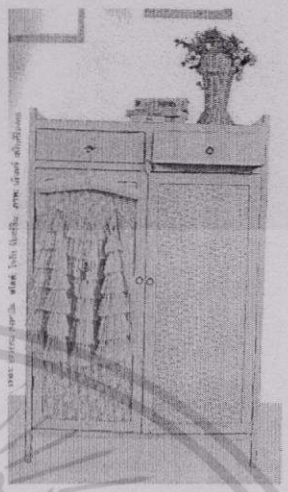

สีโทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีโต๊ะหัวเตียง

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

ดั้งเดิม

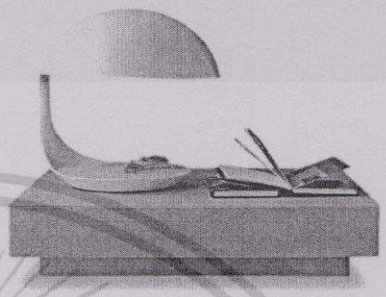

สมัยใหม่

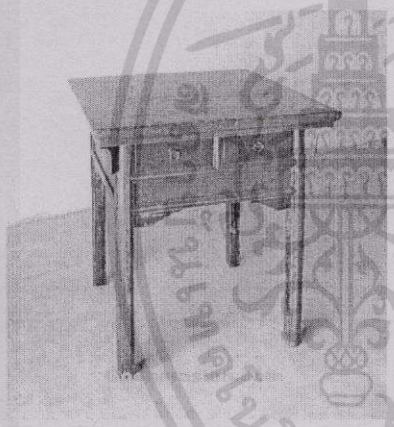

ตะวันออก

ตะวันตก

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

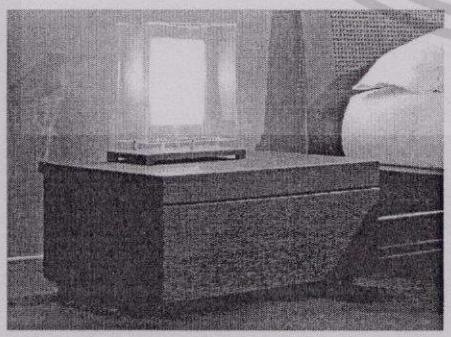

วัสดุธรรมชาติ

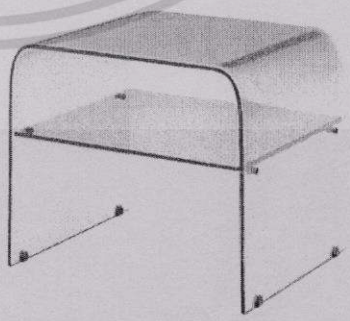

วัสดุสังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

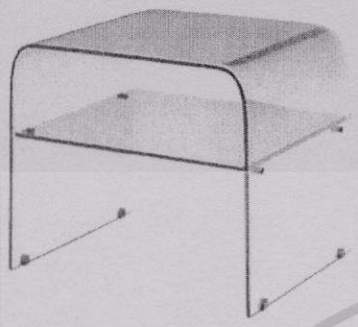

ใช้เทคโนโลยีสูง

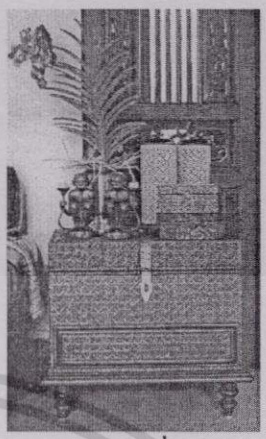

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

4. สีของเครื่องเรือน

สีโทนร้อน

สีโทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีตู้

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

ดั้งเดิม

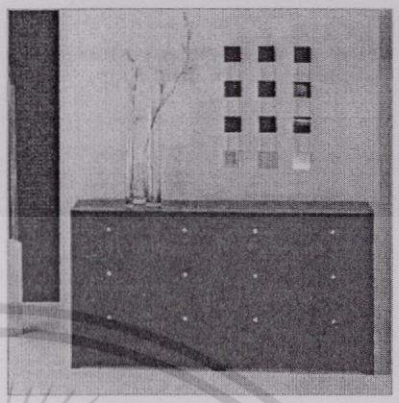

สมัยใหม่

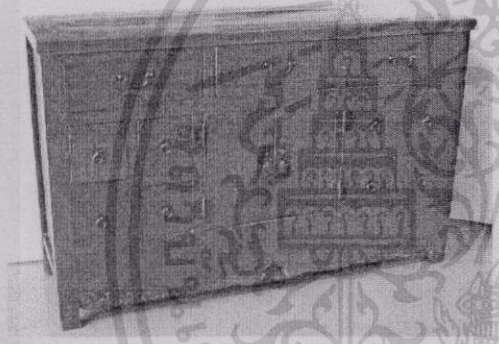

ตะวันออก

ตะวันตก

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

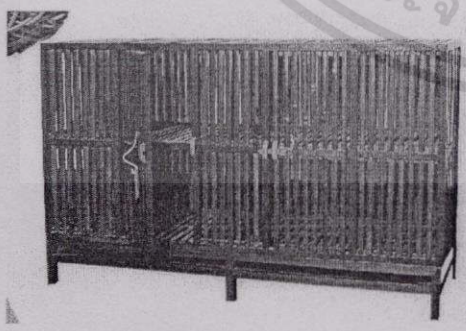

วัสดุธรรมชาติ

วัสดุสังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

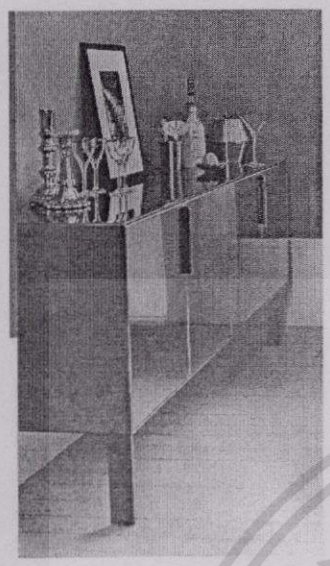

ใช้เทคโนโลยีสูง

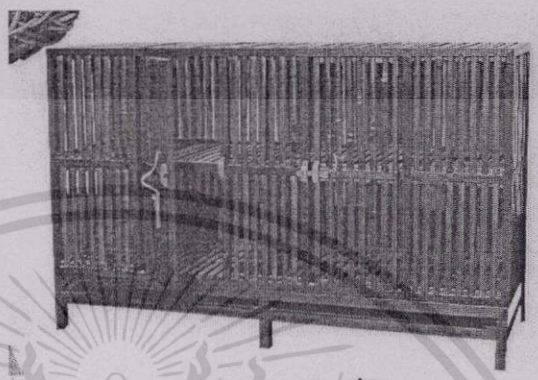

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

4. สีของเครื่องเรือน

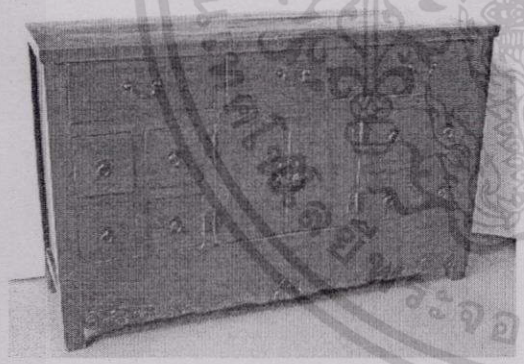

สีโทนร้อน

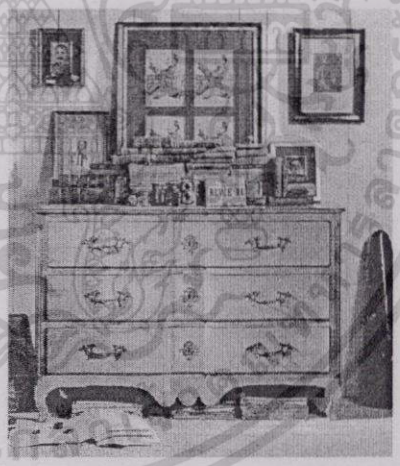

สีโทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีโต๊ะแต่งตัว

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

ดั้งเดิม

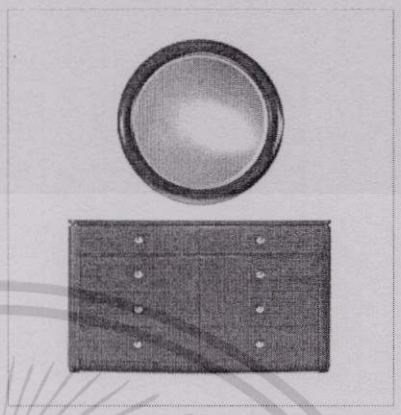

สมัยใหม่

ตะวันออก

ตะวันตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

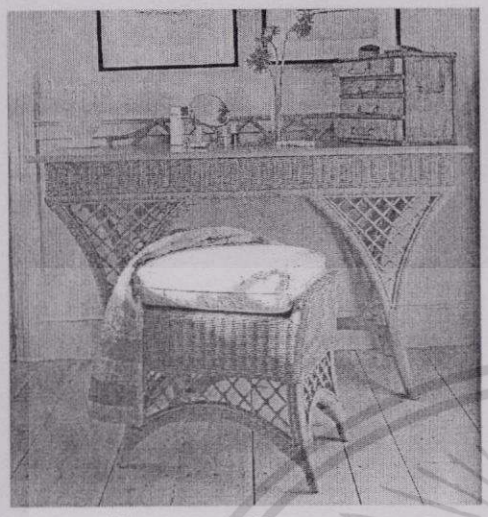

วัสดุธรรมชาติ

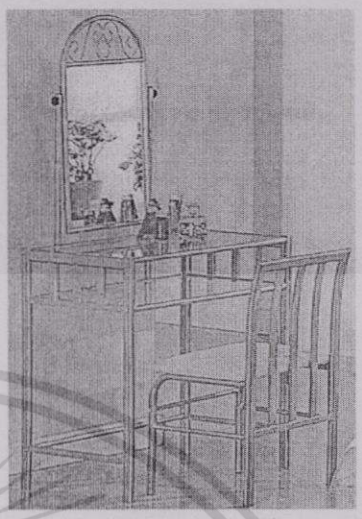

วัสดุสังเคราะห์

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

ใช้เทคโนโลยีสูง

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สีของเครื่องเรือน

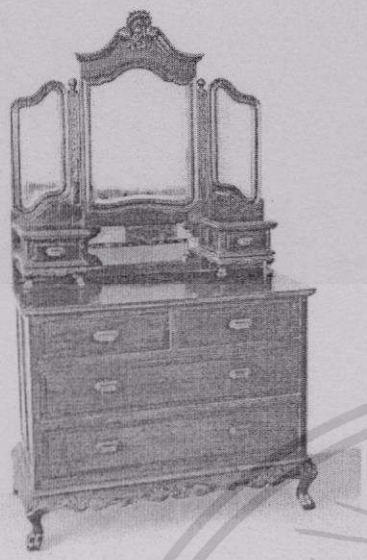

สีโทนร้อน

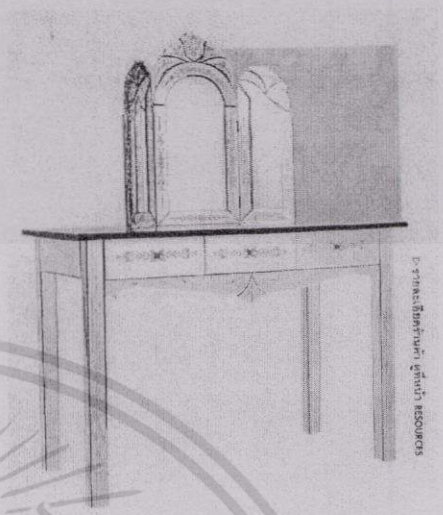

สีโทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีเก้าอี้ไม่มีเท้าแขน

1.รูปแบบของเครื่องเรือน

ดั้งเดิม

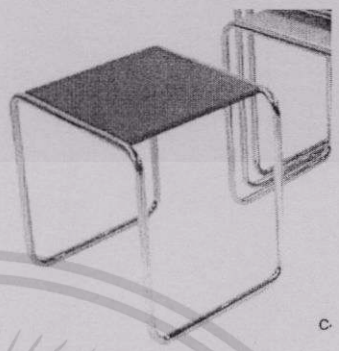

สมัยใหม่

ตะวันออก

ตะวันตก

2. วัสดุที่ใช้ในการผลิต

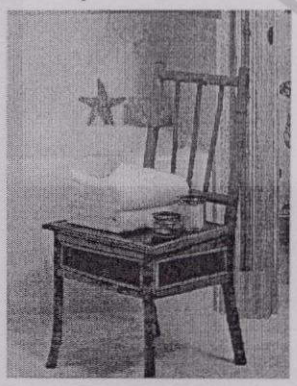

วัสดุธรรมชาติ

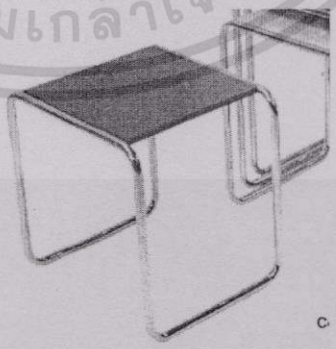

วัสดุสังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต

ใช้เทคโนโลยีสูง

ใช้เทคโนโลยีต่ำ

4. สีของเครื่องเรือน

สีโทนร้อน

สีโทนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวกรุณา กว้างสวาท

เกิดวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

ประวัติการศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาควิชาศิลปะอุตสาหกรรม สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏมหาสารคาม ปี พ.ศ. 2545 และเข้าศึกษาต่อ ปี พ.ศ. 2547 ในหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถานที่ทำงาน บริษัทโพเดียมโฮมเซ็นเตอร์ จำกัด ตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย Lumber Yard และสินค้า Made to order ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้